

ಲಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯನಾಲೆಯ ಆರನೆಯ ಕುಡಿ
ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ವರ್ಷದ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಟನೆ

ಕಾಡಿನ ಕರೆ

ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ರಚಿತ ಕಾದಂಬರಿ
ಎಂಟು ಕಲಾಮಯ ಸಂದರ್ಭಚಿತ್ರಗಳೊಳಿಸಿ

ಅನುವಾದ :

ಎನ್. ಎಸ್. ಗದಗಕರ ಬಿ. ಎ.

ಲಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯನಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ

ಅಗಸ್ಟ ೧೯೫೯

KADINA KARE

(Kannada)

Translation of
The Call of The Wild

by

Jack London

Copyright held by

The Macmillan Company, New York

Translated by

N. S. Gadagkar, B. A.

Illustrated by

'Bapu'

First Edition—August 1959, 5000 Copies

PUBLISHED UNDER THE AUSPICES OF
THE SOUTHERN LANGUAGES BOOK TRUST

KANNADA — 24

Publisher :

D. B. Kulkarni

LALITA SAHITYA MALE, DHARWAR

Price : Rs. 1—40

Copyright of the Kannada version held by the Publisher

Printed by

BASAVARAJ HORADI, LALITA MUDRANALAYA, DHARWAR

Cover and Illustrations :

Printed at Samyukta Karnatak Press, Hubli

ನಿವೇದನೆ

ಲಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಮಾಲೆಯ ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ವರುಷದ ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಟನೆ, ಈ ಕಾದಂಬರಿ. ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಮಧ್ಯಂತರದ ಅವಕಾಶ ಬಹು ದೀರ್ಘವಾಯಿತು. ಚಂದಾದಾರರು ಮನ್ನಿಸುವುದು. ಮುಂದೆ ಭಾರತೀಯ ನಿವಿಧ ಭಾಷೆಗಳ ಜಾನಪದ ಕಥೆಗಳ ಸಂಕಲನವೊಂದು, ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಕಥನಗಳ ಗೊಂಚಲೊಂದು ಬಹು ಬೇಗ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸ ಬಯಸಿದ್ದೇವೆ.

“ ಕಾಡಿನ ಕರೆ ” ವಿಶ್ವವಿಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕನ ಬಹು ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಕೃತಿ. ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ತನ್ನ ಸಾದಸಮಯ ಜೀವನದ ಸೈರಿಷ್ಟ್ಯಪೂರ್ಣ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಲಾಮಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ನಾಯಿಯ ಒಡೆತನದ ಹಸ್ತಾಂತರಗಳ ಮೂಲಕ ಕಥೆ ಹಿಡುತ್ತದೆ. ನಾಯಿಗಳ ವಾತವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ವಭಾವ-ಸಾಹಸಗಳು, ವಿವಿಧ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವು ಬದುಕಬೇಕಾದ ಲೀಲೆ, ಮಾನವನೊಡನೆ ಅವುಗಳಿರುವ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಹಚರ್ಯ, ಮಾನವನ ಸ್ವಾರ್ಥ, — ಅವನಲ್ಲಿಯ ಭೂತದಯೆಯನ್ನು, ಪ್ರೀತಿ-ವಿರೋಧವನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವ ನಿಜವಾದ ನಾಯಿತನ, ಮಾನವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಸರಿಯಾದಂತಾಗಿ ಉಕ್ಕುವ ನಾಯಿಯ ಪ್ರೀತಿಸ್ವರ.... ತ್ಯಾಗಗೀಲ, ಕರುಣಾಮಯ, ಅನುಕಂಪನೀಯ ರೀತಲ ಚಿತ್ರಗಳು ಹಲವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುವಂತಿದೆ. ಇದು ಕನ್ನಡ ವಾಚಕರಿಗಂತೂ ತೀರ ಪಿರಳವಾದ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಹಕಾರದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಶ್ರೀ ಎನ್. ಎಸ್. ಗದಗಕರರು ಮೂಲ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಕರವಾಗಿ ಕನ್ನಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಲಲಿತ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮಿತ್ರರು ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೂ ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯದವರು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನೂ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ನೆರವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ವಂದನೆಗಳು.

ಲಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯಮಾಲೆ
 ಧಾರವಾಡ
 ೧೫-೮-೧೯೫೯

—ಸಂಪಾದಕ

ಆ ಮುಖ

ಸಾಧಾರಣ ಜನತೆಗೆ ರುಚಿಸಲೂ ಬೇಕು, ಸಜವಾಗಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂಥದೂ ಆಗಿ ಬೇಕು, ಇಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಆದ ಅನುಭವವಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಥೆಯವರು ತಮ್ಮ ಎರಡನೆಯ ಪುಸ್ತಕ ಗುಚ್ಛವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲಿವಾರೆ. ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಗುಂಪಿನ ಓದುಗರ ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿವಾರೆ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಜೀವನದ ನಾನಾ ಮುಖಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿವಾರೆ. ಭಾರತದ ನಾಯಕಮನೆಗಳ ಜೀವನವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಗ್ರಂಥಗಳೂ ಇವೆ. ವೇರದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ, ಜನತೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ, ವೇರದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಿದ ಆ ನಾಯಕರಿಗೆ ಶಾಪ್ತ ಎಷ್ಟು ಮುಗುಳ್ಗಲೂ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಈ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರ, ಧರ್ಮ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಪ್ರಾಚೀನೀತಿಹಾಸ, ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳೂ ಇವೆ. ಕಥಾ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ, ಪ್ರಾಚೀನ ಕಲೆಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿದೆ. ಅಭಿನಯ ಕಲೆ, ಶಿಲ್ಪಶಾಸ್ತ್ರ, ಪ್ರಾಚೀನ ಅವಶೇಷಗಳ ಸಂಶೋಧನೆ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತನಿಸುವ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಮಹಾ ದೇವಾಲಯಗಳ ವಿಷಯ, ಎಲ್ಲವೂ ಇವೆ. ಈ ಗೊಂಜಲು ಜನರಿಗೆ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನಾನಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಇಂಥ ಗ್ರಂಥ ರಾಶಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಓದುವಂತೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ.

ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶಸ್ತಿಯು ಅಂಶವಿದೆ—ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದ ಭಾಷೆಗಳ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಒಂದರಿಂದ ಒಂದಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯ. ಈ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆ ಪೂರ್ಣವಾದಾಗ ತಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹಿಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೈಜವಾದ ಅಭಿರುಚಿಯುಳ್ಳ ಅಕ್ಷರಸ್ಥರನೇಕರನ್ನು ಶಾಶ್ವತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಇವು ಸೆಳೆಯುತ್ತವೆಂದು ನನಗೆ ಸಂದಿಗ್ಧಿಯಿಲ್ಲ. ಆಮರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಬಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಮೂಲ್ಯ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕೆಲಸ, ಅದು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತ ಬರುತ್ತದೆಯೆಂದು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮದರಾಸು

ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ ಮೊದಲಿಯಾರ್

ವೈಸ್‌ಭಾಸ್ಕರಲ್

ಮದ್ರಾಸ್-ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

ಸೀರಿಕೆ

ನಾಯಿಯೆಂದರೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚು. ಅದು ಬಹಳ ವಿಶ್ವಾಸುಗ ಪ್ರಾಣಿಯಲ್ಲದೆ ಕಡುಮಮತೆಗೂ ಪಾತ್ರವಾದುದು. ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಹೆಸರಾದ ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಹಲವಂತೂ ತಮ್ಮ ಕುರಾಗ್ರ ಬುದ್ಧಿಗಾಗಿ ವಿಖ್ಯಾತವೆನಿಸಿವೆ. ಇಂತಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿಯೊಂದು ಕತೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಹೃದಯವಿದಾರಕವಲ್ಲದೆ ಉತ್ಸುಕತೆ ಕೆರಳಿಸುವ ಕತೆ ಇದು. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಅನುಭವವನ್ನಾಧರಿಸಿಯೇ ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ಈ ಕತೆ ಹೇಳಿರುವನು.

ಕಾನಡಾದ ವಾಯವ್ಯದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಾಸ್ಕಾದ ಬಳಿ ಯುಕನ್ ಇದೆ. ಕ್ಲೊನ್‌ಡೈಕ ಜಿಲ್ಲೆ ಅಲಾಸ್ಕಾದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹರಡಿದೆ. ೧೮೫೬ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಕ್ಲೊನ್‌ಡೈಕ ನದಿಗಳ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಪುಡಿ ಸಿಗುವದೆಂದು ಶೋಧ ವಾಯಿತು. ಈ ಸುಪರ್ಣ ಶೋಧನೆಗಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಂದ ಜನರು ನುಗ್ಗತೊಡಗಿದರು. ಕೆಲವರಂತೂ ಕುಬೇರರಾದರು. ದೇಶ ಹಲವರು ಕೊರೆಯುವ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವ ನೀಗಿದರು.

ಕ್ಲೊನ್‌ಡೈಕ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಧ್ರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಹವಾನುಸೂಚಿಯ ವರ್ಷದ ಏಳು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಚಳಿ ಇರುವುದು. ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲ ಹಿಮಾಚ್ಛಾದಿತ ವಿರುವುದು. ಮೇ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಆಗಸ್ಟರ ಮೊದಲ ವಾರದ ವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಹಗಲು ಇರುವುದು—ದಿನದ ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಲ್ಕು ತಾಸೂ ಕೂಡ ! ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಗೆ ಸಹ ಸೂರ್ಯನು ಕಾಣುವನು.

ಸುವರ್ಣಾಸ್ತ್ರೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ಅಲೆದಾಡಿದುದು ಈ ಪ್ರದೇಶ ದಲ್ಲಿಯೇ ! ಇಂತಹರೆನ್ನೆಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದರೂ ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು ? ಈ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಇಂತಹ ರಂಜಕ ಕತೆ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಹಿಮಾಚ್ಛಾದಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಿಕರು ಬಂಡಿಗಳನ್ನೆಳೆಯಲು ನಾಯಿಗಳನ್ನೊರೆಸಿಡಿಯರ (ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಜಿಂಕೆ)ಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸುವರು. ಬಂಡಿಗಳೊ—ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯವು. ಸ್ಲೆಜ್ ಎಂದು ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಸರು.

ಬಂಗಾರದ ಅಸೆಯಿಂದ ಕೊನ್ನೆ ಡೈಕಿಗೆ ಯೋಗುವ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾದುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಹೆಚ್ಚಿದುವು. ಓಲೆಗಳ ವಿತರಣೆಗೋಸುಗ ಕಾನಡಾ ಸರಕಾರವು ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನೊದಗಿಸಿತು. ಹೀಗೆ ಅಂಜಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಾಗಿ, ಸುವರ್ಣಾರ್ಥಿ ಜನರನ್ನೊಯ್ಯುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ನಾಯಿಗಳ ಅಪರೈಕತೆ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನೂಲಕ ನಾಯಿಗಳ ನ್ಯಾವಾರಕ್ಕೂ ಕಳೆ ಕಟ್ಟಿತು. ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕದ್ದು ಮಾರುವದು ಎಷ್ಟೂ ಜನರಿಗೆ ಉದರ ಸರ್ವಾಹಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಈ ಕಥೆಯ ಕಥಾನಾಯಕ ಇಂತಹ ಹೊಂದು ಅಪಹೃತ ನಾಯಿ...ಉತ್ತರ ಧ್ರುವ ಪುರ್ವೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು.

ಕಥಾ ಸಿರೂಪಣೆಯ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್‌ನದು ಸಿದ್ಧ ಹಸ್ತ. ಬಹುನ ಕತೆ ಅವನ ಕೃತಿಗಳೆಲ್ಲ ಮೇರುಮಣಿ. ಮೂಲವಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಷಾಂತರ ಜನರು ಈ ಕತೆ ಓದಿ ಅನಂದಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯುರೋಪದ ಬಹುತರ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಅನುವಾದಿತವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜನರೂ ಇಂತಹಹೊಂದು ಸುರಮ್ಯ ಕತೆ ಓದಿ ಹರ್ಷಿಸಲೆಂಬ ಹಂಬಲದಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಅನುವಾದಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಓದಿ ಸುಖಿಸುವವರು ಜಾಕ್‌ನ ಇನ್ನಿತರ ಕಲಾಕೃತಿಗಳನ್ನು ಓದಿಯೇ ತೀರುವರೆಂಬಲ್ಲಿ ಸುವೇದನ ಲವಶೇಶವಿಲ್ಲ.

ಮದ್ರಾಸ

ಎಂ. ಪಿ. ಥೂರನ್

ವಿವರ

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ
ಕಾಡಿನ ಕರೆ

ಪುಟ
೯-೨೫

ಅಧ್ಯಾಯ	೧	ಆದಿಯುಗದಲ್ಲಿ	೨೯
	೨	ಆಯುಧ, ವಿಷದಂತದ ಕಾನೂನು	೪೨
	೩	ಪ್ರಬಲ, ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಪ್ರಾಣಿ	೫೩
	೪	ಹಿರಿತನದ ಪಟ್ಟವಾರಿಗೆ ?	೬೫
	೫	ಪ್ರವಾಸದ ದಣಿವು ಹಾಗೂ ಸತ್ವಪರೀಕ್ಷೆ	೭೪
	೬	ಮಾನವನ ಮಮತೆಗಾಗಿ	೮೯
	೭	ಕರೆಯ ಮುನ್ನೂಚನೆ	೧೦೦-೧೧೯

ಚಿತ್ರಗಳ ಪರಿವಿಡಿ

ಎದುರು ಪುಟ

೧.	ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಬಕ್.	೨೯
೨.	ಬಕ್ ನಾಯಿಯ ಮುಂದಾಳನ.	೬೫
೩.	ಯೋಚನಾಮಗ್ನ ಬಕ್.	೬೯
೪.	ಹಾಲ್ ಕೆಳಗುರುಳಿದ.	೮೭
೫.	ಒಡೆಯನ ರಕ್ಷಣೆಗೆಂದು ಬಕ್ ಟಿಣ್ಣನೆ ನೀರಿಗೆ ಜಿಗಿಯಿತು.	೯೩
೬.	ಕಾಡಿನ ಗೆಲೆಯ ತೋಳನೊಡನೆ ಬಕ್.	೧೦೪
೭.	ಮರಣಸನ್ನಿಹಿತ ಹ್ಯಾನ್ಸ್.	೧೧೩
೮.	ರೋಷದ ಜೀವಂತ ಬಿರುಗಾಳಿ—ಬಕ್.	೧೧೪

ವ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ಈತನ ಜೀವನ, ಕಲಾಕೃತಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಭಾವದ ಗುಟ್ಟೆಂದರೆ ಅದ್ಭುತರಮ್ಯ ಸಂದರ್ಭಗಳು; ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನ ಅಲೌಕಿಕ ಪ್ರೇಮ. ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಅವನ ದುಂದುಗಾರಿಕೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿ, ಅಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಕೀರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ಬರವಣಿಗೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿ— ಎಲ್ಲವೂ ಅದ್ಭುತತೆಯ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಉಗಮ ಹೊಂದಿ ಅವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ ಕಾಂತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿವೆ.

ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದಲ್ಲಿ, ೧೮೬೬ರ ಜನವರಿ ೧೨ನೆಯ ದಿನಾಂಕ ಹುಟ್ಟಿದನು. ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಮಧ್ಯ ಪಶ್ಚಿಮದಿಂದ ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ತಂದೆ ಯಾದವೀಯುದ್ಧದ ಪುರಸ್ಕೃತರನಿಸಿದ್ದರು. ಆ ಕಲಹವೆಂದುಂಟಾದ ಗಾಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಮಾಯಿಲ್ಲ. ತಂದೆ, ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೀಡಾದ ಮುದುಕರೆಂಬದು ಮಾತ್ರ ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನ ಹೆಸರು ಜಾನ್ ಗ್ರಿಫೆಥ್ ಲಂಡನ್ ಎಂದಿದ್ದರೂ ಜಾಕ್ ಎಂದೇ ಅವನು ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾದನು. ಅಟ್ಲಾಂಟಿಕ್ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ ಸಹಿತ ಈ ಹೆಸರು ಬದಲಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬಹುಶಃ ಅವನು ಅತಿರಂಜಕವಾಗಿ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಲೇಖಕನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮ್ಯನೇ ಅಹುದು. ಅದ್ಭುತತೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದ ಜಾಕ್ ಇಷ್ಟು ಮಾಡಲಾರನೆ? ಆದರೆ ತಿನ್ನಲು ಅವನಿಗೆ ಪೌಷ್ಟಿಕ ಆಹಾರ ಮಾತ್ರ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮರ್ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಾಗಿದಾಗ ಈ ಬಡತನವೇನೂ ಅಡ್ಡಬರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತೋಟ-ಪಟ್ಟಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಕೈ ನಡೆಯದ್ದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಿ ಓಕ್ಕಂಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಲಂಡನ್ನನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ದೌಲತ್ತಿರದಿದ್ದರೂ ಹುಡುಗನ ಓದು ಬರಹಕ್ಕೇನೂ ಅಡೆತಡೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯಾಗಿ ಆಶಾಮಂದಿರಗಳನ್ನು

ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡನು. ಎಂಟನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಿಂದ ಅವನಿಗೆ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಕತೆಗಳೆಂದರೆ ವಾಸ್ತವ ಜೀವನದಷ್ಟೆ ಮೆಚ್ಚಿನದೆನಿಸಿತು. ಅಂತಹ ಓದೇ ಸಾಗಿತು. ಸಣ್ಣವನಿರುವಾಗಲೆ ಔಯಿಡಾನ್ 'ಸಿಗ್ನಾ' ಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯಿತು. ತುಂಬ ರಂಗುರಂಗಾದ ಚಿತ್ರಗಳು. ಇಟಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಒಕ್ಕಲು ಬಾಲಕನ ಕತೆಯದು. ಅವನ ಯಶಸ್ವಿ ಬಾಳಿನ ರಸಮಯ ಕತೆಯದು. ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯ ಹಲವು ಪುಟ ಗಾಳು ಆಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕತೆ ಓದಿಸಿ ಅದರ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸವಿದ. ಸ್ವತಃ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ. ಈ ಗ್ರಂಥವೇ ಮುಂದೆ ಅವನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ತಂದಿತೆಂದು ಅವನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಡ್ಯೂ ಜ್ವಿಲ್ಲಾನ ಸಾಹಸದ ಕತೆಗಳು ಅವನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಿಡಿದವು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೋದಿದನು—ಕಡತಂದಿದ್ದವು! ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟ ಬಡ ಒಳ್ಳೆ ಹುಡುಗಿಯರ ವಿಷಯಕವಾದ ಲೇಖಾಂಕಗಳನ್ನೋದಿದನು. ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ನನು ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಒಕ್ಕಲುತನ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಓಕ್‌ಲಂಡಿಗೆ ಬಂದಾಗ, ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಾಚನಾಲಯಗಳೇ ಗತಿಯಾದವು. ಹುಡುಗನಿಗೆ ಆಗ ಹೆತ್ತು ವರುಷ. ಸ್ಕಾಲೆಟ್ಟ, ವಿಲ್ಮಿ, ಕಾಲಿನ್ಸರ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ ಆಶೆಯಿಂದ ಓದಿದನು. ಭೂಶೋಧಕರ, ಸಮುದ್ರ ಸರ್ಯಟನಗಾರರ ವೃತ್ತಾಂತಗಳೂ ಅವನಿಗೆ ಆತಿಯಾಗಿ ರುಚಿಸಿದವು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ರಡಿಯಾರ್ಡ್ ಕಿಪ್ಲಿಂಗ ಬಂದೊಡನೆ, ಜಾಕ್ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕತೆ ತಳೆದ. ಅದೇ ಅವನ ಜೀವನಮಾನದಲ್ಲಿ ಅಮೌಲ್ಯ ಸೊತ್ತಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು.

ಆದರೆ ಹುಡುಗ—ಜಾಕ್—ಪುಸ್ತಕಹುಳುವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿದೊಡನೆ ಕೆಲ ಕಾಲ ಸಮುದ್ರಯಾನ ಮಾಡಿದ. ಬಹುದೂರ ಯಾತ್ರೆ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೂ, ನಾವಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಗೈಯುತ್ತಿದ್ದ, ಓಪಿಯನ್ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಟ ನಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಬಾಲಕನ (ಜಾಕ್‌ನ) ಕಲ್ಪಕತೆಗೆ ಆಗ ಕವಲೊಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ತಿಂಗಳು ಮಾತ್ರ ಹೋದನು. ಯಂತ್ರದ ಹೊರೆ ಅವನಿಗೆ ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿಯ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರೋಮಾಂಚಕತೆಗೆ ಎಡೆ ಎಲ್ಲಿ?

ಅವನ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೂ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಸಾಹಸದ ಲವಲೇಶವಿಲ್ಲ. ಇಂತು ಜಾನ್ ಕಾರಖಾನೆಗೆ ಶರಣು ಹೊಡೆದ ! ಮತ್ತೆ ಸಮುದ್ರದ ಕಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯಿತು. ತನ್ನ ದಾಯಿಯ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೂರು ನೂರು ಡಾಲರ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದ ಉಪಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪೆ ಚಿಪ್ಪು ಕೂಡಿಸ ತೊಡಗಿದ. ಹದಿನಾರು ವರುಷದವನಾದಾಗ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಲು ಹವಣಿಸಿದ. ನಾನಿಕರು, ಸಲಾನಿನ ಒಡೆಯರು ಅವನ ಸಹಚರಿಗಳಾದರು. ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೂ ಮೋಹಕ. ಸಮುದ್ರ ಜೀವನದ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಬೇಸತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ದಿಸ ಬದಲಿಸಿದ. ಮೀನುಗಳ ರಕ್ಷಣೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹೆಸರು ಹಚ್ಚಿಸಿದ. ಸಲ್ಲದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಿದವರ ಸಾಹಸೀ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿದ. ಜೀವನದ ಬಹುಮುಖಗಳ ಸಂಪರ್ಕವಿರಬೇಕೆಂದು ಅವನ ಮನೀಷೆ. ಕುಡಿತ್ತದ ಚಟ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜಾಕ್ ನ ಆರೋಗ್ಯವೇ ಕೆಟ್ಟಿತು. ಮನಸಾ ಇದೆಲ್ಲ ಹಾರೈಸಿದ್ದಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹದಿನೇಳನೆಯ ವರುಷ ಅವನು ನಾಪ ನಡೆಸುವದನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಜಪಾನಿನೆಡೆಗೆ ಹೊರಟ.

ಈ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಜಲಪರ್ಯಟನವು ಅವನಿಗೆ ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಲಿನಲ್ಲಿ, ಪ್ರದೀರ್ಘವಾದ ಹಗಲುಗಳೆಲ್ಲ ಅವನ ಮೈಮುರಿ ದುಡಿತಿಕ್ಕೆ ಮೀಸಲಾದವು. ಬಂದರದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ವಾರಗಳ ವರೆಗೆ ಲಂಪಟವೃತ್ತಿ ಅವನನ್ನು ತೊರೆದಿರಲಿಲ್ಲ. ಓಕ್ಕಂಡಿಗೆ ಮರಳಿ ಬಂದಾಗ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕೆಲಸ ಹಿಡಿಯಲು ಮನೆಯ ವರೆಲ್ಲ ಮನ ಒಲಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದರು. ನಿಯಮಿತ ನೌಕರಿಯಾಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಕೊನೆಗೆ ಜಾಕ್ ನಾರಿನ ಕಾರಖಾನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಹಿಂದಿನ ಕೆಲಸ- ಕ್ಕಿಂತ ಇದೇನೂ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೀದಿಯ ಗಾಡಿಗೆ, ಸಲಿಕೆ ಸಲಿಕೆ ಯಿಂದ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಪೂರೈಸುವ ಹೊರೆಯಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಎಷ್ಟೂ ಮನಸಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ತವ್ಯಬುದ್ಧಿಯ ಬಗೆಗೇ ವಿದ್ವೇಷ ಉಂಟಾಗುವಂತಾ ಯಿತು. ವಿದ್ಯುತ್ ಶಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಜಿನಿಯರನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಕಟಾ- ಕಾಂಕ್ಷೆಗೆ ಇದು ಉಚಿತ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಏನೋ ! ಕಂಡವರಾರು ? ಈ ೧೮೯೪ ರಲ್ಲಿಯೆ ಕೆಲಿಯ ಔದ್ಯೋಗಿಕ ದಳ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ತನ್ನ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಕೂಚನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆ ? ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾದವರ ದಳದ ಮುಂದಾ

ಛಾಡ ಚಾರ್ಲಸ್ ಟಿ. ಕೆಲಿ ನಡೆಸಿದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೂಚುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಮುಂದೆ ಇದೆ ಬೃಹದ್ರೂಪ ತಾಳಿ ನಗರ ನಗರಕ್ಕೆ ಹರಡಿ, ನೇತಾಜಿ ಕಾಕ್ರಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಕಾರಣೀಭೂತವಾಯ್ತು. ಓಹಿಯೋದಲ್ಲಿ ಈ ಪರಂಪರೆಗೆ ಮೊದಲಾಯಿತು. ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದಿಂದ ಕೆಲಿಯ ದಳ ಸಾಗಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ೬೦೦ ಜನರು. ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ನಗರಾಧ್ಯಕ್ಷ ದಾರಿಯ ಸಹಾಯ ಧನ ಸಲ್ಲಿಸಿ ಅವರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ, ಯತ್ನಗಳಿಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ತೋರಿಸಿದ. ಓಕ್‌ಲಂಡ ಸಹ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಮುಂದುಮಾಡಿತು— ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಯುವದಳದ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಮ್ಮೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಇವರ ಕಾಟಿ ಹಿಂಗಿದರೆ ಸಾಕೆಂಬ ಚಿಂತೆ ಹಲವು ಜನರಿಗೆ ಒಳಗೊಳಗ ಇದ್ದಿತು. ತಮ್ಮ ನಗರ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಈ ದಳ ಸಾಗಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ವಾಸಿಯೆಂದು ಹಲವಾರು ಜನ ಹಾರೈಸಿದ್ದರು. ಸೆಕ್ರೆಮೆಂಟಿಗೆ ದಾರಿ ದೊರೆಯಿತು. ದಳ ಮುನ್ನಡೆ ಇಟ್ಟಿತು. ಲೋಕಕಲ್ಯಾಣದ ಧ್ಯೇಯವಿರಿಸಿಕೊಂಡ ಜನ-ಸಾಮಾನ್ಯರ ಆ ತಂಡ ರಾಜರ್ಷಿವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದಿತ್ತು. ಗಡಿನಾಡುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೇನೋ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯಕ್ಕೆ ಮನಸೋತ ಜನತೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಓಕ್‌ಲಂಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಾಕ್‌ನಿಗೂ ಈ ಉತ್ಸಾಹ, ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಿ ದಳಕ್ಕೂ ದುರೈವದಿಂದ ತಪ್ಪುಗಂಟಾಯಿತು. ಮಾಡುವದೇನು ? ಅದರೂ 'ಪ್ರಥಮಗ್ರಾಸೇ ಮುಕ್ತಿಕಾ ಪಾತಃ' ಎಂಬಂತೆ ಅಶುಭವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ದಳವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹೊರಟ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಗಾಡಿಗೆ ಹಚ್ಚಿದ, ಸಾಮಾನು ಹೇರಿದ ಕೋಚಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಒಮೆಹಾದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಆ ದಳ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಮೈ ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗು ಗಿತ್ತು. ಎತ್ತಿನ ಬಂಡಿಯ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೂ ಕನಿಷ್ಠ ತರಗತಿಯ ಪ್ರವಾಸವದು. ಇರಲಿ. ಜಾಕ್‌ನು ಹಾಹಾ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಳದ ಸೈನಿಕರ ರೀತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹಳ್ಳಿಯ ಮುಗ್ಧ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ, ಬಾಯಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ನಿಂತ ಬಾಲಕ-ಬಾಲಿಕೆಯರಿಗೆ ರುಚಿಕಟ್ಟಾದ ಕತೆ ಹೇಳಿ ತನ್ನ ಊಟದ ವೈಭವಶಾಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯ ಸನ್ನಿವೇಶ. ಕಥನ ಕಲೆ ತನಗೆ ಹೇಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿತೋ ಎಂದು ಒಳಗೊಳಗೇ ಅವನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮೆ-

ಹಾಕೈ ತಲುಪಿದಾಗ ದಳದ ಚೆಟುವಟಿಕೆಗಳಿಗೆ ಕಳೆಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಟ-
ನಾಕೈ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ವಾಸಿಂಗ್‌ಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಾಸ್ಸಿ ನಿರಾಸಗೀಡಾದದ್ದು ತಿಳಿ
ಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಹಿಂದಿನ ಶಿಸ್ತು ಕನಸಾಯಿತು. ಇಂತಹರೊಡನೆಯೇ
ಜಾಕ್ ಉನ್ಮಾದದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದ. ಮುಂದೆ ಜಲಪರ್ಯಟನಕ್ಕೆ ಮನ
ಸೋತ ದಳವಿದೆಂದು ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾದೊಡನೆ,
ಅವರ ಚೆಟುವಟಿಕೆ, ಸಿದ್ಧಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಿರುತ್ತಾಹ ಉಂಟಾದುದು ಸಹಜ.
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಗೂ ಈ ಅನುಯಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ದುಸ್ತರನೆಂದು
ಕಂಡು ಬಂದಿತು. ಜೀವನದ ಅನ್ಯತೆ, ರೋವಾಂಚಕತೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ
ದೆಂದು ಹಾರೈಸಿದ್ದ ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಇವರ ರಾಜಕೀಯ ಧೋರಣೆ, ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ
ಎಷ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೂ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಈ ಸಾಹಸ ಸಾಕು ಎಂದು ಕೈ
ಜೋಡಿಸಿ ತನ್ನ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಾನು ಸ್ವತಂತ್ರನಿರುವದೇ ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಮನ
ಗಂಡ ಜಾಕ್. ಹ್ಯಾನಿಬಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೆ ದಳದ ನಿರೂಪ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ.
ಮಧ್ಯಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮದ ನಗರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಸಂವರ್ತಿಸಬೇಕೆಂಬ ಲವಲವಿಕೆ
ಹುಟ್ಟಿ ಅವನು ಆ ದಾರಿ ಹಿಡಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕೆಲಿಯ ಶೋಕಕಲ್ಯಾಣಿ ದಳ
ಸೊರಗುತ್ತ ಸಾಗಿತ್ತು. ಮೊವಲಿನ ಸಹಸ್ರಾರು ಜನರೆಲ್ಲಿ? ಕೈ ಬೆರಳಿನಲ್ಲೆ
ಣಿಸಬಹುದಾದ ಈಗಿನ ಮಂಡಳಿ ಎಲ್ಲಿ? ಅಜಗಜಾಂತರ! ಇವರೇ ಮುಂದೆ
ಇಟವಾ ನದಿ ದಾಟಿ ಎರಡು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ವಾಸಿಂಗ್‌ಟನ್ನಿಗೆ ಬಂದು
ತಲುಪಿದರಂತೆ!

ಲಂಡನ್ನಿನ ಸಂಚಾರೀ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ಸೆರೆಮನೆಯ ವಾಸ
ಬಂದಿತು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನು ಇದಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹನಿದ್ದರೂ ಆ ಜೀವನದಿಂದ
ಅವನಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಇಂದಿನ ಜೀವನದ ರೀತಿ
ಯಿಂದ ಏನೂ ಸಾಧಿಸುವಂತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ಹೊಳೆಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಬಂದ
ನೋಲೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರಿಯಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೈಸ್ಕೂಲ ಶಿಕ್ಷಣ
ಮುಂದುವರಿಸಿದನು.

ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಗುರಿ ಜಾಕ್‌ನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ
ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನವಾಗಲಿ-ಎಂಬ ಅಭಿಲಾಷೆ ಇದ್ದಿತು. 'ಮಾರ್ಟನ್ ಎಡೆನ್'
ಆತ್ಮಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಿವೇದಿತವಾದಂತೆ, ಉಪಜೀವನಮಾರ್ಗ ದೊರೆತರೆ

ಸಾಕು; ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಮುಂದೆ' ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದನು. ಲೇಖನದ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಜಾಕ್ ನ ಮನಸ್ಸು ಹೋಯಿತು. ಅಲ್ಲೇಕೆ ತನ್ನ ದೈವ ತೆರೆಯ ಬಾರದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಸಹ ಉದಿಸಿತು.

ಚಂಡನಾರುತನನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಲೇಖನ ಬರೆದು ಆ ವರ್ಷ ಜಾಕ್ ಒಂದು ಪತ್ರಿಕೆಯಿಂದ ಬಹುಮಾನ ಪಡೆದ. ಈ ಸಂಗತಿ ಸಂಸ್ಕರಣೀಯವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು. ಜಲಪರ್ಯಟನ, ಸಂಶೋಧಕ ಬುದ್ಧಿ - ಅವನ ಜೀವನವನ್ನು ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸಿದವು; ಕೀರ್ತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಗಳಿಸೇನೆಂಬ ಭರವಸೆ ತಂದವು. ತನ್ನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸಿ ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ತಂದೆಯನ್ನು ಸುಖಿಯಾಗಿರಿಸುವೆನೆಂದು ಹಂಬಲಿಸಿದನು. ಅಕ್ಕನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಂಗಾರಘಟ್ಟ ಚಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದನು. ಇಡೀ ಮಹದಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಜಾಕ್ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಮನಮುಟ್ಟಿ ಅಭ್ಯಸಿಸಿದನು. ಮುಂದೆ ಒಂದು 'ಖಾಸಿ' ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯದಾಯಿತು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಓದಿ ಕ್ರಾಲ್ಫೋರ್ನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ನಿರಾಶೆಯಾಯಿತು. ಕಲಿಸುವ ಸರಣಿಯೇ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ. ಅವನಿಗೆ ಪತ್ರಿಕಾವ್ಯವಸಾಯದ ಸಾಮಾನ್ಯ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅವನ ಆಶೆ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ನೀರೆರೆವ ಮಹನೀಯರ ಸಂದರ್ಶನವೇ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರದ ಹಣ ವ್ಯಯವಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಕಾಲೇಜಿನ ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷ ಮುಗಿದಾಗ ಜಾಕ್ ಒಂದು ಲಾಂಡ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮೈನುರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವನು ಅವಿರತವಾಗಿ ಪ್ರಬಂಧ, ಸಣ್ಣ ಕತೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಅನುಭವವೇ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅದ್ಭುತತೆಯೆಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹರಿಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಲೇಖನ ಕಳಿಸಿದ. ಹೈಸ್ಕೂಲ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಆಗೀಗ ಇವನ ಲೇಖನ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ಥಳೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸಹ ತೆಗೆದುಕೊಂಡವು. ಇಡೀ ದಿನ ಬರೆದರೂ ಹಣವೇನೂ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬರಲಿಲ್ಲ !

ಕೊಂಡೈಕದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರವಿದೆಯೆಂಬ ದಟ್ಟವಾರ್ತೆ ಆಗ ಹರಡಿತು. ತನ್ನ ಬೀಗನೊಡನೆ ಆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತತ್ಪರನಾದ. ಉತ್ತರದ ಹಿಮಪ್ರದೇಶ ಯಾತ್ರೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶಕ್ತಿ ಸಾಹಸಗಳು ಅವನಿಗೇನು ಬಂಗಾರ ತಂದುಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮರಳಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಬಂಗಾರದ ಪುಡಿಯನ್ನು ಚೀಲದಲ್ಲಿ ತರಲಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಅಸಂಖ್ಯ ಅನುಭವ ಕತೆಗಳನ್ನು ತಂದುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ !

ಮನೆಗೆ ಮರಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಉತ್ಸುಕತೆಯಿಂದ ನಿರರ್ಗಳವಾದ ಆಶಾದಾಯಕ ಬರವಣಿಗೆಯೆಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯಹಾಕಹತ್ತಿದ. ಅರೆಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ, ಹಗಲೆನ್ನದೆ ಇರುಳೆನ್ನದೆ ಬಾಡಿಗೆ ಟಾಯಿನ್ ರೈಟರಿನ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ. ಪ್ರವಾಸದ ರಸನಿಮಿಷ, ಜಲಪರ್ಯಟನದ ಸ್ಮೃತಿಚಿತ್ರಗಳು, ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವವರ ಜೀವಿತದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು, ಕೊನ್ಡೈಕ ಕತೆಗಳು—ಇವಲ್ಲದೆ ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ, ನಗೆವಾತು, ಕವನ—ಹೀಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವನ್ನೂ ರಸಮಯತೆಯನ್ನೂ ತರಲು ಹವಣಿಸಿದ. ತನ್ನ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಅಭಿರುಚಿಗಳಿಗೆ ಚಾಲನೆ ಇತ್ತ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ತಿರುಗಿ ಬಂದು ಐದು ತಿಂಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ 'The Over Land Monthly' ನಿಯತ ಕಾಲಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕತೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಇದೇ ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದ ನಾನಾಂಕಿತ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುವಿಖ್ಯಾತ ಬ್ರೆಟ್ ಹಾರ್ಟಿಯ ಕೃತಿಗಳು ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿಸಿದ್ದವಂತೆ ! 'To The Man On Trial' ಎಂಬುದು ಕತೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆ. ಮರು ತಿಂಗಳವೇ 'The White Silence' ಎಂಬ ಕೃತಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಲಂಡನ್ನಿನ ಅತ್ಯುಚ್ಚ ಶ್ರೇಣಿಯ ಕತೆಗಳಲ್ಲಿಯೆದೊಂದಿದು. ಆದರೆ ಈ 'Over Land' ಕತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಲೇಖಕನಿಗೆ ದೊರೆತ ಧನವೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಐದೇ ಡಾಲರ್ ! ತರುಣ ಕತೆಗಾರನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣದಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಿರಾಶೆ ಎನಿಸಿರಬೇಡ ! ಸುವರ್ಣ ಸಿಗುವದೆಂದು ವದಂತಿಯಿದ್ದ ಪ್ರದೇಶದ ಸಮಗ್ರ ಪ್ರವಾಸದ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಕಥಾರೂಪವಾಗಿ ರಸವತ್ತಾಗಿ ಹೆಣೆದರೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಡಾಲರುಗಳ ಸೋನಿಯನ್ನೇ ಕರೆದಾವೆಂಬ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಅವನಿಗೆ ಉಂಟಾಗತೊಡಗಿತು. ಅಂತೇ ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಲುಮಾಡಿದ. ನಿರಾಶೆಗಳಿಗೆ ಎದೆ

ಗುಂದಿಲ್ಲ. ನಾಳಿನ ಭರವಸೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು. ಮುಂದಿನ ಸಲವೆಂದರೆ 'Over Land' ಕತೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಏಳೂವರೆ ಡಾಲರ್ ದರ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೊ ಪ್ರಗತಿ. ಇತರ ಫೇಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ದೊರೆಯಬಹುದೆಂದೆನಿಸಿತೊಡಗಿತು. 'The Black Cat' ಎಂಬುದು ಬಹುಮಾನ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಾಗಿ ಬರೆದದ್ದು. ಜಾಕ್‌ನ 'Over Land' ಕತೆಗಳು ಪ್ರಕಟವಾದ ವರುಷದಲ್ಲಿ 'Atlantic Monthly' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ 'Odyssey of the North' ಎಂಬ ಕೃತಿ ಬಂದಿತು. ಕೀರ್ತಿ ಈಗ ಅವನ ಸಮ್ಮುಖವಾಯಿತು. 'Me Clure' ದಲ್ಲಿಯ ಲೇಖಕನು ಪ್ರತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸೆಂಟಿನಂತೆ ಹಣ ಬರುವದೆಂದರೇನು ಸಣ್ಣ ಮಾತಲ್ಲ. ಎಷ್ಟೋ ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಂತೆ! ಕ್ಲೋನ್‌ಡಾಯಿಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕೇವಲ ಎರಡು ವರುಷ ಸಂದಿದ್ದವು. ಲೇಖಕ, ಪರವಾ ಇಲ್ಲ, ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೃತಿಗಳೇ? ಲೀಲಾ ಜಾಲವಾಗಿ ಮಾರಾಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. 'The Son Of The Wolf' ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಕತೆಗಳ ಸಂಕಲನ ಹಾಟನ್ ಪ್ರಕಟನಾ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪರವಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈಗ ೧೯೦೦ ನೇ ಇಸವಿ. ಮರುವರುಷ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥಾ ಸಂಕಲನ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತು. ೧೯೦೨ ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೂ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹ. ಈ ಮುಂದಿನ ವರುಷ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ನನ ಹೆಸರು ವಿರಾಜಮಾನವಾಯಿತು. ಮೊದಲನೆಯದು ಚಿಕ್ಕವರಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ್ದು; ಬೇರೊಂದು ಕಾದಂಬರಿ. 'A Daughter Of The Snows' ಎಂಬುದು ಅದರ ತಲೆಬರೆಹ. ಇವುಗಳಲ್ಲಾವುದೂ ಅಷ್ಟು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಯಶ ತರಲಿಲ್ಲ ಲೇಖಕನಿಗೆ. ಏನರು ಪ್ರಕಟನಾಕಾರರ ಕೈಗೆ ಕೃತಿಗಳು ಬಿದ್ದು ಅವು ಗುದು ಮುರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದದ್ದು ಜಾಕ್‌ನಿಂದಲೇ ತಿಳಿದಾಗ, ಅಸಯಶಸ್ವಿಗೆ ಬೇರೆ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅನಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ !

೧೯೦೩ ರಲ್ಲಿ ಜಾಕ್‌ನ ಅಕಾಂಕ್ಷೆ ನೆರವೇರಿತೆನ್ನಬಹುದು. ಆಗ 'Call Of The Wild' ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನ ಅವನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಮನವಾರೆ ಹೊಗಳಿದ ವಿಮರ್ಶಕರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಈಗ ಅಂಜನ ಹಚ್ಚಿದಂತಾಯಿತು. ಲೋಕಪ್ರಿಯತೆಯ ಸೆಳವಿಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಜಾಕ್ ಈಗ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಹಾ ಹಾ ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಮಾರತೊಡಗಿದವು. ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ಕಟಾಕ್ಷ ಇವನ ಮೇಲೆ

ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಜಾಕ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಆಗಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ. ಪ್ರೊಫೆಸರ ಚಾರ್ಲಸ್ ಗೇಲೆ ಮೊದಲಾದವರು ಅವನ ವಿಚಾರ ಸರಿಣಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿದರು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ನೈಜ ಕಲ್ಪನೆ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ಫೂರ್ತಿಯುತನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ. ಕೇವಲ ಹಿಂದಿನ ಕೃತಿ ಓದಿಸಿದರೆ ಬಂದ ಭಾಗ್ಯವೇನು? ಇಂದಿನ ವಾತಾವರಣವನ್ನಾದರೂ ಕಡೆಗಣಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ವಾದಿಸಿದ. “ಆಯಿತು. ನಿನ್ನ ‘Call Of The Wild’ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದಿಸುವೆವೆಂದು” ಪ್ರೊಫೆಸರರು ನುಡಿದರು ! ನಗೆಯ ಕೋಲಾ ಹಬವೆದ್ದಿತು. ಜಾಕ್‌ನೂ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ !

‘Call Of The Wild’ ಕಾದಂಬರಿ ಲೋಕಪ್ರಿಯತೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಗುವ ಮೊದಲು, ಜಾಕ್ ಲೇಖನ ಕಲೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯವೆಂದು ಮಾರ್ಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ೧೯೦೦ರ ಮಾರ್ಚ್ ಒಂದನೆಯ ದಿನಾಂಕ ಕ್ಲಾಡ್‌ಸ್ಲೆ ಜಾನರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಓಲೆ ಬರೆದ—

“ಹಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಬರೆಯುವೆ. ಕೀರ್ತಿ ಬಂದರೆ ಇನ್ನೂ ಹಣ ದೊರೆಯುವದು. ಹೆಚ್ಚು ಹಣದಿಂದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸುಖ. ಬರೆಯಲು ಕುಳಿತಾಗ ನಿರಾಸೆಯೇ ನನ್ನನ್ನಾವರಿಸುವದು. ಅಲೆದಾಡಲು ಹೋಗಬಾರದೆ ನಿಸರ್ಗದಿಡೆಯಲ್ಲಿ?— ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಬರುವದು. ಈ ಹಣದ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದು ನನಗೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಆದರೆ ದುಂದು ಗಾರಿಕೆಗೆ ತುತ್ತಾಗಬಾರದೆಂದು ಈಶನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೊರೆ.”

ಈ ವೇಳೆಗೆಂದರೆ ಅವನ ಲಗ್ನವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದಳು. ತನ್ನ ತಾಯಿ ಹಾಗೂ ಸಹೋದರನ ಮಗನಿಗಾಗಿ ಹಣದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದನು. ಬಂಧು-ಬಳಗದವರಿಗೆ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಮುಕ್ತದ್ವಾರವಿತ್ತು. ಜಾಕ್‌ನ ಬರವಣಿಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಪ್ರತಿ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೆಂಟಿ ದರ ಆಗಿತ್ತು. ಲೇಖನ ವ್ಯವಸಾಯದಿಡೆಗೆ ಮನಸ್ಸೇ ಹರಿಯದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ— ಎಂದದ್ದು, ಬಹುಶಃ ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಲೇಖನವೊಂದೇ ಕೆಲಸವಾದರೆ ಬೇಜಾರ ಉಂಟಾಗುವದು ಸಹಜ. ‘ಮಾರ್ಟಿನ್ ಎಡೆನ್’ ಎಂಬ ಅವನ ಹೊತ್ತಗೆಯಲ್ಲಿಯ ನಾಯಕ—ಗ್ರಂಥಕರ್ತನೆಂದು ಖ್ಯಾತಿವೆತ್ತೊಡನೆಯೇ— ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವನು.

ಆದ್ಭುತತೆಯನ್ನು ಎದೆಗವಚಿಕೊಂಡ ನಮ್ಮ ಲೇಖಕನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತು? ಅವನ ಮೊದಲ ವಿವಾಹ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾದುದಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ, ಅಲ್ಲಿ ಮೋಹಕತೆ ಸಹ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯ ವ್ಯವಹಾರ ಅವನಿಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸುವದೆಂದರೆ ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಜೀವದ ಸುತ್ತು ಬಂದಂತೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂಥದೇ ಜೀವನ ಬಹುಕಾಲ ಸಾಗಿಸುವುದು ಅವನಿಗೆ ದುಸ್ತರವೆಂದೇ ಅನಿಸಿರಬೇಕು.

೧೯೦೨ ರ ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅಸೋಸಿಯೆಟೆಡ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಅವನಿಗೆ ಬೋರ ಯುದ್ಧದ ವಿಶೇಷ ಸುದ್ದಿ ಗಾರನೆಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕೆಗೆ ಹೋಗೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಂದದ ಮಾತು ಕತೆ ತಿಳಿದುಬಂದವು. ಆ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಮ್ಯಾಕ್‌ಮಿಲ್ಲನ್ ಕಂಪನಿಯವರಿಗೆ, ಲಂಡನ್ನಿನ ಹೊಲಸುಕೇರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ರಂಥ ಬರೆಯುವನೆಂದು ಮಾತು ಕೊಟ್ಟನು. 'The Children Of The Abyss' ಎಂಬುದೇ-ಎಳು ವಾರ ಲಂಡನ್ನದಲ್ಲಿದ್ದು ನೋಡಿ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ. ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ದೊಡನೆಯೇ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಮುಂದಿನ ವಸಂತ ಋತುವಿಗಾಗಳೆ ರಶಿಯಾ ಜಪಾನ ಯುದ್ಧದ ಸುದ್ದಿ ಗಾರನಾಗಿ ಹೋದವ ಮತ್ತೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ. ಸಮಾಜವಾದಿಯಾಗಿ ನಗರಸಭೆಗೆ ಸೇರಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಗ್ಲೆನ್ ಎಲೆನ್ಸಿನ ಹತ್ತರ ನೂರಾ ಇಪ್ಪತ್ತುರೊಂಬತ್ತು ಎಕರೆಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡ. ಪ್ರವಾಸಿಯಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನಿತ್ತ. ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಿಜ್ರಂಭಣೆಯಿಂದ ೧೯೦೫ ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಮರುವರ್ಷ ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಜಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದು ತನ್ನ ಫಾರ್ಮಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ರಾಂತ ಹಾಗೂ ವೆಚ್ಚದ ಯೋಜನೆ ಕೈಕೊಂಡ. ವಿನೋದಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುವ ದೋಣಿಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಜಗತ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಯೋಜನೆ ಕೈಕೊಂಡ. 'ಈ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ ಬರೆಯುವುದು ನಡೆದೇ ಇದ್ದಿತು.' ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸಾಗುಮಾಡುವ, ದೋಣಿಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರವಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದ.

'ಸ್ಕಾರ್ಕ್'ದಲ್ಲಿಯ ಸಂಚಾರವನ್ನು ಜಾಕ್ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತು. ಸಮುದ್ರ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿಯೆ ಬಲಿಯುವ ಬೇನೆ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ

ಹಬ್ಬಿದುದು ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಜಗತ್ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಸಾಧಿಸದಿದ್ದರೂ ಆರು ತಿಂಗಳ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರವಾಸವಾಯಿತು. ಅದು ಸಾಹಸಮಯ ಹಾಗೂ ರಸನತ್ತಾದ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಆದರೂ ಈ ಎಲ್ಲ ವೇಳೆ ಜಾಕ್ ಬರೆಯುವದನ್ನೇನೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. 'The Log Of The Snark', 'The Cruise Of Snark' ಎಂಬುವೇ ಆಗ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು.

ಜಾಕ್‌ನ ಜೀವನದ ಕೊನೆಯ ಆರು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಇವೇ ಮಾದರಿಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆದವು. ನಾಲ್ಕು ಕುದುರೆಗಳ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ಯಾಸಿಫಿಕ್ ದಂಡೆಯ ಪ್ರದೇಶ ಯಾತ್ರೆ ಮುಗಿಸಿದನು. ಹಾರ್ನ್, ಮೆಕ್ಸಿಕೊ ಹವಾಯಿ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಬಂದನು. ತನ್ನ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಫಾರ್ಮಿನಲ್ಲಿ— ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಳ್ಳಿ, ನೀಲಗಿರಿ ಗಿಡ, ಮೊದಲಾದವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದನು. ೧೯೧೬ ರ ನೊವೆಂಬರ್ ೨೨ನೇ ದಿನಾಂಕ ಜಾಕ್ ಮರಣ ಹೊಂದಿದನು. ಯುರೇಮಿಯಾದಿಂದ ಮರಣವಾಯ್ತೆಂದರೂ, ಚರಿತ್ರಿಕಾರಳಾದ ಹೆಂಡತಿಯೇ ಬರೆದಂತೆ ದಣಿವು, ಬೇಜಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಮರಣ ಉಂಟಾಯಿತಂತೆ! ಆಗ ಅವನ ವಯಸ್ಸು ನಲವತ್ತು. ಅವನ ಖ್ಯಾತಿ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯವೆನಿಸಿತ್ತು. ರಶಿಯಾದಲ್ಲಿ ಇವನಿಗೆ ಅಖಂಡ ಲೋಕಪ್ರಿಯತೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಆಂಡ್ರ್ಯೂ ಹಾಗೂ ಕ್ಯೂಪ್ರಿನ್‌ರ ಪ್ರೇರಣೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ಜಾಕ್‌ನ ಸಮಗ್ರ ಕೃತಿಗಳ ಎರಡು ಆವೃತ್ತಿ ಹೊರಟವು. ಫ್ರಾನ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸದವರೇ ವಿರಳ. ಯುರೋಪದ ಮುಖ್ಯ ಭಾಷೆಗಳೆಲ್ಲ ಅವನ ಕೃತಿಗಳು ಅನುವಾದಿತವಾದವು. ತನ್ನ ದೇಶದ ಹೊರಗಲ್ಲ ಅಮೇರಿಕೆಯ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಲೇಖಕನೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದನು.

ಈ ರಂಗುರಂಗಾದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತ ತಾತ್ವಿಕ ವಿಚಾರ ಸ್ಪರ್ಶಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸಲು ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಅನುವು ದೊರೆಯಿತು. 'The Human Drift' ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹರ್ಬರ್ಟ್ ಸ್ಪೆನ್ಸರನನ್ನು ಉದಾಹರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಾಲಕ್ರಮದಿಂದ ಬಂದ ಕ್ರಾಂತಿ, ಮತ್ತು ಅದರ ಮೇಲೆ ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ನಿನ ಹೈದಯವನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡು ವಿಶ್ವದ ವಿರಾಟ್ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸಿದುವು. ಉತ್ಪ್ರಾಂತಿ, ಪ್ರಳಯ ಇವು ಜೀವನದ ಗತಿಗಳು ಎಂಬ ಅರಿವು

ಆಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮನವರಿಕೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ ಇವು ! ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಣವೆಂದರೆ, ಕುತೂಹಲ ಬುದ್ಧಿ-ಉತ್ಸಾಹಪೂರಿತ ಕುತೂಹಲ ಬುದ್ಧಿ ! ಅವನಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆ ಕಡಿಮೆ. ಅಭ್ಯಾಸಿಗೆ ಆದು ಅತ್ಯವಶ್ಯ. ಅಂತೇ ಅವನ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು ಭಾವನೆಯ ಕಂಬದ ಮೇಲೆ ನಿಂತವು. ತಾತ್ವಿಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾದರೂ ಅವನು ವಿಲಾಸಿಯೆ !

ಕೇವಲ ತಾತ್ವಿಕನೆಂದು ಜಾಕ್‌ನಿಗೆ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಕತೆಗಳು, ಕಾದಂಬರಿಗಳು—ಉತ್ಪ್ರಾಂತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯ ಪಡೆದವಲ್ಲ; ಫ್ರೂಡ್, ನಿಟ್ಷೆ ಇವರ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಮೇಲೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲ; ಮಾರ್ಕ್ಸನ ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಅವು ಬಿಂಬಿಸುವಂತಹವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದ್ಭುತತೆಯನ್ನು ರೋಮಾಂಚಕತೆಯನ್ನು ಮನವಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿದವನು ವಿಜ್ಞಾನಿಯೂ ಆಗಲಿ, ತಾತ್ವಿಕನೂ ಆಗಲಿ, ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಅವನಂಥ ಎಬಡ ವಿಮರ್ಶಕ ಅವನೇ ಆದಾನು. ಅವನ ಕಲಾ ಕೃತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅದ್ಭುತತೆಯ ಕೃತಿಗಳೆಂದೇ ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕು.

ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿಯೂ ಅದ್ಭುತ, ವಾಸ್ತವ ಎಂಬ ಈ ಎರಡು ಪದಗಳ ಪ್ರಯೋಗದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಲಭೆ ಎದ್ದಿರುವುದುಂಟು. ತಮ್ಮ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ವಿಚಾರ ಸರಣಿಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆಂದು ಎಷ್ಟೊ ಲೇಖಕರು ಈ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ತಪ್ಪು ತಪ್ಪಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಓದುಗರಿಗೆ ತೊಡಕು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಲಂಡನ್‌ನಿಗೆ ವಾಸ್ತವವಾದಿಯೆನ್ನುವರು. ವಾಸ್ತವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಹಾಗೂ ಬಹುಜನರಿಗೆ ಬೇಕಾಗದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಕುರಿತು ಅವನು ಬರೆಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಹೀಗೆ ಕರೆದಿರಬಹುದು. ಸ್ವತಃ ಜಾಕ್‌ನೇ ತಾನು ವಾಸ್ತವವಾದಿಯೆಂದು ಕರೆದುಕೊಂಡದ್ದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ ? ತನ್ನ ಸ್ವಭಾವದ ರೀತಿಗಳನ್ನೇ ಬಿಂಬಿಸಿದ 'Martin Eden' ಎಂಬ ಕಲಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಬರೆದುದಿಂತು: "ಅವನ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಕಲ್ಪಕತೆಯ ಕಾಂತಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಇದೆ ಎಂದು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾದರೂ ವಾಸ್ತವತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅವನ ಪ್ರೇಮ ಎಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ." ಅಂತೇ ವಿಶಾಲ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನು ಬರೆಯದೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ

ಕಟ್ಟುಕತೆಯಲ್ಲಿಯ ವಾಸ್ತವತೆಯ ತಳಹದಿ ಎಂದರೆ ತೀರ ಕೊರೆದು ಕೊರೆದು ಹೇಳುವದಾಗಿರದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವನದಿಂದ ಏನು ತಿಳಿಯಬೇಕು, ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಬರೆದರೆ ಸಾಕು. ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್‌ನಿಗೆ ವಿದಿತ ವಾದ ಚಿಕ್ಕಪುಟ್ಟ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಓದುಗರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೊದಲೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ, ಅವನ ಜೀವನದ ವಿಶೇಷ ಭಾಗವೆಲ್ಲ ಜಲಪಯೋಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆದುಹೋಗಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರದ ವಿಚಿತ್ರ ಜೀವನ, ಅಲ್ಲುಂಟಾದ ಚಿತ್ರಮಯ ಪಾತ್ರಗಳ ಸಹವಾಸ, ಸಾಹಸೀ ವೃತ್ತಿ, ಸಂಶೋಧಕ ಮನಸ್ಸು—ಇವೆಲ್ಲ ಅಸಾಧಾರಣವೆನ್ನಲೇಬೇಕು. ಅವನ ಇರು ವಿಕೆಯ ರೀತಿ, ಜೀವನದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಬೆದಕಿ ನೋಡಿ ದ್ದಾದರೆ, ಬರವಣಿಗೆ ಸಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯದಾಗದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆ, ಅಸಹಜತೆ ಅಲ್ಲಿ ಹಣಕಿಕ್ಕಲೇಬೇಕು. ಅಸಾಮಾನ್ಯತೆಯೇ ರೋಮಾಂಚ ಕತೆಯ ಜೀವಾಳವಲ್ಲವೆ? ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್‌ನನ್ನು ವಾಸ್ತವವಾದಿಯೆಂದು ಕರೆಯಲು ಬೇರೆ ಹಲವು ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ವಾಸ್ತವತೆ, ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆ ಈ ಎರಡೂ ವಿಚಾರ ಪ್ರಣಾಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂದೇಹಗಳು ನುಗ್ಗಿವೆ; ಅಲ್ಲದೆ ಲೋಕಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನೂ ಗಳಿಸಿವೆ. ಸ್ವಾಭಾವಿಕ ಕಟ್ಟುಕತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮಹಾನುಭಾವರು ಮಾನವತೆಯ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆ ಯುವುದುಂಟು. ಮಾನವನ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತಿಕೆಯ ಗತಿ ಬೇರೆಯೇ ಇರುವ ದಲ್ಲವೆ? ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್‌ನು ನವಮನ್ವಂತರದ ಹೊಸತೆಲದ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಬರೆಯಲುಸಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ, ಈ ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಯ ಪುರಸ್ಕರ್ತರೆಂದೆನಿಸಿ ಕೊಂಡ ಎಷ್ಟೋ ಯುವಜನ ಅಮೇರಿಕನ್ ಕಾದಂಬರಿಕಾರರ ಸಂಗಡವೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸ್ಟೀಫನ್ ಕ್ರೇನ, ಫ್ರ್ಯಾಂಕ್ ನಾರಿಸ್ ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರುಗಳು. ಈ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿಯೇ ಲಂಡನ್‌ನಿಗೆ ಉಚಿತ ಸ್ಥಾನ ದೊರೆ ಯಿತು. ವಿಚಿತ್ರ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಆ ಆ ಕಟ್ಟುಕತೆ ಗಳು ರೋಮಾಂಚಕವೊ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವೊ ಆಗುವವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಕ್ರೇನನ 'Maggie' ಎಂಬದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕತೆಯನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಾಸ್ತವ ಕಲಾಕೃತಿ. ಲಂಡನ್‌ನ 'The Sea Wolf' ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಭಾವಿ ಕತೆಯ ಅಂಶದ ಅದ್ಭುತರಮ್ಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ.

ಈ ಭೇದ ಪ್ರಭೇದಗಳಿಗೇನೂ ಅಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಇಲ್ಲ. ಜಾಕ್‌ನ ಬಗೆಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಲೇಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಅವನೊಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆ ಕತೆಗಾರ. ಅವನು ಹುಟ್ಟು ಕುಶಲ ಕತೆಗಾರ. ಮನಸು ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಕತೆ ಹೇಳುವ ಕಲೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಸಮರ್ಪಕ, ಕಾವ್ಯಮಯ ಬಣ್ಣನೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಾಟಕೀಯತೆ ತಲೆದೋರದಿದ್ದರೆ ಉಳಿದ ಯಾವ ಜಾದೂಗಾರಿಕೆ ಚಿರಕಾಲ ಉಳಿದೀತು ?

ಅವನ ಕೃತಿಗಳು ಅನುಪಮ ಎಂದರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರರು. ಜಾಕ್ ಬರೆಯುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಸಾಲದ ಹೊರೆ ಇತ್ತೆಂದು ಅವನ ಓಲೆ ಗಳೇ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ನಿಜಕ್ಕೂ 'The Little Lady Of The Big House', 'The Mutiny Of The Elsinore', 'The Valley Of The Moon'—ಇವೆಲ್ಲ ಕೃತಿಮತೆಗೆ ಮಾಧರಿಗಳು. ಆದರೆ ಲಂಡನ್ನಿನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸುಂದರವಾಗಿವೆ. ಕೆಲವು ಭಾಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಚಿರಂತನವಾದ ಬೆಲೆ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಂತಹವು.

ಕಥನ ಕಲೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ ಹಲವಾರು ಕಟ್ಟುಕತೆಗಾರರು ತಮಗೆ ಬಂದ ಅನುಭವಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸುವರು. ಅಹಮಹಮಿಕೆ ಇದ್ದ ಲಂಡನ್ನಿನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ಚರಿತೆಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತಾವೇ ತಾವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ. 'ಮಾರ್ಟಿನ್ ಎಡನ್' ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕನೇ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರವಾಗಿರುವ. 'The Road' ಎಂಬದು ಅವನ ಸಂಚಾರಿ ಜೀವನ ಬಣ್ಣಿಸುವದು. 'John Barley corn' ಎಂಬದು ಸುರಾದೇವಿಯ ಲೀಲೆ ವಿವರಿಸುವದು. ಭೂಪ್ರವ-ಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದಾಗಿನ ವಿವರಗಳ ಕತೆ—'The Cruise Of The Snark' ಎಂಬಲ್ಲಿದೆ. 'The Valley Of The Moon' ತನ್ನ ಒಕ್ಕಲುತನ ಪ್ರಯೋಗದ ವೃತ್ತಾಂತ. ಲಂಡನ್ ನಗರದ ಹೊಲಸುಕೇರಿಯ ಬೀಭತ್ಸ ನೋಟಗಳು 'The People of the Abyss' ದಲ್ಲಿವೆ. ಅವನ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳ ಅನುಭವಗಳು ಇನ್ನಿತರ ಕತೆ, ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದಿವೆ.

ಜಾಕ್‌ನ ಅಹಂಭಾವದ ಬಗೆಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವದು ಅನುಚಿತವಾಗಲಾರದು. ಅವನ ಜೀವನ ಗೆಳೆಯರು ಅವನ ಈ ದೋಷವನ್ನು

ಆಷ್ಟು ಗಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದು ಸರಿಯೇ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಮೋರೆ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೇ ಶತ್ರುಗಳೂ ಆದರು. ಅವನ ಜವಾನಿ ಅಂಗರಕ್ಷಕನು ಅವನಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಅತಿಥಿಗಳು ಬಂದಾಗ— “ದೇವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಾಯಿ ಸ್ವೀಕರಿಸುವರೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡ. ಅವನ ಚರಿತ್ರಗಾರ್ತಿಯಾದ ವಿಧವೆಯೇ ಹೇಳುವಂತೆ, ಜಾಕಾನದು ರಾಜಕುವರರ ಅಹಂಭಾವ!

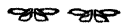
ಆತ್ಮಚರಿತೆ ನಿವೇದಿಸಬೇಕೆಂಬ ಭರದಲ್ಲಿ ಜಾಕಾ ತಾನೇ ಕಥಾನಾಯಕನಾದನಷ್ಟೆ! ಅದರಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜಾಕಾನ ನಡವಳಿಕೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಆವರೆ ಮಹದಾ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವನೇಕೆ ನಿರ್ಮಿಸಬಾರದಿತ್ತು? ‘ಡೇವ್ಲಿಡ್ ಕಾಪರ ಫೀಲ್ಡಿ’ನಲ್ಲಿ ಡಿಕೆನ್ಸ್ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆ? ಆದರೆ ಬಕಾನ ಹೊರತಾಗಿ ಲಂಡನ್, ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯಾವ ಮಾರ್ಮಿಕ ಪಾತ್ರವನ್ನೇ ದಯಪಾಲಿಸಲಿಲ್ಲ! ಮಾರ್ಕಾ ಈಡನ್ನನೂ ಅಹಂಭಾವಿ; ಲೂಯಿಸ್ ರಾಕ್ಸಿಸಿ; ಇಬ್ಬರಿಗೂ ವಾಸ್ತವ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವಿಲ್ಲ. ಅಲೌಕಿಕ ಪಾತ್ರಗಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಲಾರವು. ಸ್ತ್ರೀ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಲೇಖಕ ಆಷ್ಟು ಯಶಸ್ವಿಯಲ್ಲ.

ಹಿನ್ನೆಲೆ ಹಾಗೂ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಕಾರ ಯಶಸ್ವಿ; ಒಂದೊಂದು ಸಲವಂತೂ ಓದುಗನನ್ನು ಮುಗ್ಧನನ್ನಾಗಿಸುವ ಅವನ ನಿರಾಡಂಬರತೆಯೇ ಹಲವು ಸಲ ಅತ್ಯಂತ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗುವದು. ‘To Build A Fire’ ಎಂಬ ಅಮೇರಿಕನ್ ಕತೆ ಇದಕ್ಕೆ ಜೀವಂತ ನಿದರ್ಶನ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವ ಪಾತ್ರಗಳೆಂದರೆ ಮೂರೇ— ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ, ಅವನ ನಾಯಿ, ಧ್ರುವ ಪ್ರದೇಶ. ಹವಾಮಾನ, ನಿಸರ್ಗ, ಮಾನವನ ಲಹರಿ—ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲಂಡನ್ ಅತಿ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುವ. ಇದರಿಂದಲೇ ಓದುಗ ದಂಗಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ!

ಲಂಡನ್ನನ ಕತೆಗಳ ವಸ್ತುವಿನ ಬಗೆಗೆ ಈ ಮೊದಲೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೇಳಿಯಾಗಿದೆ. ತಾತ್ವಿಕತೆಯ ಮೋಹ ಅವನಿಗೆ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊದವಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಪುನಃಪುನಃ ಅವನ್ನೇ ವಸ್ತುಗಳನ್ನಾಗಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ನಾವು ಕಾಣುವೆವು. ಅವನ ಬಹುಮುಖ ಅನುಭವ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಸ್ತುಗಳನ್ನು

ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ಈಶನ ಜೀವನ ಉದ್ದೇಗಕಾರಕ ಅನುಭವಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದೆ. ತನ್ನ ಹದಿಸೈದ ನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅವನು ಸ್ಯಾನ್ ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋ ಉಪಸಾಗರದಿಂದ ಕಪ್ಪೆಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ರಾಶಿರಾಶಿ ಯಾಗಿ ತಂದನು. ಅಲಾಸ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ದೊರೆ ವುದೆಂಬ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಬಂದಾಗ ಆ ಮೋಹಕ್ಕೂ ಅವನು ಒಳಗಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ಧ್ರುವ ಪ್ರದೇಶದ ಹಿಮದಲ್ಲಿಯ ಅತಿ ಕಠಿಣ ಜೀವನದ ಅನುಭವವೂ ಅವನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ತನ್ನ ಈ ಸಾಹಸೀ ಕೃತಿಗಳ ನ್ನಾಧರಿಸಿಯೇ ಚಿಕ್ಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಇವನು ತೀರ ಪರಿಚಿತ ಹಾಗೂ ಲೋಕಪ್ರಿಯ ಕತೆಗಾರ ನಾಗಿರುವನು. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಂದಿಗೂ ಇವನ ಹೆಸರು ಸಾಹಿತ್ಯಕಾಶದಲ್ಲಿ ಧ್ರುವತಾರೆಯಾಗಿದೆ.

ಕಾಡಿನ ಕರೆ

೧. ಆದಿಯುಗದಲ್ಲ

ಬಕ್ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ ಓದುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಆ ರೂಢಿಯಾಗಿ ದ್ದರೆ, ಉಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗಳ ಅರಿವು ಆದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬರಿ ತನಗಷ್ಟೆ ಏಕೆ? ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಈಜುವ, ಬಲವಾದ ಸ್ನಾಯುಗಳ, ಉದ್ದೋ ಉದ್ದ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಕೂದಲಿನ—ಪ್ಯೂಗೆಟ್ ಸೌಂಡಿಸಿಂದಾಗಿ ಸ್ಯಾನ್ ಡಿಗೋದ ಸರಗಿನ—ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳ ವಸ್ತುಸ್ಥಿತಿಯ ಕಲ್ಪನೆ ಸ್ಫುಟವಾಗುವಂತಿತ್ತು. ಮುಖ್ಯ ಬೆಳಕಿಗೆ ಎರವಾದ ಆರ್ಕಾಟಿಕ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಕೈಹಾಕಿದ ಹಲವಾರು ಜನರಿಗೆ ಪೀತ ಧಾತುವೊಂದು ದೊರೆತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ಉಗಿ ಹಡಗು, ಪರದೇಶದ ಸಾರಿಗೆಯ ಕಂಪನಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉತ್ಕಟಾಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಿಡೆ ಆವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವುದು ನಡೆದಿತ್ತು. ಈ ಜನರಿಗೆ ನಾಯಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಅತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹುರಿಕಟ್ಟಿನ ಸ್ನಾಯುಬಲದಿಂದ, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗೆ ಹೆಸರಾದ, ತುಸ್ಸಳದ ಆವರಣದ ಮೂಲಕ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಮಂಜಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಲೀಸಾಗಿ ಬದುಕಬಲ್ಲ—ನಾಯಿಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು.

ಸೂರ್ಯ ಚುಂಬಿತ ಸಾಂತಾ ಕ್ಲೇರಾ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿಯ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಕ್ ವಾಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮನೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರರ ಆವಾಸವೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿತ್ತು. ಅದು ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಳಬದಿಗೆ ಇದ್ದು, ಅರ್ಧಸುಧ್ಧ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋದಂತಾಗಿತ್ತು. ಗಿಡಗಳೊಳಗಿಂದ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಅದರ ಪ್ರಶಾಂತ ಪಡಸಾಲೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ನೆಲಗಟ್ಟನೆಯ ಅನೇಕ ಸೀಳುದಾರಿಗಳು. ಅಂಕುಡೊಂಕಾದ ಆ ದಾರಿಗಳ ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ಗಗನಚುಂಬಿ ಪಾಪ್ಲರ್ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಟೊಂಗೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಳಕು ಹಾಕಿ ಶೋಭೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದವು. ಬೀದಿಯ ಆಚೆಗೆ ಹರವು ಹೆಚ್ಚು. ಹತ್ತು ಹತ್ತರಂತೆ ಚಾಕರರುಳ್ಳ ಅನೇಕ ಅಶ್ವಶಾಲೆಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಬಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಗುಡಿಸಲು

ಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಸೇವಕರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷೆಯ ಮಂಟಪಗಳು, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಸಿರು ಮುರಿಯುವ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಹುಲ್ಲು ಗಾವಲು, ಎಲೆವಳ್ಳಿ, ಹಣ್ಣಿನ ತೋಟ, ಬೆರಿ ಹಣ್ಣಿನ ಚೌಕುಗಳು. ಬಿಸಿ ನೀರ ಸೆಲೆಯ ಬಾವಿಗಾಗಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಪಂಪು. ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರರ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂಜಾವಿನ ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕೆರೆ. ಅದರಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಬಿಸಿಲೂ ಕೂಡ ತಂಪೆನಿಸುವಂತಿತ್ತು.

ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಧಿಪತ್ಯ ಬಹು ನದು. ಅದು ಹುಟ್ಟಿದುದು ಇಲ್ಲಿಯೇ; ಜೀವನದ ನಾಲ್ಕು ವರುಷ ಗತಿಸಿದುದೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ. ಅಲ್ಲಿ ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ನಾಯಿಗಳೂ ಇದ್ದುದೇನೋ ನಿಜ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿಗಳಿರದೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ? ಆದರೆ ಅವು ಇದ್ದೂ ಇಲ್ಲದಂತೆ! ಅವು ಬಂದವು, ಹೋದವು; ಖಷ್ಣೆ. ಜಪಾನಿನ ಪಗ್ ನಾಯಿಯಂತೆ, ಇಲ್ಲವೆ ಹೊರಗೆ ಮುಖವನ್ನೇ ತೋರಿಸದ, ನೆಲಕ್ಕೂ ಕಾಲು ಹೆಚ್ಚದ, ಕೂದಲಿಲ್ಲದ ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ನಾಯಿಯಂತೆ ಎಷ್ಟೊ ನಾಯಿಗಳು ತಮಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಥವಾ ಒಡೆಯನ ಭವ್ಯ ಕಟ್ಟಡದ ಕತ್ತಲೆಯ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಾಸಿಸಿದ್ದವು. ತದ್ವಿರುದ್ಧ ತೋಳವಂತಹ ಹದಿನೆಂಟು ಇಪ್ಪತ್ತು ನಾಯಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಒಕ್ಕಲುಗಿತ್ತಿಯರ ಕಸಬರಿಗೆ ಬರಲುಗಳ ಆಧೀನವಾದ-ಟೂಟ್ ಸಾಬೆಲ್-ನಾಯಿಗಳೆಡೆಗೆ ಒನ್ ಎಂದು ಬೊಗಳಿ ಏನೊ ಕಿವಿಮಾತು ಹೇಳುವುದು ಇವುಗಳ ಕೆಲಸ.

ಆದರೆ ಬಹು, ಮನೆಯ ನಾಯಿಯೂ ಅಲ್ಲ; ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯದೂ ಅಲ್ಲ. ಅಖಂಡ ಈ ಭೂಪ್ರದೇಶವೇ ಅದರದು! ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈಜುಗೊಳದಲ್ಲಿ ಮುಣುಗು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲವೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವುದೂ ಅದಕ್ಕೆ ರೂಢಿ. ಹೂಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ಚುಮು ಚುಮು ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಾದ ಮೋಲಿ, ಅಲೈಸರ ಮೈಗಾವಲಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಅದರ ಪರಿಪಾಠ. ಚಳಿಗಾಲದ ಇರುಳು ಅದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಓದುವ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಛಿಳಿಛಿಟಿ ಹಾರುವ ಬೆಂಕಿಯ ಹತ್ತರ ಒಡೆಯನ ಪಾದದೆಡೆಗೆ ಕೂಡುವ ಚಟ ಅದಕ್ಕೆ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ನೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹುಲ್ಲು

ಗಾವಲಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಳಾಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಶ್ವಶಾಲೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯ ಕಾರಂಜಿಯ ಹತ್ತರಾಗಲಿ, ತೋಟಪಟ್ಟಿ, ಹಾಗೂ ಅಡವಿಯ ಅಂಚಿಗಾಗಲಿ ಹೋದಾಗ ಅಸಾಯವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅದರ ಹೊಣೆ. ಮೆಕ್ಕಿ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಗೌರವ. ಟೊಟ್, ಸಾಬೆಲ್ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಅದು ಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರರ ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ—ಸರಿದಾಡುವ, ಅಲೆದಾಡುವ, ಹಾರಾಡುವ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೂ ಅದರದು ಅಪೂರ್ವ ನಿರಂತರ ಪ್ರಭಾವ.

ಅದರ ತಂದೆ, ಎಲೊಮ್, ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಸೊಣಗ-ಸೇಂಟ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ನಾಯಿ—ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಜೀವನ ಸಂಗಾತಿ. ಅದರ ತಾಯಿ—ಶೆಪ್ ಸ್ಕಾಚ್ ಕುರುಬರ ನಾಯಿ. ಬಕ್ ತಂದೆಯ ರೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಆಕಾರಮಾನದಿಂದ ತಂದೆಯಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ತೂಕ ಕೇವಲ ನೂರಾ ನಲವತ್ತು ಪೌಂಡು. ಇಂಥ ಗಾತ್ರವನ್ನು ತೂಗುವದೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿಯೇನಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಬಕ್ ಎಲ್ಲೆಡೆಯಿಂದ ಪ್ರಶಂಸೆ ಹೊಂದಿ ರಾಜರೀವಿಯಲ್ಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯ ಈ ನಾಲ್ಕು ವರುಷಗಳ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ವೈಭವಶಾಲಿ ಜೀವನ ಬಾಳಿತ್ತು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ ಹಲವು ಸಿರಿವಂತ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರಂತೆ ಅದಕ್ಕೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಗರ್ವವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಅಜ್ಜಿಯ, ಮನೆಯ ಸಾಕು ನಾಯಿಯಂತೆ ಕೂಳಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸಲಿಲ್ಲ. ಬೇಟೆಗೆ ಹೊರಡುವದು ಹಾಗೂ ಬಂಧು-ಬಳಗದವರೊಡನೆ ಚಿಕ್ಕಂದದಿಂದಾಡುವದರ ಮೂಲಕ ಬಕ್ ಬಹಳ ಮೈ ಹಿಡಿದಿತ್ತು; ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿತ್ತು. ಸ್ನಾಯುಗಳು ಬಲಶಾಲಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲದೆ ಟಿಬ್ಬಿನಲ್ಲಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನವೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ !

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆದುಬಂದು ಈ ಬಕ್ ನಾಯಿಗೆ ೧೮೯೭ ರಲ್ಲಿ ಕ್ಲೋನ್ ಡೈಕ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಮೂಲಕ ಹಿಮಾಚ್ಛಾದಿತ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅವನತಿ ಉಂಟಾದುದು ಹೀಗೆ : ಆದರೇನು ? ಬಕ್ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ ಓದಿರಲಿಲ್ಲ. ತೋಟಗನ ಸಹಾಯಕರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾದ ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ಲನ ಅಸಾಯಕಾರಕ ಗೆಳೆ ತನವೂ ಸಾಧಿಸಬಾರದಿತ್ತು. ಅವನದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ದೋಷವೆಂದರೆ ಚೀನಿ

ಲಾಟಿರಿಗಾಗಿ ಅವನಿಗಿರುವ ಅತ್ಯಾಸೆ. ಜೂಜಾಡತೊಡಗಿದನೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಹ ಒಂದು ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ. ಅಂತೇ ಅವನಿಗೆ ಅವನತಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಂತಾಗಿತ್ತು. ಬಿಟ್ಟುಬಿಡದೆ ಜೂಜಿನಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನೀರಿನಂತೆ ಹಣ ಸುರಿಯ ಬೇಕು. ಪಾಪ ! ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ ಬಡ ತೋಟಗಾರಿಗೆ ಸಹಾಯಕ ! ಬರುವ ಕೂಲಿ ಎಷ್ಟು ? ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮಕ್ಕಳುಮರಿ, ಹೆಂಡತಿಯ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಾಗಬೇಕು.

ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಕಾಳಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಾಧಾರಣ ಸಭೆ ಕೂಡಿತ್ತು ಅಂದು. ಹುಡುಗರು ತಮ್ಮ ಆಟದ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸಂಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ ತಳೆದಿದ್ದರು. ಆ ರಾತ್ರಿಯೆ ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ ತನ್ನ ಕಾರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವಿಜಯಿ ಯಾದುದು. ಅವನು ಹಾಗೂ ಬಕ್ ತೋಟದೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಹೋದವ್ವು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಃ ಬಕ್, ತಾನು ಅಲೆದಾಡಲು ಹೋಗುವೆ ನೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿತ್ತು. ಅವನು ಬಕ್ ನೊಡನೆ ಕಾಲೇಜ ಉದ್ಯಾನದ ಬಳಿಯ ಧ್ವಜ ನಿಲ್ದಾಣದ ಹತ್ತಿರದಿಂಪ ಬರುವದನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಕಂಡಿದ್ದ. ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ಲನೊಡನೆ ಇವನ ಮಾತು ನಡೆದವು. ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರವು ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಮಾಪ್ತವಾಯ್ತು.

‘ಮಾಲು ಹಸ್ತಗತವಾಗುವವರೆಗೆ ಅದರ ಪ್ಯಾಕ್ ಸರಿಯಾಗಿರಲಿ’ ಎಂದು ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಕರ್ಕಶ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನುಡಿದ. ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ ನಾಯಿಯ ಕೊರಳ ಕಾಲರ್ ಕೆಳಗೆ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದ.

ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿದಂತೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವದೆಂದು ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ ಹೇಳಿದಾಗ ಅಪರಿಚಿತ ಹೌದೆಂದು ತಲೆ ಹಾಕಿದ.

ಶಾಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ತನ್ನ ವೈಭವಶಾಲಿ ರೀವಿಯಲ್ಲಿ, ಬಕ್ ಕೊರಳಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಡವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಜನರಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿತೆಂದರೆ ಸಾಕು, ಅದು ಯಾವ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೂ ತಲೆವಾಗಿ ಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಗ್ಗದ ತುದಿ ಅಪರಿಚಿತನ ಕೈಸೇರಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯದಾಗಿ ಗುರುಗುಟ್ಟಿತೊಡಗಿತು. ತನಗೆ ಸರಿಬಾರದ ಕಾರ್ಯವಿದು ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿತು ಅಷ್ಟೇ. ಈ ಸೂಚನೆಯೇ ಒಂದು ಅಜ್ಞೆ—ಅದರ ರಾಜರೀವಿಯಲ್ಲಿ ! ಆದರೆ ಹಗ್ಗ ಕೊರಳು ಕೊರೆಯುತ್ತ

ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿಸತೊಡಗಿದೊಡನೆ ಅದರ ಸಹನೆಗೆ ಮಿತಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸಂತಾಪ ದಿಂದ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಡೆಗೆ ಟೆಣ್ಣನೆ ಹಾರಿ ಗಂಟಲು ಹಿಡಿದು ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಕ್ ಕುದಿಯತೊಡಗುವಾಗ ಕೊರಳ ಹಗ್ಗ ಇನ್ನೂ ಬಿಗಿಯಾಗತೊಡಗಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ದಯೆ ಮಾಯೆ ಎಲ್ಲಿಯದು ? ನಾಲಗೆ ಹೊರಗೆ ಜೋತಾಡಿ, ದೇಹಾದ್ಯಂತ ಒಂದೇ ಸವನೆ ತೇಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಜೀವನದ ಇಷ್ಟುಕಾಲ ಇಂತಹ ಯಮಯಾತನೆ ಎಂದೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಿಟ್ಟು ಈ ಎಲ್ಲೆ ದುಟೆರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿತು. ಕಣ್ಣು ಮಿಂಚಹತ್ತಿ ದವು. ಗಾಡಿಯು ಬಂದು, ತನ್ನನ್ನು ಅದರ ಒಳಗೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮುಂದೆ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿದುದೆಂದರೆ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಗೆ ವೇದನೆ ಯಾದುದು; ಯಾವುದೂ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಧಡಕಿಯಾದುದು. ಎಂಜಿನ್ನಿನ ಕರ್ಕಳ ಸಿಳ್ಳು ಕೇಳಿಸಿದಾಗ ತಾನೆಲ್ಲಿರುವೆನೆಂಬುದರ ಅರಿವಾಗತೊಡಗಿತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ತನಗೆ ಅಲೆದಾಟದ ಕಲ್ಪನೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ವಾಹನದ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕಣ್ಣಿರೆಯಿತು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಸಿಟ್ಟಿನ ಆವೇಶ ವ್ಯಕ್ತವಾದರೂ ಅಪಹೃತ ಅರಸನ ಗತಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿತ್ತು ! ಆ ಮನುಷ್ಯ ಅದರ ಗಂಟಲಿಗೆ ಕೈಹಾಕಲು ಹವಣಿಸಿದ. ಆದರೆ ಬಕ್ ಅತಿ ಜಾಣಾಕ್ಷ ! ದವಡಿಯ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಅದೇ ಕ್ರೂರ ಕೈಗೆ ಕಡಿವರೆ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದೇಳುವದೆ ಪ್ರಯಾಸವಾಯ್ತು ಅವನಿಗೆ.

‘ ಈ ನಾಯಿಗೆ ರೋಗವಿದೆ ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಗಾಯದ ಕೈ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಗೆಲೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಈವರ ಹೋರಾಟದ ಗದ್ದಲದಿಡೆಗೆ ಅವನ ಲಕ್ಷ್ಯ ಸೆಳೆದಂತಾಗಿತ್ತು. ‘ ಸ್ಪ್ರಿಂಗ್ಲಾದಲ್ಲಿಯ ನನ್ನ ಒಡೆಯನ ಬಳಿಗೆ ಇದನ್ನೊಯ್ದು ಡಾಕ್ಟರರಿಂದ ಇದರ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಯಿಸುವವಶ್ಯ ’—ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿದ.

ಆ ಇರುಳು ಪ್ರವಾಸ ಸಮಾಧಾನಕರವಾಯ್ತೆಂದು ಆ ಮನುಷ್ಯ ಸ್ಯಾನ್‌ಫ್ರಾನ್ಸಿಸ್ಕೋದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಗೊಣಗಿಕೊಂಡ.

ನಗದು ಸಾವಿರದ ವ್ಯವಹಾರವಾದರೇನಾಯ್ತು ? ನನಗೆ ಸಿಗುವದು ಇದರಲ್ಲಿ ಐವತ್ತೇ ಅಲ್ಲವೆ ?—ಎಂದೂ ಅವನು ಗುಣಗುಟ್ಟಿದ.

ಗಾಯದ ಕೈಗೆ ಕರವಸ್ತ್ರ ಸುತ್ತಿದ. ಬಲಗಾಲು ನಾಯಿಯ ಕಡಿತಕ್ಕೆ ಸೀಳಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

‘ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ್ದೆಷ್ಟು?’ ಎಂದು ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಕೊಠಡಿಯ ಒಡೆಯ ಕೇಳಿದ.

‘ನೂರು’ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು.

‘ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ನೂರಾ ಐವತ್ತೆಂದರೆ ಏನೂ ಸರವಾ ಇಲ್ಲ’ ಎಂದು ಸಲೂನಿನ ಒಡೆಯ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಉಸಿರಿದ.

ನಾಯಿಯನ್ನು ಕದ್ದು ತಂದವ, ಕೈಯ್ಯ ಅರಿವೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಗಾಯ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ‘ಹೈಡ್ರೊ ಫೋಬಿ ನನಗೆ ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ—’

‘ಕೊಲೆಗಡಕನೆಂದು ನಿನ್ನ ಗತಿ ಹೀಗೆ’ ಸಲೂನಿನೊಡೆಯ ನಕ್ಕ. ಹಣಸಿಗುವ ಮೊದಲು ಕೈಕುಲುಕಿಸುವಾ, ಬಾ ಎಂದ.

ಗಂಟಲಿಗೆ, ನಾಲಗೆಗೆ ಅಸಹನೀಯ ನೋವಾಗಿ, ಅರ್ಧ ಜೀವವೇ ಹಾರಿದಂತೆನಿಸಲು ಬಹು ತನಗೆ ಯಾತನೆ ಕೊಡುವವರನ್ನೆದುರಿಸಲು ಹವಣಿಸಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಕೆಡವಿ ಉಸಿರುಗಟ್ಟುವಂತೆ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಕಾಲರನ್ನು ಕೊರಳಿಗೆ ಬಿಗಿಸಿದರು. ಹಗ್ಗ ಬಿಚ್ಚಿ ಪಂಜರದಲ್ಲಿ ಚಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಆ ದುಃಖಮಯನಾದ ಇರುಳನ್ನು ಅದು ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕುದಿಯುತ್ತಲೇ ಕಳೆಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲದರ ರಹಸ್ಯವೇ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ. ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಜನ ತನಗೆ ಏನು ಮಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬರುವ ಅಪತ್ತಿಗಾಗಿ ಈಗಲೇ ತಾನೇಕೆ ಹೌಹಾರಿದೆ ಇಷ್ಟು—ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇಡಿ ರಾತ್ರಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಅದು ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಕಣ್ಣೆರೆದು ಆತುರತೆಯಿಂದ ನೋಡಿತು— ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾಗಲಿ, ಅವನ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿ ಬಂದು ತನ್ನನ್ನು ಮುದ್ದಿಟ್ಟಾರೆಂದು! ಆದರೆ ಕಿರ್ರೆಂದು ಸದ್ದಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಾಗೊಮ್ಮೆ ಮೇಣಬತ್ತಿಯ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸಲೂನಿನೊಡೆಯ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಇಣಕಿ ನೋಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ. ಉನ್ಮಾದದಿಂದ ಬೊಗಳಬೇಕೆಂದು ಹಾತೊರೆವಾಗ, ಬೇಡಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಂಡಾಗೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇಡಿನಿಂದ ಗುರ್ರೆನ್ನದೆ ವಿಧಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಸಲೂನಿನೊಡೆಯ ಅದರ ಗೊಡವೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಜಾವು ಬೇರೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಬಂದು ಪಂಜರದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದರು. ಅವರ ಅಸಹ್ಯಾಕೃತಿ, ಕ್ರೂರ ಮುಖಮುದ್ರೆ ಕಂಡು ಬಹು, ತನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪೀಡಿಸಲು ಹೊಸಬರು ಬಂದರಲ್ಲಾ—ಎಂದು ಒಳಬಳಗೆ ಮರುಗಿತು. ಸಲಾಕಿಯ ಒಳಗಿದ್ದೇ ಒನ್ ಒನ್ ಎಂದು ಬೊಗಳಿತು. ಅವರು ಬರಿ ನಕ್ಕು ಸಲಾಕಿಯೊಳಗಿಂದ ಕೋಲು ಚುಚ್ಚಿದರು. ಸಿಟ್ಟು ತೋರಿಸಲು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಸಲಾಕಿಗೆ ವ್ಯರ್ಥ ಕಡಿಯಿತು, ಬಹು. ಪಂಜರ ಸಹಿತ ಅದನ್ನು ವ್ಯಾಗನ್ನಿಗೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಜನರ ಹಸ್ತಾಂತರಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರವಾಸ ಮುಂದರಿಯಿತು. ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿಯ ಕಾರಕೂನರು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಚಕ್ಕಡಿಯ ಮೂಲಕ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯಾಗನ್ನಿಗೆ ರವಾನಿಸಿದರು. ಒಂದು ಟ್ರಕ್ ಬಂದು ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಇದನ್ನು ಉಗಿ ಹಡಗದೆಡೆ ಒಯ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ರೇಲ್ವೆ ಡಿಪೊ. ಕೊನೆಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನಿಟ್ಟರು.

ಎರಡು ರಾತ್ರಿ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಇಂತಹ ಭಾರಗಳನ್ನು ಎಂಜಿನ್ ಎಳೆಯಿತು. ಎರಡು ಹಗಲು, ಎರಡು ಇರುಳು ನಾಯಿಗೆ ತಿನ್ನಲು, ಕುಡಿಯಲು ಏನೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಸುದ್ದಿ ಗಾರರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅದು ಬೊಗಳುತ್ತಿತ್ತು. ಉಪವ್ರವ ಕೊಡುವದೆ ಅವರ ಸೇಡಿನ ವಿಧಾನ. ಸಲಾಕಿಗೆ ಕಡಿಯಲು ಅದು ಜಿಗಿದುಗ ಜನರು ಅಪಹಾಸ್ಯದಿಂದ ಚುಚ್ಚಿ ನುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೂ ಅದರಂತೆ ಒದರಿ, ಕೇಕೆ ಹಾಕಿ ಸುತ್ತುಗಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೆಂಥ ಹುಚ್ಚಾಟ ಎಂದು ನಾಯಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೇ ಅಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಬರೆ ಹಾಕಿದಂತಾ ಗುತ್ತಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ. ಹೀಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಹಸಿವೆಯ ನ್ನೇನು ಅದು ಲೆಕ್ಕಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀರು ಸಿಗದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಸಿಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿ ಕಾಯಿಲೆಯಾದಂತೆನಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಕೆಣಕುವವರ ಅತ್ಯಾಚಾರವೇ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಮೂಲ. ಗಂಟಲು, ನಾಲಗೆ ಉಬ್ಬಿ ಹುರಪಳಿಸಿದಂತಾಗಿದ್ದವು.

ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಆನಂದ ಉಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಕೊರಳಿನ ಬಿಗಿದ ಹಗ್ಗ ಮಾತ್ರ ಬಿಚ್ಚಲಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೇನು? ಎಲ್ಲರನ್ನು ಒಂದು ಕೈ ನೋಡುವೆನೆಂದು ಅದು ಎಣಿಸಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ

ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅದರ ತಿಳುವಳಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಹಗಲು, ಎರಡು ಇರುಳು ಕೂಳು ನೀರು ವರ್ಜ್ಯವಾದದ್ದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟಿಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಳಿಯಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಆದರ ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಡರಿವವು. ರಾಕ್ಷಸನ ಅಪರಾವತಾರ ತಳೆಯಿತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನೇ ಬಂದು ನೋಡಿದ್ದರೂ ಇದು ತಮ್ಮ ಬಕ್ ಎಂದು ಗುರುತಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಡಿಯಿಂದ ಅದು ಸ್ಥಳಾಂತರಿತವಾದಾಗ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ರೆಸ್ ಸುದ್ದಿಗಾರರಿಗೂ ಒಂದು ತೊಂದರೆಯ ನಿವಾರಣೆಯಾದಂತೆನಿಸಿ ಅವರು ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರುಗರೆದರು.

ನಾಲ್ವರು ಒದ್ದಾಡುತ್ತ ಆ ಪಂಜರವನ್ನು ವ್ಯಾಗೀನಿನಿಂದ ಇಳಿಸಿ ಎತ್ತರ ಗೋಡೆಯುಳ್ಳ ಚಿಕ್ಕ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಒಯ್ದರು. ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರ್ ಧರಿಸಿದ ಧಷ್ಟ ಪುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ದ್ರಾಯವ್ವರನಿಗೆ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದ. ತನಗೆ ಪೀಡಿಸಲು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಬಂದನೆಂದು ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಬಕ್ ಟೆಣ್ಣನೆ ಸಲಾಕೆಗೆ ಜಿಗಿಯಿತು. ಆ ಮನುಷ್ಯ ವಿಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕು ಕೈಬಾಚಿ, ಟೊಣಪಿ ತಂದನು.

‘ಅದನ್ನೀಗ ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವದಿಲ್ಲವೆ?’ ಎಂದು ದ್ರಾಯವ್ವರ ಕೇಳಿದ.

‘ತೆಗೆಯುವದಿದೆ’ ಎಂದು ಮರು ನುಡಿದು ಕೈ ಬಾಚಿಯನ್ನು ಪಂಜರ ದೊಳಗೆ ಚುಚ್ಚಿದ—ವಿಚಾರಣೆಗೋಸುಗ.

ಕೂಡಲೆ, ಪಂಜರ ಹೊತ್ತ ಆ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಈ ಪ್ರಾಣಿಯ ಮೋಜಿನಾಟ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳ ಹಿಡಿದು ನಿಂತು ಕೊಂಡರು.

ಬಕ್ ರಭಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ಬಾಚಿಯನ್ನು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಡಿಯುತ್ತ ಅದರೊಡನೆ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿತು. ಬಾಚಿ ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ನಾಯಿ ನುಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು; ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯುವ ದಾರಿ ಹುಡುಕುವಾಗ, ಆ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನವನ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗ ಏರಿಹೋಗಿ ಕಡಿಮೆಗೆ ದೇನೋ ಎಂದು ನಾಯಿ ಆತುರವಡುತ್ತಿತ್ತು.

ನೀನು ಕೆಂಪು ರಾಕ್ಷಸವೇ ಸೈ ಎಂದು ಅವನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆ ಬರುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಬಾಗಿಲು ಸರಿಸಿದನು. ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿಯ ಬಾಚಿಯನ್ನು ಕೆಳಗೊಗೆದು ಬಲಗೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಟೊಣಪೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಕ್ ಕೆಂಗಣ್ಣು ದೆವ್ವನೇ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮೈಗೂವಲು ಸೆಳೆದು ನಿಂತು, ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಬುರುಗು ಬಂದು ಕಣ್ಣು ಲಕಲಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಲಕ್ಷ್ಯವೆಂದು ಆವನೆಡೆ ಹಾರುವ ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಎರಡು ಹಗಲು, ಎರಡು ರಾತ್ರಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಸಂಗ್ರಹಿತವಾದ ಸಿಟ್ಟಿನೆಲ್ಲ ಇವನ ಮೇಲೆ ತೀರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು, ನೇರವಾಗಿ, ತನ್ನ ನೂರಾ ನಾಲ್ವತ್ತು ವೌಂಡು ತೂಕದ ಕಬ್ಬಿಣ ದೇಹವನ್ನು ತೂರಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನೂ ನಡುವೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೆ, ದವಡಿಯ ಹಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಕಡಿಯಬೇಕೆಂಬಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದು ಬಾಯಿ ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಚುಕಿದಂತಾಯಿತು. ಹೊಡೆತದ ಧಡಾಡ್ ಎಂದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಟೊಣವೆಯ ಹೊಡೆತದ ಅನುಭವ ಇಷ್ಟು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲವೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ. ಅರ್ಧ-ಮರ್ಧ ಚೀರಿ, ಬೊಗಳಿ ಮತ್ತೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು. ಬಲವಾದ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದುದರಿಂದ ಹಾರಲಿಕ್ಕಾಗದೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಸುಳಿಸಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಹೊಡೆತ ಟೊಣವೆಯದೆ ಎಂದು ಈಗ ಮನವರಿಕೆಯಾದರೂ ಅದರ ಹುಚ್ಚು, ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸೀಮೆ ದಾಟಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ಹೀಗೆ ಹಾರಿದರೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬೀಳುವವೆ ಗತಿಯಾಯಿತು.

ನಂತರ ಒಂದು ಭಯಂಕರ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಬಕ್ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ನೆಲ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅತ್ತಿತ್ತ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಹೊರಳಾಡಿತು. ಬಾಯಿಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸೋರಹತ್ತಿತು. ಹಿಂದಿನ ಅದರ ಮೃದು ತುಪ್ಪಳದ ಮೈ ಕಾಂತಿ ಎಲ್ಲಿ? ಈಗಿನ ವಿರೂಪಾವಸ್ಥೆ ಎಂತಹದು! ಈಗ ಸ್ವೆಟರಿನನ ಅದರ ಮೂಗಿಗೊಂದು ಏಟು ಕೊಟ್ಟು. ಹಿಂದಿನ ನೋವು ಈಗಿನ ಸಂಕಟದ ಮುಂದೆ ಹೇಳಹೆಸರಿಲ್ಲ ದಾಯಿತು. ಸಿಂಹದಂತೆ ಗರ್ಜಿಸಿ ಬಕ್ ಮತ್ತೆ ಮನುಷ್ಯನೆಡೆ ಜಿಗಿಯಿತು. ನಾಯಿಯ ದವಡೆಯ ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿದ ಆವನು ತಿರುವಿ ಒಗೆದ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಒಂದು ಸುತ್ತು ತಿರುಗಿ ಬಕ್ ಎದೆ ಮೇಲಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕುಕ್ಕುರಿಸಿತು.

ಕೊನೆಯ ಸಲ ನಾಯಿ ಯತ್ನಿಸಿತು. ಕಡೆಯ ಬಿರುಸು ಏಟೆಗೆ ಅದು ಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿತು.

ಬಕ್ ಮೂರ್ಛೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಮೊದಲಿನ ಆ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲಿಯೋ ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಮಲಗಿ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿತು.

ಪಂಜರ ಹಾಗೂ ನಾಯಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸಲಾನಿನೊಡೆಯನ ಓಲೆಯನ್ನು ಆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಓದಿಕೊಂಡ. ಏಕಪಾತ್ರಾಭಿನಯ ಮಾಡಿದ. “ ಬಹು ಮರಿ, ಎಂದು ನಿಜವಾದ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ದ್ವೇಷಿಸಿ ಹೇಳಿದ. “ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ನಮ್ಮಿವರಲ್ಲಿ ರಗಳೆಯಾಯಿತು. ಆದ ನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತುಬಿಡದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನ-ಮಾನ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾದವು. ನನ್ನದರ ಅರಿವೂ ನನಗಾಗಿದೆ. ಒಳ್ಳೆ ನಾಯಿಯಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲವೂ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯುವದು. ಖೊಟ್ಟಿಯಾದೆಯೋ—ಎನೂ ಸುಖ ಕಾಣೆ ! ತಿಳಿಯಿತೆ ?”

ಈ ವರೆಗೆ ನಿರ್ದಯತನದಿಂದ ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗಾಗಿಸಿದ ತಲೆಯನ್ನೇ ಅವನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂಡಾಡಿದ. ನಾಯಿಯ ಕೂವಲು ಬಿರುಸಾಗಿದ್ದರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಸದೆ ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಕೈಸವರಿದ. ಅವನು ನೀರು ತಂದಾಗ ಆತುರತೆಯಿಂದ ಅದು ಕುಡಿಯಿತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯಿಂದ ಹಸಿ ಮಾಂಸವನ್ನು ತುಣುಕು ತುಣುಕುಮಾಡಿ ತಿಂದಿತು.

ಮೈಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಎಲುವುಗಳೇನೂ ಮುರಿದಿಲ್ಲವೆಂಬದು ನಾಯಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಟೊಣಸಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದವನೆದುರು ತನ್ನ ಆಟ ಸಾಗದು ಎಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಈಗ ಕಲಿತ ಪಾಠ ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ. ಟೊಣಸಿಯದು ವಿಲಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿ. ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರತೀಕವದು. ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಪರಿಚಯ ಅವರದು ಆದಂತಾಯಿತು. ಜೀವನದ ಸಂಗತಿಗಳ ಸ್ವರೂಪ ಬದಲಾಯಿತು. ಎಲ್ಲ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಠಕ್ಕುತನದಿಂದ ಎದುರಿಸಿತು ಅದು. ದಿನಗಳೆಂತೆ ಬೇರೆ ನಾಯಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದವು. ಕೆಲವು ಪಂಜರದಲ್ಲಿದ್ದವು. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಹಗ್ಗ ಹಚ್ಚಿದ್ದರು. ಕೆಲವಂತೂ ಅತಿ ಸಾಧು. ಇನ್ನುಳಿದವು ತನ್ನಂತೆ ಸಿಂಹದೋಪಾದಿಯವು ! ಆದರೆ ಎಲ್ಲ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನವನಿಗೆ ವಶವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಅಮಾನುಷ ವೃತ್ತಿ ಕಂಡು ಬಹು ಹೊಸ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿತು. ಆಯುಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾದವನ ಬಳಿ ಕಾಯಿದೆಗಳಿವೆ. ಪಾಲಿಸದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತದು. ಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಂದವಾಗದಿದ್ದರೇನಾಯಿತು ? ಹೊಡಿಸಿಕೊಂಡಾದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಒಡೆಯನ ಕೈ ನೆಕ್ಕುವ

ಚಾಳಿ ಬಕ್ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ನಾಯಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಭುತ್ವ ಸಂಪಾದಿಸಿಯೇ ತೀರೇನೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದದ್ದಕ್ಕೆ ಜೀವಕ್ಕೆ ಎರವಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಆ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನವನೊಡನೆ ಆಗೀಗ ಜನರು ಉದ್ವೇಗದಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದು ನಡೆದೇ ಇದ್ದಿತು. ಅಪರಿಚಿತರನೇಕರು ಹಣ ಎಣಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾದ ನಾಯಿಯನ್ನು ಒಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವರೋ ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುತರವಾಗಿ ಅವರು ಮರಳುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಾ— ಜೀವನ ಮಾತ್ರ ಭಯಾನಕವೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ. ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ತನ್ನ ಸರತಿ ಬಾರದ್ದಕ್ಕೆ ಬಕ್ ಹರ್ಷಿಸಿತು.

ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಪಾಳಿಯೂ ಬಂದಿತು. ಹೆರುಕು ಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲಿಶ್ ಮಾತಾಡುವವನೊಬ್ಬ ವಿಲಕ್ಷಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಹ್ಯ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆಯುತ್ತ ಬಂದ.

ಬಕ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ—‘ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ!’ ಎಂದು ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದು ಬೆಲೆ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನವ ‘ಮೂರು ನೂರು’ ಎಂದು ನುಡಿದ, ಥಟ್ಟನೆ. ‘ಸರಕಾರದ ಹಣ; ನಿನ್ನದೇನು ಹೋದೀತು, ಪೆರಾಲ್ಟ?’ ಎಂದ.

ಪೆರಾಲ್ಟ ಹುಬ್ಬುಗಂಟೆಕ್ಕಿವ. ‘ನಾಯಿ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೇನಾಯಿತು? ಬೆಲೆ ಆಕಾಶದತ್ತರ ಹಾರಬೇಕೇ?’ ಎಂದು ಬೆಲೆ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ನುಡಿದ. ಕಾನಡಾ ಸರಕಾರಕ್ಕೆನು ಹಾನಿ? ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಯವಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೆರಾಲ್ಟನಿಗೆ ನಾಯಿಯ ನೆಲೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಕ್‌ನನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ಅದರ ಅಪೂರ್ವತೆಗೆ ದಂಗಳಾಗಿ ನಿಂತ. ‘ಸಾವಿರಕ್ಕೊಂದು ಸಿಗುವ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ’ ಎಂದು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ.

ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆದದ್ದು ಬಕ್ ನೋಡಿತು. ತನ್ನೊಡನೆ ಕರ್ಲಿ ಎಂಬ ಸುಸ್ವಭಾವಿ ನ್ಯೂಫೌಂಡಲಂಡ್ ನಾಯಿ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅಚ್ಚರಿ ಅನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅಂದು ಕಂಡದ್ದೇ ಕೊನೆಯ ಸಲವೆನ್ನಬೇಕು. ಬೆಚ್ಚಗಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕರ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬಕ್ ನೋಡಿದೂ ಕೊನೆಯ ಸಲ. ಪೆರಾಲ್ಟನು ಎರಡೂ ನಾಯಿ

ಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಒಯ್ದು, ಫ್ರ್ಯಾಂಕೋಯಿಸ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕಪ್ಪು ಮುಖದ ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಪೆರಾಲ್ಟ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ಯಾನಡಿಯನ್; ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಬೆಂದುಹೋದಂತೆ ಬಣ್ಣ. ಆದರೆ ಫ್ರ್ಯಾಂಕೋಯಿಸ್ ಪೂರ್ಣ ಫ್ರೆಂಚ್ ಕ್ಯಾನಡಿಯನ್ನನಲ್ಲ; ಬಣ್ಣ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಪ್ಪು. ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಈವರೂ ಹೊಸ ತರದ ಜನರು (ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಇಂತಹರನ್ನು ನೋಡುವದು ಅದರ ದೈವ ದಲ್ಲಿತೊ!). ನಿಜವಾಗಿ ಅವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅದರವೆನಿಸದಿದ್ದರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನದಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಮರ್ಯಾದೆ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಪೆರಾಲ್ಟ ಹಾಗೂ ಫ್ರ್ಯಾಂಕೋಯಿಸ್ ಒಳ್ಳೆ ಜನರೆಂದು ಹೊಳೆಯಲು ಅದಕ್ಕೆ ಹತ್ತುಕಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯಂತ ನ್ಯಾಯಸಿಷ್ಟರರವರು; ನಾಯಿಗಳ ಸ್ವಭಾವ ಅರಿಯುವದರಲ್ಲಿ ಬಲು ಜಾಣಾಕ್ಷರು.

ನಾಪ್ತಲ್ ಡೆಕ್ಕಿನ ಮೇಲೆ ಬಕ್, ಕರ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳೆಡೆಗೆ ಬೇರೆ ಹಲವು ನಾಯಿಗಳು ಬಂದು ಕೂಡಿದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಷ್ಟು ಬಿಳಿ ನಾಯಿ ಒಂದಿತ್ತು. ಭೂಗರ್ಭಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆಂದು ಹೊರಟ ತಂದೆದೊಡನೆ ಹೊರಟ ಕಪ್ಪಾನನೊಬ್ಬನು ಅವನ್ನು ತಂದಿದ್ದ.

ಹೊರಗೆ ನೋಡಲು ಒಳ್ಳೆ ಸ್ನೇಹಮಯ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಗುಳು ನಗೆ ಸೂಸಿ ಒಳಗೇ ವಿಶ್ವಾಸಘಾತುಕತನ ತೋರುವಲ್ಲಿ ಆದು ಹಿರಿದಾದುದು. ಮೊದಲ ಊಟಕ್ಕೇ ಬಕ್‌ನ ಆಹಾರ ಕದಿಯುವಲ್ಲಿ ಆದರ ಜಾಣತನ (?) ಅಭಿವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿರೋಧವೆಂದು ಬಕ್ ಅದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಲು ಹೊರಟಾಗ, ಒಡೆಯ ಫ್ರ್ಯಾಂಕೋಯಿಸ್‌ನ ಚಬಕ ಧ್ವನಿಗೈದಿತು. ಅಪರಾಧಿಗೆ ಮೊದಲಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಲಾಯಿತು. ಉಳಿದ ಎಲವನ್ನಷ್ಟೆ ತಿನ್ನುವದು ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಫ್ರ್ಯಾಂಕೋಯಿಸ್‌ನ ದೇನು ತಪ್ಪು—ಎಂದು ಬಕ್ ಅವನನ್ನೇ ನಂಬಿತು.

ಬೇರೊಂದು ನಾಯಿ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಕದಿಯುವ ಚಟವಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ. ಕಳೆಹೀನ ಪ್ರಾಣಿಯದು. ಉಳಿದವರ ಉಸಾ ಬರಿ ತನಗೇಕೆ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕರ್ಲಿಯೊಡನೆ ಅದು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಹೆಸರು ಡೇವ್ವ. ಅದು ತನ್ನ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತತೆಯಿಂದ ಮಲಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾತರಲ್ಲೂ ಅಂತಹ ಆಸೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನ್ವಾರ್ಲ

ಹಡಗ ಕ್ವೀನ ಚಾರ್ಲಟ್, ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮಿಸಿದರೂ ದೆವ್ವ ಬಡಿದಂಃ ಹಾಗೇ ಇದ್ದಿತು. ಬಕ್ ಹಾಗೂ ಕರ್ಲಿ ಹೆದರಿ ಹೌಹಾರಿಹೋಗಿದ್ದರೂ ಡೇವ್ವ ಕಾತರತೆಯಿಂದ ಅವುಗಳೆಡೆ ನೋಟ ಬೀರಿ ಆಕಳಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಮಲಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದೆ ಹಡಗ ಕ್ರಮಿಸಿತು—ತನ್ನದೆ ರಾಜರೀವಿಯಲ್ಲಿ ! ಒಂದು ದಿವಸ ಬೇರೊಂದರಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೂ ಹವೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ತಂಪಾ ಗುತ್ತ ನಡೆದುದು ಬಕ್‌ನಿಗೆ ತಿಳಿಯತೊಡಗಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮುಂಜಾವು ಹಡಗ ನಿಂತಿತು. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಉದ್ದಿಗ್ನತೆ. ಏನೋ ಬದಲಾವಣೆ ಯಾಗಲಿದೆ ಎಂದು ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ಹೆದರಿದ್ದವು. ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಚಬಕದಿಂದ ಹೊಡೆದು ಡೆಕ್ಕಿಗೆ ತಂದ. ಕೆಸರಿನಷ್ಟು ಮೆತ್ತಗಿದ್ದ ಬಿಳಿ ವಸ್ತು ಎನಲ್ಲಿ ಮೊದಲಸಲ ಬಕ್‌ನ ಕಾಲು ಕುಸಿದು ಹೋದವು. ಅದು ಹಾರಿ ಬಿದ್ದಿತು. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೇ ಬಿಳಿಕಣಗಳು ತೇಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೈ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ನೋಡಿತು. ಆದರೂ ಮೇಲಿಂದ ಬೀಳುವ ಕಣಗಳೇನೂ ನಿಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲ. ಕುತೂಹಲಿಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ನೆಕ್ಕಿತು. ಬೆಂಕಿಯಂತೆ ಕೊರೆಯತೊಡ ಗಿತದು. ಎಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ಮೋಜಿನದಾಯಿತು. ಎಷ್ಟು ಸಲ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರೂ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಬಗೆಯ ವಿಲಕ್ಷಣ ಅನುಭವ. ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿನ ಜನ ರೆಲ್ಲ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕರು. ಬಕ್‌ನಿಗೆ ನಾಚಿಕೆಸಾವೆನಿಸಿತು. ಯಾಕೊ ಏನೊ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಿಮವನ್ನು ಕಂಡದ್ದು ಅದು ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿ !

೨. ಆಯುಧ, ವಿಷಹಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನು

ಡಿಯಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮೊವಲದಿನ ಕಳೆಯುವವು ದುಸ್ತರವಾಯ್ತು. ದುಃಸ್ವಪ್ನ ಬಿದ್ದವು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗಳಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ, ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಗಳೆಂದೊಡ ಗೂಡಿತ್ತು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಗೌರೀಶಂಕರದ ತುತ್ತತುದಿಯಿಂದ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಮೂಲಭೂತ ಸ್ವರೂಪದ ಮಡಲಿಗೆ ಬಹು ನನ್ನೊಯ್ದು ಚಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟಿತಾಯ್ತು. ಪಿರಿ ಪಿರಿ ತಿರುಗವದು. ಅಖಂಡ ಬೇಜಾರ. ಮಾಡಲು ನಿಷ್ಕೃತ ಕಲಸಬಿಲ್ಲ. ಶಾಂತತೆಯಿಲ್ಲ, ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಿಲ್ಲ, ಕ್ಷಣವೂ ಸುರಕ್ಷತತೆಯ ಲವಲೇರಬಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ದುಃಖಮಯ. ಯಾವಾಗಲೂ ಜಾಗರೂಕತೆ ತಳೆಯದೆ ಗತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ ಕಾಡುಜನರು. ಆಯುಧ, ವಿಷ ಹಲ್ಲಿನ ಕಾನೂನಿನ ಹೊರತು ಬೇರಾವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಆಡಳಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾಯಿಗಳು ತೋಳಗಳಂತೆ ಕಚ್ಚಾಡುವವು ಆದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಂದೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಹೊಸ ಪಾಠ ಕಲಿತಂತಾಯಿತು. ಆ ಜೀವನದ ಅನ್ವಯವೈವಿಧ್ಯದ ಮೂಲಕ ಆದಕ್ಕೆ ಲಾಭವಾಗದಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಲಿ ನಾಯಿ ಮೊದಲ ತುತ್ತಾಯಿತು. ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಕಾರಖಾನೆಯ ಹತ್ತರ ತಿಬರವಿದ್ದಿತು. ತೋಳದಂತಹ 'ಹಸ್ತಿ' ನಾಯಿಯ ಬಳಿ ಕರ್ಲಿ ಹೋಯಿತು. ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿನಂತೆ ತೂರಿಬಂದು ಅದು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿತು. ಕರ್ಲಿಯ ಮೋರೆ ಹರಿದು ರಕ್ತಮಯವಾಯ್ತು.

ಈ ಕಾದಾಟವೆಲ್ಲ ತೋಳದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಯವು. ಗಾಯಗೊಳಿಸಿ ಟಿಣ್ಣನೆ ಜಿಗಿದು ಬಿಡುವವು. ಇಂತಹ ಮೂವತ್ತು ನಲವತ್ತು 'ಹಸ್ತಿ' ನಾಯಿಗಳು ಸುತ್ತವರಿದವು. ಅವುಗಳ ತಾದಾತ್ಮ್ಯ, ತಿನ್ನುವ ರೀತಿ ಬಹುಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಲಿ ಶತ್ರುವಿನ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಿಂಚಿನ ಗಾಯ! ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಏರಿಹೋದಾಗ ತಾನೆ ಉರುಳಿಬಿತ್ತು. ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು.

ತತ್ಕ್ಷಣ ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳು ಗುರುಗುಟ್ಟುತ್ತ ಬೊಗಳುತ್ತ ಕರ್ಲಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಬಿಟ್ಟವು. ಕರುಳು ಕತ್ತರಿಸುವಂತೆ ಕರ್ಲಿ ಭೋರಿಟ್ಟಿತು.

ಇದೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದ ಬಕ್ ಹೌಪಾರಿಹೋಯಿತು. ಕಂದಿ ಬಣ್ಣದ ನಾಲಗೆಯ ಸ್ಪಿಟ್ಟು ನಗುತ್ತ ಓಡಿಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿತು. ನಾಯಿಗಳ ಗಲಭೆಯಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಕೈಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಗ್ಗಿದುದನ್ನು ನೋಡಿತು. ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಚದರಿಸಲು ಮೂವರು ಟೊಣವೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಕರ್ಲಿ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಓಡಿಸಿದರು. ಕರ್ಲಿ ನಿರ್ಜೀವಿಯಾಗಿತ್ತು. ರಕ್ತದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲುಚಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನಿದ್ರಾಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲೆಯೂ ಬಕ್ ಗೆ ಇದೇ ದೃಶ್ಯ. ಇದೇ ಜಗತ್ತಿನ ಲೀಲೆ. ಎಲ್ಲೆಯೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಇಲ್ಲ. ಅವನತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮರಣವೆ ! ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಕೂಡದೆಂದು ಬಕ್ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟು ನಾಲಗೆ ಚಾಚಿ ಮತ್ತೆ ನಕ್ಕಿತು. ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ ನಕ್ಕಿತು. ಬಕ್ ಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಅಸಹನೀಯವೆನಿಸಿತು.

ಕರ್ಲಿಯ ಸುಖನ ನಂತರ ಬಕ್ ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆಘಾತವಾಯ್ತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸನು ಆದರ ವೇಲೆ ಜೀನು ಹಾಕಿದ್ದನು. ಕುದುರೆಗೆ ಈ ಸ್ವಕಾರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದುದು ಆದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು. ಕೊಳ್ಳವಗುಂಟೆ ಹೋಗಿ ಅಪಟಿಯಿಂದ ಉರುವಲು ತರುವುದು ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸನ ಸರಿಪಾಠ. ಚಾರು ಬಂಡಿಯನ್ನು ಜಗ್ಗುವುದು ನಾಯಿಗಳ ಕೆಲಸ. ಕೆಳವರ್ಗದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೆಲಸವು—ತನಗೆ ಏಕೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಬಕ್ ಬಂಡೆಬಿಚ್ಚಿತು. ಜಗ್ಗುವಾಗ ಮನಃಶೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮೈ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಚಿತ್ರ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಕತೋರನಾದ. ಕೆಲಸವಾಗಲೇಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಹಿಡಿದ. ಚಬಕದಿಂದ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಡೇವ್ಡ್ ಅನುಭವಿಕ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು ಬಕ್ ನ ತಪ್ಪು ತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟು ಮುಂದಾಳು. ತನ್ನ ಭಾರ ಕಡಿಮೆಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಕ್ ನನ್ನು ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇಬ್ಬರಿಂದ ಬಕ್ ಹೀಗೆ ಪಾಠ ಕಲಿತಿತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸನ ಕಾರ್ಯ ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ನೆರವೇರತೊಡಗಿತು. ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಮರುಳು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ 'ಹೊ' ಎಂದರೆ ನಿಲ್ಲುವುದು, 'ಮಶ್' ಎಂದರೆ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು,

ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ವೇಗದಿಂದ ಗಾಡಿ ನುಗ್ಗುವಾಗ ಮೈ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಲೆ— ಎಲ್ಲ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿತ್ತು !

‘ ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳು ಪರವಾ ಇಲ್ಲ; ಆದರೆ ಬಕ್‌ಸಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು; ನಾವು ಕಲಿಸಲೇಬೇಕು ’ ಎಂದು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಪೆರಾಲ್ಟೆಸಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗುವದರೊಳಗಾಗಿಯೆ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಗ್ರಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪ್ರಯಾಣಬಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿವುದರಿಂದ ಪೆರಾಲ್ಟೆ ಅವಸರದಲ್ಲಿಯೇ ಯೋಗ ಮತ್ತೆರಡು ನಾಯಿ ತಂದ. ‘ ಬಿಲ್ಲಿ ’, ‘ ಜೊ ’ ಎಂಬ ಆ ನಾಯಿಗಳು ಸಹೋದರರು. ‘ ಹಸ್ತಿ ’ ಜಾತಿಯವು. ಒಬ್ಬಳೆ ತಾಯಿಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಸ್ವಭಾವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿಯ ನಡುವಿನಷ್ಟು ಅಂತರ ! ‘ ಬಿಲ್ಲಿ ’ಯ ಒಂದು ದೋಷವೆಂದರೆ ಅತಿ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ವಭಾವ. ಆದರೆ ‘ ಜೊ ’ ಹಾಗಲ್ಲ. ಕಟುಮನೋವೃತ್ತಿಯದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಗುರುಗುಟ್ಟುವದು. ಅದರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕುಹಕವೃತ್ತಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿತ್ತು. ಬಕ್ ಕೂಡಲೆ ಗೆಳೆತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಡೇವ್ಡ ತಾತ್ಸಾರಿಸಿತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟ್ ಒಂದರ ತರುವಾಯ ಒಂದರಂತೆ ಈರ್ವರೊಡನೆಯೂ ಕಾದಾಡಿತು. ಒಪ್ಪಂದದ ಧರ್ತಿ ಯಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಲ್ಲಿ ಬಾಲ ಅಲುಗಾಡಿಸಿತು. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ನೀರಿನಲ್ಲ ಮೋಮು ವೆಸಗಿದಂತಾಗಲು ಓಡುವದೇ ಉಚಿತವೆಂದು ಹಿಂತೆಗೆಯಿತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟ್ ಇಷ್ಟಾಗಿಯೂ ಕಡಿದಾಗ ನೋವಿನಿಂದ ಒದರಿತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟ್ ಸುತ್ತುಪಾಕಿದರೂ ಜೊ ಅದನ್ನೆದುರಿಸಿತು. ಕೂದಲು ಉಬ್ಬಿಸಿ, ಕಿವಿ ಹಿಂದಕ್ಕೊಯ್ದು, ತುಟ ಕಚ್ಚಿ, ಸಿಟ್ಟಿನ ಪ್ರತಿರೂಪದಂತೆ ತೋರಿತು. ಇದರ ಅವತಾರ ನೋಡಿ ಸ್ಪಿಟ್ಟ್ ಅದಕ್ಕೆ ಶಿಸ್ತು ಕಲಿಸುವ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ಸೋಲು ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಡ ಬಿಲ್ಲಿಯನ್ನು ಶಿಬಿರ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಆಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಸಂಜೆಯಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪೆರಾಲ್ಟೆ ಮತ್ತೊಂದು ನಾಯಿ ತಂದ. ಅದೂ ಹಸ್ತಿ. ತೆಳ್ಳಗಿನ ನಿಲುವು. ಮುಖದ ಮೇಲೆ, ಯುದ್ಧದಿಂದ ಮರಳಿದ ಸೈನಿಕ ನಂತೆ ಕಲೆಗಳು. ಕಣ್ಣು ಒಂದೇ. ಅದೆ ಪರಾಕ್ರಮದ ದ್ಯೋತಕವೆನ್ನುವಂತೆ ಧಳಧಳ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾರನ್ನೂ ಬಲಿಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ತೇಜವದರದು ! ಡೇವ್ಡದಂತೆ ಅದು ಏನೂ ಬೇಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ

ಮನಃಸ್ಥೈರ್ಯದಿಂದ ಸಾವಕಾಶ ಅದು ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂಡಿ ದಾಗ ಸಿಟ್ಟು ಸಹ ಅದರ ಗೊಡವೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದರದೊಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ಬಹು ನಿಗೂ ತೀವ್ರ ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಕುರುಡು ಕಣ್ಣಿನೆಡೆಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಬರಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ! ತಿಳಿಯದಲೆ ಈ ಪ್ರಮಾದವೊಂದು ಬಹುನಿಂದ ಘಟಿಸಿ ಹೋಯಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸೊಲೆಕ್ಷಿನಿಂದ ಮೂರು ಇಂಚು ಉದ್ದ ಹಲ್ಲಿನ ಗಾಯಹೊಂದಬೇಕಾಯಿತು ! ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ಕುರುಡು ಕಣ್ಣಿನ ಬಳಿ ಹೋಗುವದನ್ನು ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿತು. ಜೀವಮಾನವಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಂತಹ ಪೇಚೂ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವಾದಂತಾಯಿತು. ಡೇವ್ವಿನಂತೆ, ಯಾರೂ ತನ್ನ ಬಳಿ ಹಾಯಕೂಡದೆಂದು ಅದರ ಇಚ್ಛೆ. ಮುಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಂದವು. ಇರಲಿ.

ಆ ಇರುಳು ಬಹು ನಿಗೂಟವಾದುದು ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿಯೇ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಣಬತ್ತಿಯ ಬೆಳಕು ಬಿದ್ದು ಬೆಚ್ಚಗಿತ್ತು. ಬಹು ಒಳಗೆಹೋಗಿ ಮಲಗಲು ಹವಣಿಸಿದಾಗ ಪೆರಾಲ್ಟು, ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ ಇಬ್ಬರೂ ಅಡಗಿಯ ಸಾಮಾನು ಅದರ ಮೇಲೆ ತೂರಾಡಿ ಹೊರಗಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟರು. ಮತ್ತೆ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳುವದೇ ಕರ್ಮವಾಯಿತು ! ಹೆಗಲಿನ ಗಾಯ, ಕೊರೆಯುವ ಚಳಿಯ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ವೇದನೆ ಉಂಟುಮಾಡತೊಡಗಿತು. ಓಮದ ಮೇಲೆಯೆ ಮಲಗಲು ಹವಣಿಸಿತು. ಆದರೆ ಮಂಜು ಅದನ್ನು ಓಡಿಸಿತು. ಅತಿ ದುಃಖಿಯಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಡೇರೆಗಳ ಬಳಿ ಸುಳಿದಾಡಹತ್ತಿತು. ಆದರೆ ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಚಳಿಯೇ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅನಾಗರಿಕ ನಾಯಿಗಳು ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿಬಂದವು. ಆದರೆ ತನ್ನ ಶೌರ್ಯದಿಂದ, ಗತ್ತುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ (ಈಗ ರಕ್ತಗತವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು) ಸಾರಾಯಿತು-

ಕೊನೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು. ತನ್ನ ಪಂಗಡದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗತಿಯನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಅಶ್ವರ್ಯ ! ಅವು ಯಾವವೂ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ! ದೊಡ್ಡ ಡೇರೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದಿತು. ' ಅವು ಡೇರೆಯಲ್ಲಿರಬಹುದೋ ಹೇಗೆ ? ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಒಳಗೆ ಅವನ್ನು ಬಿಡುವವರಾರು ? ಹಾಗಾದರೆ ಇದ್ದು ವೆಲ್ಲಿ ?' ಎಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ ಬಹು ಮೋರೆ ಒಣಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಧರಧರ ನಡುಗುತ್ತ, ಅನಾಥಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ದಿ ಶ್ಯವಾಗಿ

ಡೇರೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಅಲೆದಾಡಹತ್ತಿತು. ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೇ ಅದರ ಕಾಲ ಬಳಿ ಹಿಮಕುಸಿದು ಒಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕಾಲ ಕೆಳಗೆ ಏನೂ ಸಂದಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅದು ಹಾರಿಬಿದ್ದು, ಹೆದರಿ ಬೊಗಳಿತು. ಆದರೆ ಗೆಳತನವ ಧ್ವನಿಕೇಳಿ ಯಾರೆಂದು ನೋಡಲು ಅನುವಾಯಿತು. ಮೂಗಿಗೆ ಬೆಚ್ಚನೆ ಹವೆ ತಾಕಿತು. ಹಿಮದ ಕೆಳಗೆ ಬಿಲ್ಲಿ ಚಂಡಿನಂತೆ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಏನಿಧ ಬಗೆಯಾಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಆದರಭಾವ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. ಮುಂಬರುವ ಒಪ್ಪುವವ ಕುರುಹೆಂದು ಈಗಲೇ ಬಿಲ್ಲಿ ಬಹುನ ಮೋರೆ ನೆಕ್ಕತೊಡಗಿತು—ತನ್ನ ಬದ್ಧ ನಾಲಗೆಯಿಂದ !

ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಠ. ‘ಎಲ್ಲರೂ ಹೀಗೆ ಮಲಗಿದರ?’ ಎನ್ನುತ್ತ ಬಹು, ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸಬಟ್ಟು ಹಿಮಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೆ ಕೆದರಿ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಹೋರಾ ನೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ಮೈಕಾವಿನಿಂದಲೇ ಬೆಚ್ಚಗೆನಿಸಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡ ತೊಡ ಗಿತು. ಇಡೀ ದಿನ ದಣುವು ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಕೂಡಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಆವರಿಸಿತು. ಆಗೀಗ ದುಃಸ್ವಪ್ನ ಬಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಎಂದು ಬೊಗಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಶಿಬಿರದ ಜನ ಎಚ್ಚರಿಸುವವರೆಗೆ ಅದು ಕಣ್ಣು ಕೂಡ ತೆರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮೊದ ಮೊದಲಿನಂತೆ ತಾನೆಲ್ಲಿರುವೆನೆಂಬ ಅರಿವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇರುಳೆಲ್ಲ ಹಿಮ ಸುರಿ ದಿತ್ತು. ತಾನು ಪೂರ್ಣ ಹುಗಿದೇ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆಂದು ಹಿಂದುಗಡೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹಿಮಭಿತ್ತಿಗಳು ಅದನ್ನು ಸುತ್ತಕಡೆಯಿಂದ ಒತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಪ ರೀತ ಹೆದರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಸಾಕುಪ್ರಾಣಿಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಕಾಡಿನ ಅನುಭವ ಉಂಟಾದಂತೆ ! ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದು ನಾಗರಿಕ ನಾಯಿಯೇ ಸೈ. ಬಹು ಸಾಕುನಾಯಿಯಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅತಿ ದೌಲತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮೆರೆದದೂ ಅಹುದು. ಅಂತೇ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲಿಹಾಕುವದೆಂದರೇನೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಎಷ್ಟೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹಜವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಹೆದರಿಕೆಯಂತೂ ಇವಲ್ಲ ! ಅದರ ಇಡೀ ಶರೀರದ ಸ್ನಾಯುಗಳೆಲ್ಲ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆಕುಂಚನ ಹೊಂದಿದವು. ತೀರ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದರ ಕೊರಳು ಹಾಗೂ ಹೆಗಲ ಮೇಲಿನ ಕೂಡಲು ನೆಟ್ಟಗಾದವು. ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಎಂದು ಬೊಗಳಿ ಕ್ರಮೇಣ ಗುರುಗುಟ್ಟಿ ಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ತೂರಿಹೋಗುವದೇನೂ ಎಂಬಂತೆ ಟಣ್ಣನೆ ಹಾರಿತು. ಮಂಜು ಅವಿರತವಾಗಿ ಸುರಿದು ಮೋಡದಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ

ಹರಡಿತ್ತು. ಹಾರಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದಾಗ ಬಿಳಿ ಶಿಬಿರವೆಲ್ಲ ತನ್ನ ಮುಂದೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಇದ್ದುದು ಕಂಡುಬಂದಿತು. ತಾನೆಲ್ಲಿವೇನೆಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆಮೂಡಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ನೆನಪಿನ ಸರಪಳಿ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮ್ಯಾನುಯೆಲ್ ನೊಡನೆ ತಾನು ಅಲಿದಾಡಬೇಕೆಂದು, ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಬರ್ಫಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹೋರು ಕೊರೆದು ಮಲಗಿದುದು ನಿಚ್ಚಳವಾಗಿ ನೆನಪಾದವು.

ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸನ ಗದ್ದರಿಸುವ ದನಿ ಕೇಳಿದೊಡನೆ ಅವನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಬರುವನೆಂದು ಆದಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿತು.

ನಾಯಿಗಳ ವಾಹಕ ಪೆರಾಲ್ಟಿನಿಗೆ ನುಡಿದವು: “ ಹೇಳುವದೇನು ? ಬಕ್ ಬಲು ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿ. ಹಾಹಾ ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವವು.”

ಪೆರಾಲ್ಟಿನು ತ್ರೀಮದ್ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ತಲೆಕೊಡಬಿಡ. ಕಾನಡಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಹತ್ವದ ಕಾಗವ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅವನು ಆತ್ಮ ತ್ತನು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ಆತಿ ಪರಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಯೋಚನಾಪರನೂ ಆಗಿದ್ದ. ಆಯಿತು. ಬಕ್ ನಂಥ ರಾಜ ನಾಯಿ ದೊರೆತದ್ದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗಾದ ಆನಂದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ.

ಒಂದು ತಾಸಿನೊಳಗಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಹಸಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ದೊರಕಿಸಿದ್ದಾಯಿತು. ಒಟ್ಟು ಒಂಬತ್ತಾದವು. ಮುಂದೆ ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಬಂಡಿಗೆ ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಿದರು. ಡಿಯಾ ಕ್ಯಾನನ್ನಿನೆಡೆಗೆ ಪರಿವಾರ ಹೊರಟಿತು. ತಾನೂ ಹೊರಡುವದೆಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಬಕ್ ನಿಗೆ ಆನಂದ ವಾಯ್ತು. ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ಕಠಿಣವಾಗಿದ್ದರೂ ಬಕ್ ಎಷ್ಟು ಅದನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಪರಿವಾರದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದ ಉತ್ಸಾಹ ನೋಡಿ ಅದೂ ಹುರುಪಿಗೆದ್ದಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಡೇವ್ಲಾ ಸೊಲೆಕ್ಸರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದ ಬದಲಾವಣೆ ನೋಡಿದ ಮೇಲಂತೂ ಬಕ್ ನಿಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಅಚ್ಚರಿ ಎನಿಸಿತು. ಅವು ಹೊಸ ನಾಯಿಗಳೇನೋ ಅಹುದು. ಅದರೂ ಜೀನು ಹಾಕಿದಾಗ ಹೊಸ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಡನೆಯೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡವು. ಎಲ್ಲ ಅಲಕ್ಷ್ಯ ಭಾವ, ಪರಕೀಯತೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾಣುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಚಟುವಟಿಕೆ ! ಎಂಥ ಜಾಗೃತಿ ! ಕಾರ್ಯ ಸುಗಮವಾಗಲಿ ಎಂದೇ ಎಲ್ಲರ ಹಾರೈಕೆ ಇದ್ದಂತೆ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮೂಡಿತ್ತು. ವಿಲಂಬವಾಗಲಿ, ಗೊಂದಲಗೇಡಿತನ

ವಾಗಲಿ ಏನೂ ತಲೆದೋರಕೂಡದೆಂದು ಅವು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದವು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ವ್ಯತ್ಯಯ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಪೈ ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳದೆ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರರಾಗಿ ಮುನ್ನಡೆ ಇಡುವವೆ ಎಲ್ಲರ ಧೈಯವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದೇ ರಸನಿಮಿಷವೆಂದು ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದವು.

ಡೇವ್ಡಾ ಆಯಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮುಂದೆ ಬಕ್ ಎಳೆಯುವದು. ಅನಂತರ ಸೊಲೆಕ್ಸ; ಪರಿವಾರದ ಇನ್ನುಳಿದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಜೋಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವೆಲ್ಲ ಒಂದು ಸಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದು ಸ್ವಿಟ್ಟುನಿಗೆ ಮುಂದಾಳುತನ ಸಲ್ಲಿಸಿದ್ದವು.

ಡೇವ್ಡಾ ಮತ್ತು ಸೊಲೆಕ್ಸರ ನಡುವೆ ಬಕ್‌ನನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದರ ಉದ್ದೇಶ ವೆಂದರೆ ಆ ಎರಡೂ ನಾಯಿಗಳಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಅರ್ಥವಾಗ ಲೆಂಬದು. ಬಕ್ ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿ ಅಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಲಿಸುವ ಅವುಗಳೂ ಬಲು ಚುರುಕು, ಅಲ್ಲದೆ ಕಷ್ಟಸಹಿಷ್ಣು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಜೀನು ಹಾಕಿ ಹೊರಟೆ ಆ ದಿನ ನಲವತ್ತು ಪೈಲು ಪ್ರವಾಸವಾಯ್ತು. ಮರುದಿನ, ಅದರ ಮರುದಿನ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಮಿಸಿತು. ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶ್ರಮವೂ ಅನಿಸಿತು. ನಿಯಮದಂತೆ ಪೆರಾಲ್ಯ ದಳದ ಮುಂದೆಯೇ ಇದ್ದ. ಮೊಳೆಯ ಬೂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಿಮವನ್ನು ತುಳಿದು ಸರಿಸುತ್ತ ಸಾಗುವದೇ ಅವನ ಕೆಲಸ. ಆಗೀಗ ಫ್ರ್ಯಾಂಕೊಯಿಸ್ ಅವನ ಸ್ಥಳ ವ್ಯಾಪಿಸಿದರೂ ಅನೇಕ ಸಲ ಪುರಸ್ಕೃತ ಪೆರಾಲ್ಯನೆ. ಹಿಮದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದಳವನ್ನು ಮುನ್ನಡೆಸುವ ಕಲೆ ತನಗೆ ತಿಳಿದಷ್ಟು ಬೇರಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಂಭ. ನಿಜಕ್ಕೂ ಹಿಮ ಮಾರ್ಗದ ಅಡೆತಡೆಗಳ, ನಿವಾರಣೋಪಾಯಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡುವದು ಕಠಿಣ. ಎಲ್ಲಿಡೆಗೂ ಹಿಮವಿದೆಯೆಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದಲ್ಲಿ ಹಿಮವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ !

ದಿನೇ ದಿನ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಬಕ್ ಇಂಥ ದಳದೊಡನೆ ಗುದುಮುರಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು. ಇರುಳು ಮಾತ್ರ ಶಿಬಿರದ ಪರಿವಾರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಮತ್ತೆ ಮರುದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಹೊಬಿಸಿಲು ಬಿದ್ದ ವೇಳೆಗೆ ಪ್ರವಾಸ. ಮುಂದೆ ಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ಎಷ್ಟೋ ಮೈಲುಗಳ ನಿಡಿದಾದ ದಾರಿ ! ಕತ್ತಲೆ

ಯಾದೊಡನೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಡೀರೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ಮಾಂಸಾಹಾರ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಿನ್ನುಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನುಲಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಕ್ ಮಾಹಾ ಕೂಳಬಕ್ಕ. ಒಂದೂವರೆ ಪೌಂಡಿನಷ್ಟು ಸಾಲಮಾನ್ ಮೀನುಗಳು ಅವರ ಬ್ರಹದಾ ಉದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹೆತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಎಂದೂ ಅವಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವಷ್ಟು ಆಹಾರ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವೆಯ ಬಾಧೆ ಎಂದೂ ಅವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳ ತೂಕವೇ ಕಡಿಮೆ. ಅಂತೆ ಆಹಾರವೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಅಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿನ್ನು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವು ಜನ್ಮತಳೆದಂತಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೌಂಡು ಮೀನು ದೊರಕತರೂ, ಅಷ್ಟಕ್ಕಿಂತಲೇ ಸಂತೃಪ್ತವಾಗಿ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಬಕ್ ಗೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಚಂಡಿತನ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬೇಕು, ಇದೇ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯೂ ಹಿಂಗಿದಂತಾಯಿತು. ತಿನ್ನುವಾಗಲೂ ಅದು ಅತಿ ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟು. ಗಬಗಬ ತಿನ್ನುವದು ಕೇಳಬೇಡಿ. ಆದರೆ ಉಳಿದವು ಹಾಗಲ್ಲ! ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ತೀವ್ರ ತೀರಿಸಿ ಬಕ್ ನ ಉಳಿದ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಬಾಯಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಎರಡು ಮೂರು ನಾಯಿಗಳೊಡನೆ ಆಹಾರ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅದು ಹೋರಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೇರೊಂದು ನಾಯಿ ಯಾವ ಮಾಯಿಯಿಂದಲೋ ಬಂದು ತನ್ನ ಗಂಟೆಗೆ ಆ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೆಂದು ಅಂದಿಸಿದ ಬಕ್ ತಾನೂ ಅನಸರ ಅನಸರವಾಗಿ ತಿನ್ನುವ ರೂಢಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಈ ರಭಸದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಮಾಂಸವಾವುದು, ಬೇರೆಯವರದಾವುದು—ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ! ಎಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಅಸೂರ್ವ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಪೆರಾಲ್ಪ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಜಿನ್ನು ತಿರುವಿದ ಸಂಧಿ ಸಾಧಿಸಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಂದ ಪೈಕ್ ಎಂಬ ಜಾಣ ಹಾಗೂ ಕಳ್ಳ ನಾಯಿ ಮಾಂಸವ ತುಂಡು ಕದ್ದಾಗ ಮರುದಿನ ಬಕ್ ಅದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಾನೂ ಅಣಿಯಾಗಿ ಕದ್ದಿತು. ಆಗ ದೊಡ್ಡ ದೊಂದು ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕದ್ದವರೊಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಎಬಡ ಡಬ್ ಎಂಬ ನಾಯಿಯು ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ ಬಂದಿತು. ಅದು ನಿರಪರಾಧಿಯೇನೋ ಅಹುದು. ಆದರೆ ಬಕ್ ನ ಚಾಣಾಕ್ಷತನಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾಯ್ತು!

ಉತ್ತರ ಧ್ರುವ ಪ್ರದೇಶದ ವಿಚಿತ್ರ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಈ ಕಾಲ ಅಪ್ರತಿಮವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಜೀವಿಸಲು ಸಮರ್ಥವಾಯಿತು. ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಬಹುನಲ್ಲೆಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವಂತಾಯಿತು ! ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದು ಬಣ್ಣ ಬದಲಿಸುವ ಗತ್ತುಗಾಂಕ ಇರದಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಸಾಯುವ ಪ್ರಾಣಿ ಇಂದೇ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವದು ಸ್ವ. ಇದರಿಂದ ನೈತಿಕ ಅಧಃಪತನವಾಗುವದೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ, ಜೀವಿಸುವದೇ ಅತಿ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದಾಗ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ನಗಗೆಡಿಸುವಂತೆ ಅಚ್ಚರಿಯಲ್ಲ ! ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸದಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಾರ್ಗವೆ ಎನಿಸಿತ್ತು; ಬಾಂಧವ್ಯಭಾವನೆ, ಹೆರವರ ವಸ್ತು ಮುಟ್ಟಲಾಗದೆಂಬ ಕಟ್ಟನಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಡೆ. ಆದರೆ ಟೊಣಪೆ—ವಿಷದಂತದ ಕಾನೂನೇ ಶ್ರಮವಾಗಿರುವ ಹಿಮಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯದಿಂದ ನಡೆಯುವವ ಮೂರ್ಖನೇ. ಅವನಿಗೆ ಎಳೆ ಕನಸು; ಬರಿ ಕನಸು !

ಇದೆಲ್ಲ ವೇದಾಂತ ಬಹುನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಹೊಸ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹಳೆಯ ರೀತಿ ನೀತಿ ಸರಿಕಾಣಲಿಲ್ಲ; ಅಷ್ಟೆ. ಮಾಡುವದೇನು ?

ಈ ಎಲ್ಲ ದಿನ ಎಂತಹ ವಿಸತ್ತು ತಲೆದೋರಿದರೂ ಬಹು ತನ್ನ ಹೋರಾಟದ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಟೊಣಪೆ ಹಿಡಿದು ಅಧಿಕಾರ ರೂಢನಾದ ಆ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮನುಷ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನೇ ಕಲಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಕಾಡಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ನಾಗರಿಕತೆಯ ಕಲ್ಪನೆ ಇದ್ದ ಅದು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರನ ಚಿಬಕಕ್ಕೆ ಚಕಾರ ಶಬ್ದ ಎತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೊದಲಿನ ನ್ಯಾಯ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಈಗಿನ ಹೊಸ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವೇ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಮೈ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದೇ ಈಗ ಮಿಗಿಲು ಎನಿಸಿತು ಅದಕ್ಕೆ ! ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖಕ್ಕಾಗಿ ಅದು ಕದಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗೇಣು ಹೊಟ್ಟಿಯ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಈ ಪರಿ ಕೆಳಗಿಳಿಯಬೇಕಾಯಿತು. ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅದು ಕಳವಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುಟ್ಟಿನಿಂದ ಕದಿಯುತ್ತಿತ್ತು; ರಕ್ತಕೃತನದಿಂದ ಕದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಟೊಣಪೆ, ವಿಷದಂತಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಆದರ ಅದರದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ,

ಹೀಗೆ ಮಾಡದಿರುವವರಿಂದ ಹಾನಿ ಎಂದು ಕುಡೀ ಅದು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾ ಗುತ್ತಿತ್ತು ! ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯಗಳೆಲ್ಲ ?

ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅತಿ ರಭಸ. ಅವರ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಕಬ್ಬಿಣದಷ್ಟು ಬಿರುಸಾದವು. ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯ ನೋವು ಉಂಟಾದರೆ, ಅಪಘಾತಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಅದು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಂತರಿಕ ಹಾಗೂ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಇತಿ-ಮಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ, ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಪಚನ ತಂದೊಡ್ಡಲಿ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹೀನವಾಗಿರಲಿ, ಎಂಥ ಆಹಾರವಿದ್ದರೂ ಅದು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ, ಗಂಟಲಿನಿಂದಿಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಪಾಚಕಾಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಹಜ ವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ರಕ್ತವು ಎಲ್ಲ ರಕ್ತನಾಳಗಳಿಗೂ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನರಮಂಡಲವೂ ಬಲಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ದೃಷ್ಟಿ, ಶ್ರವಣ ಬಲು ಚುರುಕಾದವು. ಆದರೆ ಶ್ರವಣಾಂಗ ಅತಿ ಚುರು ಕಾಗಿ ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ತೀರ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು— ಆದರಿಂದ ಅಪತ್ತೇ ಉಂಟಾಗಲಿ, ಸುಖ ಸನ್ನಿವೇಶವೇ ಒದಗಲಿ, ಕಾಲ್ಪರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಮವ ಕಣ ಹತ್ತಿದಾಗ ಅದು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಕಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನೀರಡಿಸಿದಾಗ ಅದು ಹಿಮ ನೆಲದಲ್ಲಿ ತೂತು ಕೊರೆದು ನೀರು ದೊರಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಗಾಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಕೊರೆಯುವ ಆಯುಧ ! ರಾತ್ರಿ ಯಾವಾಗ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಬಹುದೆಂಬ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ಸೂಚಿಸುವದು ಅದರ ವಿಶಿಷ್ಟ ಲಕ್ಷಣ; ಅದರ ಘ್ರಾಣೇಂದ್ರಿಯದ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಗೆ ನಿದರ್ಶನ. ಉಳಿದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಚಳಿಯ ಕೊರೆತ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರೂ ಬಕ್ ಜಾಣತನದಿಂದ ಗಿಡದ ಅಡಿಯಲ್ಲೂ, ನದೀ ತೀರದಲ್ಲೂ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ಹೋರು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಿತ್ತು.

ಅನುಭವದ ಬಲದಿಂದ ಅದೇನೂ ಕಲಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ವರೆಗೆ ಸುಷುಪ್ತಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂಲಭೂತ ಭಾವನೆಗಳು ಜಾಗ್ರತವಾದವು; ಅಷ್ಟೆ. ಸಾಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನ ಅದರ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯ್ತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನಗಳು ಮಸುಕು-ಮಸುಕಾಗಿ ಅದರ ಮನದೆದುರು ಮಿಂಚಿಹೋದವು. ತನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿನ ನಾಯಿಗಳು ಹಿಂಸಿಸಿದ್ದೆಷ್ಟೆಂಬದು ಐದಿತನಾಯ್ತು. ಹಸಿದ ತೋಳ ದಂತೆ ಹೋರಾಡಿ ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸುವ ಚಟ ಅದಕ್ಕಾರೂ

ಕಲಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಗೆಳೆಯರೂ ಈಗ ಮರವಿನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದರು.

ಹೊಸ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತ ಗತ್ತುಗಾರಿಕೆಗಳೇ ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಗುಣಗಳಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದವು. ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿದ ಸಂಗತಿಗಳೆಲ್ಲ. ಎಂದಿನಿಂದಲೂ ನೆಲೆ ನಿಂತಂತಾಗಿದ್ದವು ಅವು. ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದ್ದರೂ ಚಳಿಯ ಒಂದೊಂದು ಇರುಳು ಅದು ತನ್ನ ಮೂಗನ್ನು ಚಿಕ್ಕೆಯೆಡೆಗೆ ತಿರುವಿ ನಿಂತು ದೀರ್ಘ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಒದರಿದಾಗ ಅಳಿದುಹೋದ ಅದರ ಪರಿಣಾಮದ ನೆನಪೇ ಆಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮುಂದಿನ ನೂರಾರು ಶತಮಾನಗಳ ದರ್ಶನವೂ ಆಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರ ಸುಖ ಮುಖಗಳೆಲ್ಲ ಸಮಗ್ರ ಕಾಲಾವಧಿಯ ಏಕೀಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರಬೇಕು.

ಜೀವನವು ಒಂದು ಗೊಂಬೆಯಾಟ ಎಂಬ ಸುಮಧುರ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರ ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರಬಹುದೆ? ಈ ಎಲ್ಲ ಭ್ರಾಮಿಕ ಕಲ್ಪನೆಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಳೆದುವೇಕೆ? ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪೀತ ಧಾತು ಸಿಗುವದೆಂಬ ಆಸೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲವಲ್ಲವೆ? ಹೊಟ್ಟೆ-ಬಟ್ಟೆಗೆ ಚಾಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದ ಮ್ಯಾನ್-ಸುಯ್ಡ್ ಒಂದು ದಿನ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರನಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸಿ ತಂದುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿರಬೇಕಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಏನು?

೩. ಪ್ರಬಲ, ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸ್ತ್ರಾಣಿ

ಮೂಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕಾಡುಸ್ಥಿತಿ ಬಹುನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಂಡಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಇನ್ನೂ ಬೆಳೆಯಿತು. ಗುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಾರ್ಯ ಸಾಗಿತ್ತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಸಾಧಿಸಿದ ಠಕ್ಕುತನ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಆದಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಹೊಸ ಸರಿಸರಕ್ಕೆ ಅದು ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಹೊಂದಿ ಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಜಗಳ ತೆಗೆಯುವ ಮನಸ್ಸು ಆದಕ್ಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಆವಷ್ಟು ತಸ್ವಿಸುವ ಹವಣಿಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಈ ರೀತಿಯೇ ಅದರ ದೊಂದು ಸ್ಥಿತ ಧೋರಣೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದರಿಂದ ಎರಿ ಹೋಗುವ ಚಟವನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ತನಗೂ ಸ್ವಿಟ್ಟುನಿಗೂ ಮನಸ್ತಾಪವಾದಾಗ ಅದು ಅನವಶ್ಯಕ ಆತುರತೆಗೆ ಎದೆಗೊಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಿಟ್ಟುನಿಗೂ ಯಾಕೂ ಏನೂ ವೈರತ್ವ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದು ಕಚ್ಚಾಟದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಹೊಂದುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಬಹುನಿಗೆ ಬೇಕೆಂತಲೇ ಸೀಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲುಕೆದರಿ ಕಲಹಕ್ಕೆ ಅಣಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದೆಲ್ಲ ಘರ್ಷಣೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಸಂಭವಿಸುವದಿತ್ತು; ಏಕೆಂದರೆ ತಸ್ವಿತು. ಅಷ್ಟೆ. ದಿನವ ಕೊನೆಗೆ ಲೇಕ್ ಲಿ ಬಾರ್ಜದಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರ ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಕತ್ತಲೆ, ಮೇಲೆ ಮೈಕೊರೆಯುವ ಚಳಿ. ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳ ಹುಡುಕುವ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಎನಿಸಿತು. ಹಿಂದೊಂದು ಕಲ್ಲುಗೋಡೆ ಇದ್ದಿತು. 'ಸೆರಾಲ್ಬ ಹಾಗೂ ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆ ನಿಲುವಂಗಿಗಳನ್ನು ಹಿಮದ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಹಗುರಲೆಂದು ಡೇರೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಉರಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ ಅವರದೇ ಮುಟ್ಟು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಊಟಮುಗಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿತ್ತು.

ಕಲ್ಲುಗೋಡೆಯ ಬದಿಗೆ ಬಹು ತನ್ನ ಗೂಡುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದಿತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು

ಆದು ಅಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹೇಗೋ ತಿನ್ನುವವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಯಾದ್ರ ಮೇಲೆ ಬಂದು ತನ್ನ ಸ್ಥಳ ನೋಡುತ್ತದೆ.- ಅಕ್ರಮಿತವಾಗಿತ್ತು ! ಗುರುಗುಟ್ಟುವ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದಾಗ ಅತಿಕ್ರಮಿಸಿದ ನಾಯಿ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಹೇಗೋ ಪೈರತ್ವ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ ಬಕ್. ಈಗ ಮಾತ್ರ ಸಹನೆಯ ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತು. ಅದರಲ್ಲಿಯ ಪಾರವೀರಕ್ಕೆ ಜಾಗೃತ ವಾಯ್ತು. ಸ್ವಿಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋಯಿತು. ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಿಟ್ಟು ತಾನೇ ಧೀರವೃತ್ತಿಯದೆಂದು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಸೋಗು ಹಾಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ನಿರೀದಿ ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಈಗ ಬಕ್ ಹೇಣಗಿತು.

ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಈ ಜಗಳದ ರೀತಿ ನೋಡಿ ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡ. ' ಹಾಹು ' ಎಂದು ಬಿಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ.

ಸ್ವಿಟ್ಟು ಆದರೂ ಜಗಳಕ್ಕೆ ಅಣಿ ಇತ್ತು. ಅದೂ ಏರಿಹೋಗಿ ಗಾಯಗೊಳಿಸಲು ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಕ್‌ಗೂ ಅದೇ ಆತುರತೆ ! ಅದೂ ಸುತ್ತು ಹಾಕಿತು. ಒಡೆತನ ಯಾರದೆಂಬ ಮಾತಿನ ನಿರ್ಣಯವಾಗಲಿ ಎಂಬ ಹುಟೆ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು.

ಪೆರಾಲ್ಟ ಬಂದು ಗದಾಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದಾಗ ಚೀರಾಟ ಬೊಗಟಕೆ ನಡೆದವು. ಇಲ್ಲಿಂದಲೆ ದಂಗೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಗಲಭೆ ಯುಂಟಾಯಿತು. ಭಾರತದ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬಂದ ಹತ್ತಿಪ್ಪತ್ತು ಹಸ್ತಿ ನಾಯಿಗಳು ಹೇಗೋ ಶಿಬಿರದ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಗುಂಪುಗೂಡಿದವು. ಇವೆರಡು ನಾಯಿಗಳ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಅವೂ ಕೂಡಿದವು. ಒಡೆಯರಿಬ್ಬರು ಗದಾಧಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಂದರು. ಆಹಾರವನ್ನೇಕೆ ಅವು ಬಿಟ್ಟಾವು ? ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಮೈಮುರಿ ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದು ಎಲವು ಮುರಿದವು. ಮತ್ತೂ ಅನೇಕ ನಾಯಿಗಳು ಬಂದವು. ಗದಾ ಪ್ರಹಾರ ಸಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆಹಾರದ ಅಮಿಷವೇ ಅಂತಹದು ! ಪೂರ್ಣ ಹೊಟ್ಟೆತುಂಬುವವರೆಗೆ ಅವು ಪ್ರಹಾರ ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಎದುರಾಳಿಗಳನ್ನು ಚದರಿಸಲು ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಶಿಬಿರದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಡಲಾಯಿತು. ಇಂತಹ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಕ್ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲುವಿನ ಹಂದರ ಅವು. ಹೊಳೆಯುವ ಕಣ್ಣು, ಚೂಪಾದ ಹಲ್ಲು, ಜೋತಾಡುವ ತೊಗಲು. ಆದರೆ ಹಸಿವೆಯ ಭೂತ ಹಿಡಿದ ಮೂಲಕ ಅವು

ಭಯಾನಕವಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ್ನಾರೂ ತಡೆಯರು. ವೊದಲು ಸಲ ಇವೆಲ್ಲ ಓದೆ ಕಲ್ಲುಗೋಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದವು. ಈ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಬಕ್ ನುಗ್ಗಾಯಿತು. ಬಿಲ್ಲು ಗೋಳಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಡೇವ್ವ, ಸೊಲೆಕ್ಸ, ರಕ್ತ ಹೊರಸೂಸಿದರೂ ಶೌರ್ಯ ದಿಂದಲೇ ಕಾದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಜೊ ರಾಕ್ಷಸನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಕಡಿಯಹೋಗಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತು. ಪೈಕ್ ಸಹ ಕಡಿಯಲು ಹೋಗಿ ಗೋಣು ಮುಂದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಿತು. ಬಕ್ ಗಂಟಲು ಕಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಉರುಳಿತು. ಆದರೂ ಬಿಸಿ ನೆತ್ತರದ ರುಚಿ ಹತ್ತಿ ಮತ್ತೆ ಏರಿ ಹೋಯಿತು. ಏರ್ವ್ಯಾಸಫಾತುಕತನದಿಂದ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಬಂದು ಬಕ್ ನನ್ನು ಗಾಯ ಗೊಳಿಸಿತು.

ಕುಬ್ಜ ಮತ್ತು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸರು ಶಿವಿರದ ಸ್ವಚ್ಛತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಹಾರುವುದಿಯ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಿದರು. ಮತ್ತೆ ನೊಡಲಿನಂತೆ ಜಗಜಾಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಬಕ್ ಸಹ ಅನಿಯಾಯಿತು. ತಮ್ಮ ಒಡೆಯ ಆಹಾರ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಓಡಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಸ್ಟಿ ನಾಯಿಗಳು ಶಿವಿರದ ನಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋದವು. ಬಿಲ್ಲು ಹೆದರಿ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಳಗಿಂದ ಪುರಾಗಿ ಹೆಸುಸಲದ ಮೇಲೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಪೈಕ್ ಮತ್ತು ಡಬ್ ಉಳಿದವೂ ಅದರ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿದವು. ಬಕ್ ಇಸರನ್ನೆಲ್ಲ ಏದುರಿಸಲು ಹೆಸನಿಸುವಾಗ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋಗಿ ಉರುಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿತು. ಹೆಸ್ಟಿ ನಾಯಿಗಳ ಸಮೂಹದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಾಗ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬೇರ ಮಾಗವೇ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಿಟ್ಟುನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಸರೂವರದ ಮೇಲಿನ ಕಚ್ಚಾಟಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಮುಂದೆ ದಳದ ಒಂಬತ್ತು ನಾಯಿಗಳು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದವು. ಯಾನ ನಾಯಿಗಳೂ ಅವನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿರದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಿತಿ ಚಿಂತಾಜನಕ ವಾಗಿತ್ತು. ಐದಾರು ಕಡೆಗೆ ಗಾಯಗಳಾಗದ ಒಂದು ನಾಯಿ ಸಹ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ! ಕೆಲವಕ್ಕಂತೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಲಾಗವಷ್ಟು ಗಾಯ ! ಡಬ್ ನಾಯಿಯ ಓಗಾಲಿಗೆ ಬಹಳ ಗಾಯವಾಗಿತ್ತು. ದಳದ ನಾಯಿ, ಡಾಲಿಯ ಗಂಟಲು ಹರಿದುಹೋಗಿತ್ತು. ಜೋನ ಕಣ್ಣೇ ಕುರುಡಾಗಿತ್ತು. ಸುಸ್ವಭಾವಿ ಬಿಲ್ಲು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಸರಳಿತು. ನಸುಕು ಹರಿದಾಗ ಕಾಲಿಳೆಯುತ್ತ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ

ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದವು. ಎದುರಾಳಿ ನಾಯಿಗಳು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಡೆಯರು ಮಾತ್ರ ದುಮು ದುಮು ಶುರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಅರ್ಧಭಾಗ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಕಳವಳ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು. ಹೆಸ್ರಿ ನಾಯಿಗಳ ಹಾವಳಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಯಾನ್ಪಾಸ್ ಹೊದಿಕೆಯನ್ನೂ ತೊಗಲಿನ ಸಟ್ಟಿಗಳನ್ನೂ ತಿಂದಿದ್ದವು. ತಿನ್ನುವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅವು ಬಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಂಕೊಯಿಸನ ಚುರುಕಾದ ತೊಗಲನ್ನು ಸಹ ತಿಂದಿದ್ದವು. ಗಾಯಗೊಂಡ ತನ್ನ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, ಹಾಸಿಯನ್ನು ಮನದಮನ ಯೋಚನಾ ಸರವರವಾದನವ.

‘ ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದರೇನುಗತಿ ? ’ ಎಂದು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ ಪೆರಾಲ್ಬನೊಡನೆ ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದ.

ವಾರ್ತಾವಾಹಕ ಸಂರಯದಿಂದ ತಲೆ ಕೊಡಹಿದ. ಡಾಸನ್ನಿನ ಪ್ರವಾಸ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ನೂರು ಮೈಲು ಇರುವಾಗ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಷತ್ತು ಬಂದರೆನು ಮಾಡುವದೆಂದು ಚಿಂತಾಕುಲನಾದ. ನೂರಾರು ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಯ್ಯಮೇಲೆ ಜೀನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವರೂಪ ಬಂದಿತು. ಹೇಗೋ ಕುಂಟುತ್ತ ಕೂರುತ್ತ ದಳ ಸಾಗಿತು. ದಾರಿ ಪ್ರಯಾಸದ್ದು.

ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿನ ನದಿಯ ವಿಸ್ತಾರ ಎದುರಿಗಿತ್ತು. ನೀರ ಮೇಲೆ ಮಂಜು. ಮಡುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಹಿಮವಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆರು ದಿನ ಅತಿ ಸಲ ಶ್ರಮಪಟ್ಟಾಗ ನದಿ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಯಿತು. ನಾಯಿಗೂ ಮನುಷ್ಯನಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸುವದೂ ದುಸ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಜೀವನಕ್ಕೆ ಭಯವೇ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಸಲ ಪೆರಾಲ್ಬ ಹಿಮ ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿಯ ಉದ್ದ ಕೋಲಿನಿಂದ ಮುರಿಯುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದ. ಆದರೆ ಗಾಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಳಿ ಹೆಚ್ಚಿ ಶೂನ್ಯದ ಕೆಳಗೆ ಐವತ್ತು ಅಂಶ ಉಷ್ಣತಾಮಾಪಕ ಯಂತ್ರ ತೋರಿಸಿತು. ಸೇತುವೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಡಿಯುತ್ತ ಸಾಗಿದಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಬೆಂಕಿ ಮಾಡಿ ಅರಿವೆ ಒಣಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು - ಪೆರಾಲ್ಬನಿಗೆ.

ಯಾವುದನ್ನೂ ಅವನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಸಂದೇಶವಾಹಕನಲ್ಲಿ ಅವೆ ಅವ ? ಮುಂಜಾವಿನಿಂದ ಸಂಜೆಯ ವರೆಗೂ ಆ ಹಿಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಸಂಕಟಕ್ಕೂ ಅವ ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ದೇವ್ವ

ಮತ್ತು ಬಹು ಅರ್ಥಮರ್ಥ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಹೋಗಿದ್ದವು. ಬಂಡಿ ಎಳೆಯು ವರ್ಷ ಕಠಿಣವಾಯ್ತು. ರೂಢಿಯಂತೆ ಕಟ್ಟಿಗೆ ತಂದು ಉರಿ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಬೆಂಕಿಯ ಕಿಡಿ ತಾಗುವಷ್ಟು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿಯೇ ಒಡೆಯರಿಬ್ಬರು ಬೆವರುತ್ತ ಸಂತರು.

ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಇಡೀ ದಳವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಾನೇ ಮುಂದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಭಾರ ವಹಿಸಲು ಬಹು ಎಲ್ಲೆಡೆಗೂ ಹಿಮ ಕುಸಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುನ ಹಿಂದೆ ಡೇವ್ಲ ಇದ್ದಿತು. ಬಂಡಿಯ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ತನ್ನ ರಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಜಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಿಮ ಸೀಳತೊಡಗಿತು. ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿನ ತುದಿಗೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸಿ ಹಗ್ಗ ಹಚ್ಚಿ ಬಂಡಿ ಎಳೆಯುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಗುರುಮುರಿಗೆ ಹಾಕಿದರೂ ಇಡೀ ದಿನ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೈಲು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸುವದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹೊಪ್ಪಲಿಂಕ್ವಾದ ವರೆಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಹುನ ಆಟ ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಸುಮಾರು ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಪೆರಾಲ್ಟು ಹಿಂದಾದ ಹಾನಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮುಂಜಾವು ತೀವ್ರ ಪಯಣ ಹೊರಡಿಸಿ ಸಂಜೆಗೆ ತಡಮಾಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ. ಮೊದಲದಿನ ಮೂವತ್ತೈದು ಮೈಲು ಪ್ರವಾಸವಾಯಿತು. ಮರುದಿನವೂ ಅಷ್ಟೆ. ಫಾಯಿವ್ವಾ ಫಿಂಗರಿನ ವರೆಗೆ ಈಗ ತಲುಪಿದ್ದಾಯಿತು.

ಹಸಿ ನಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಹುನ ಪಾದ ಬಿರುಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆನೇಕ ಕುತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರಾಗಿ ಮೆತ್ತಗಾಗಿದ್ದವು. ಇಡೀ ದಿನ ಅದು ಕುಂಟುತ್ತಲೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಸತ್ತಂತೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಮೀನಿನ ರೇಶನ್ನು ಹಂಚಲು ನಿಂತಾಗ ಅದು ಸರಿದಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನೇ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ನಾಯಿಯ ಒಡೆಯ ದಿನಾಲು ಇರುಳು ಆದರ ಕಾಲು ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ. ಇದರಿಂದ ಗುಣಮುಖವಾಯಿತು. ಒಂದು ದಿನ ಪೆರಾಲ್ಟು ಸಹ ಸಣ್ಣ ಮೋರೆ ಮಾಡಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ನಾಲ್ಕು ಕಾಲು ಮೇಲಕ್ಕತ್ತಿ ಆಡ್ಡಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತದು. ಕ್ರಮೇಣ ಈ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಕಾಲು ಬಿರುಸಾದವು; ರೂಢಿಗೊಂಡವು.

ಒಂದು ಮುಂಜಾವು ಪೆಲ್ಲಿಮಲ್ಲಿ ಜೀನು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಡಾಲಿಗ್ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎದೆ ಬಿರಿಯುವಂತೆ, ತೋಳನಂತೆ ಅದು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಚೀತ್ಕಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳು ಹೆದರಿದವು. ಬಕ್ ನೆಡೆಗೆ ಟೆಣ್ಣೆಂದು ಹಾರಿತು. ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯುವದೆಂದರೇನು ಎಂಬುದು ಅದಕ್ಕೆ ಈ ವರೆಗೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸರಿಸ್ಥಿತಿ ಭಯಾನಕವೆಂಬ ಅರಿವು ಮಾತ್ರ ಉಂಟಾಯಿತು. ಬಕ್ ಓಡಿಹೋಯಿತು-ಹಾಹಾರಿ ! ಮುಂದೆ ಬಕ್, ಹಿಂದೆ ಡಾಲಿ. ಹೀಗೆ ಪಂದ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಏನಾದರೂ ಸಿಲ್ಲ ಲಿಲ್ಲ. ನಡುಗಡ್ಡೆಯ ಕಾಡು, ಏರು-ಪೇರು, ಕಾಲುಪೆ, ನದಿ-ಎಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ಯಾಯಿತು. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡದಿದ್ದರೂ ಗುರುಗುಟ್ಟುವ ಧ್ವನಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಪ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ತನ್ನನ್ನು ಉಳಿಸಿಯಾನೆಂದು ಬಕ್ ಅಸೆ ಹಿಡಿದು ನುಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯ ಒಡೆಯ ತನ್ನ ಕೈಕೊಡಲಿ ಯಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದ ಡಾಲಿಯ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಜಿಲ್ಲಿದ.

ಬಕ್ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬೀಳುವಂತಾಗಿತ್ತು. ದೀರ್ಘ ರ್ಲಾಸ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೆ ಸುವರ್ಣ ಸಂಧಿಯೆಂದು ಸ್ವಿಟ್ಟು ಬಕ್ ನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಎಲುವಿಗೆ ಹತ್ತುವಂತೆ ಕಚ್ಚಿ ಅದಕ್ಕೆ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿತು ! ತೊಗಲು ಸುಲಿ ದಂತಾಗಿ ಮಾಂಸ ಹೊರಬಂದಿತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ನ ಚುಬಕದಿಂದ ಪರಿ ಸ್ಥಿತಿ ಅಳವಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಹೊಡೆತ ನೋಡುವದೇ ಭಾಗ್ಯವೆಂದೆನಿಸಿ ಬಕ್ ಸಮಾಧಾನ ತಳೆಯಿತು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಇಂತಹ ಹೊಡೆತ ಸ್ವಿಟ್ಟನಿಗೆ ಬಂದಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೂ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ !

‘ ಸ್ವಿಟ್ಟು ದೆವ್ವನಂತಹ ನಾಯಿ. ಯಾವಾಗ ಬಕ್ ನನ್ನು ಕೊಂದೀತೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕಾಗದು ’ ಎಂದು ಪೆರಾಲ್ಟಾ ನುಡಿದ.

ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ದಿನ ಎರಡೂ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹುಚ್ಚುಹಿಡಿ ದೀತು ! ಎಂದು ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಮರುನುಡಿದ.

ಅಂದಿನಿಂದ ಎರಡೂ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೈರಭಾವ ಬೆಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದಿತು. ಸ್ವಿಟ್ಟು ತಾನು ಇಡಿ ದಳಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿತ್ತು. ದಕ್ಷಿಣ ದೇಶದ ನಾಯಿಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾಲ್ಪೋಡಕಾಗಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೊ ದಕ್ಷಿಣದ ನಾಯಿ ಗಳನ್ನದು ನೋಡಿದ್ದರೂ ಬಕ್ ನ ಯೋಗ್ಯತೆ ಅವುಗಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಂಜು,

ಹಸಿಸೆ, ದುಡಿತ—ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಈಡಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಕ್ ಒಂದೇ ಅಸವಾದವಾಗಿತ್ತು. ಈ ಠಕ್ಕುತ್ತನ, ಕಾಡು ಸ್ಥಿತಿಗಳ ಬಲವಿಂದಾಗಿ ಹಸಿ ನಾಯಿಗಳ ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕು ಆದೊಂದೆ ಬದುಕಿತು. ಉತ್ಕರ್ಷೆಯನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹಿರಿತನದ ಲಕ್ಷಣ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಟೋಣಸೆಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಜಾಣತನ, ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಕಳೆದುಹೋದಂತಾಗಿದ್ದವು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಠಕ್ಕುತ್ತನ, ತಾಳ್ಮೆ ಎಷ್ಟೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಒಡಿತನದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಾರದ ಹೋಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಕಲಹ ನೇಳುವದೇ ಇದ್ದಿತು. ಬಕ್ ಗೂ ಅದು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಧಿಪತ್ಯದ ಅಭಿಮಾನ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಜೀನಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಸಾಹಸದಿಂದ ಹೆಸರು ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮರಣ ಸನ್ನಿಹಿತವಾದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅದರದು. ಡೇವ್ಲಾ, ಸೊಲೆಕ್ಸ ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಇಂತ ಹವೇ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಆದರೆ ಇಡಿ ದಿನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ಹಿರಿಯಾಸೆ ಇರುಳು ತಿಬಿರವು ಬೀಡುಬಿಟ್ಟಾಗ ಹೇಳಬೇಸರಿಲ್ಲದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿರುತ್ಸಾಹ, ಅಸಮಾಧಾನ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆಗೊಳಗಾಗಿಯೇ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುವದು, ಅಧಿಕಾರ ಪ್ರಸ್ಥಾಪಿಸುವದು ನಡೆಸಿತ್ತು. ಒಳಗಿಂದೊಳಗೆ ಬಕ್ ನಿಗೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹೆದರುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನೂ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಕ್ ನ ಬಯಕೆ !

ಬೇರೆಯವರ ಹಿರಿತನ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಾಯಿಗಳ ನಡುವೆ ಅದು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ಇರುಳು ಹಿಮ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾವು ಪೈಕ್ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಹೋರಿ ನಲ್ಲಿ ಅದು ಸುಖವಾಗಿ ಮಲಗಿತ್ತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಹುಡುಕಿ ಹುಡುಕಿ ಬೇಸತ್ತ. ಸ್ವಿಟ್ಟು ನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹುಡುಕುವ ನೆವದಿಂದ ಹೋರಿನಿಂದ ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿತು. ಹಿಮವನ್ನು ಅಗಿಯತೊಡಗಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗುರುತಿಸಿ ಪೈಕ್ ಒಳಗೇ ಹೆದರಿಹೋಯಿತು.

ಕೊನೆಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಸ್ವಿಟ್ಟು ಅದರಡೆಗೆ ಹಾರಿತು. ಅಷ್ಟೇ ರಭಸದಿಂದ ನಡುವೆ ಬಕ್ ಬಂದಿತು. ಈ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಿಟ್ಟು ನೆಗೆದು

ಬಿದ್ದಿತು. ಮುಚ್ಚುಮರೆಯಿಲ್ಲದ ಈ ದಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಪೈಕ್ ಉತ್ಸಾಹಿತವಾಗಿ, ಕಾಲ್ಡೆ ಗೆದ ಎದುರಾಳಿಯ ಮೇಲೆ ನೆಗೆದುಬಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಏನೆಂಬ ದನ್ನು ಅಭ್ಯಸಿಸದಿದ್ದ ಬಕ್ ಈಗ ಸ್ಪಿಟ್ಟುನ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಿತು. ಕಾಯುವ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಃಸ್ವಹಿಯಾದ ಫ್ರ್ಯಾಂಕೊಯಿಸ್ ಬಕ್ ನನ್ನು ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ದಂಡಿಸಿದ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಹಿಂತೆಗೆಯದ್ದರಿಂದ ಬಕ್ ನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಚಬಕದ ಪ್ರಯೋಗವಾಯಿತು. ಇದೇ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ಪಿಟ್ಟು ಪೈಕನ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡಿತು.

ಡಾಸನ್ ಸಮೀಪಿಸುತ್ತ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ, ಅಪರಾಧಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪಿಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಸುವಾಗಲೆಲ್ಲ ಬಕ್ ನಡುವೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಫ್ರ್ಯಾಂಕೊಯಿಸನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಕ್ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬಂಡೆಬ್ಬಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ದಳದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತತೆ ತಲೆದೋರತೊಡಗಿತು. ಡೇವ್ಡ್ ಸೊಲೆಕ್ಸ್ ಎಂದಿನಂತೆಯೇ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳು ಹೊಣೆಗೇಡಿಯಾಗತೊಡಗಿದವು. ಒಂದೇ ಸವನೆ ಅರಾಜಕತೆ ಅಡಿ ಇಡತೊಡಗಿತು. ತೊಂದರೆ ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿದವು. ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಕಾರಣೀಭೂತ ಬಕ್ ! ನಾಯಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ, ಫ್ರ್ಯಾಂಕೊಯಿಸ್ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಕ್ ಸ್ಪಿಟ್ಟರ ಚಗಲ ತಲೆತನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೋ ಅಪಘಾತವಾಗುವದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರುಳು ಸಹ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಸುದೈವದಿಂದ ಡಾಸನ್ ಮುಟ್ಟುವ ಮಧ್ಯಾನ್ವದ ವರೆಗೂ ಅಂತಹ ವಿಸತ್ತು ಒದಗಲಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯ ಜನರಿದ್ದರು. ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾದುದು ಬಕ್ ಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಕೆಲಸ ಹತ್ತಿತ್ತು. ಹಗಲೆಲ್ಲ ಅವು ಬೀದಿಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿ ಸಹ ಗೆಜ್ಜೆಯ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಂತಾ ಕ್ಲರಾ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಗಳು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಾಯಿಗಳೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಬಿನ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಉರುವಲು ನಾಯಿಗಳೇ ಎಳೆದು ತರುವ ಪರಿವಾರ. ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರದೇಶದ ನಾಯಿಗಳ ಸಂದರ್ಶನ ಬಕ್ ನಿಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಸ್ತಿ ನಾಯಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇ ದೊಡ್ಡದು. ಅವು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡು ಹಾಡುವಾಗ ಬಕ್ ಧ್ವನಿಗೂಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊರೆಯುವ ಚಳಿ, ಹಿಮ, ಮಂಜುಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹಸಿ ನಾಯಿಗಳ ಹಾಡು, ಜೀವನದ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಾತ್ಪಾರವನ್ನೇ ಸಾರಿ ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೇನು ? ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ, ಬಿಕ್ಕಳಿಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದವು ! ವಿಲಾಸ ಗೀತೆಯೆ ಎನ್ನಬಹುದು ಅವಕ್ಕೆ. ಅಸಂಖ್ಯ ತಲೆನಾರುಗಳ ಛಾಯೆ ಅಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿತ್ತು. ದೆವಂಕೆ, ರಹಸ್ಯ, ಕತ್ತಲೆ, ಚಳಿ ಆ ಹಾಡಿನ ಅಂಶಗಳು. ಈ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥೆ ಹುಟ್ಟಿದಾಗ ಇಂದಿನ ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ನೆನಪೂ ಮಸಳಿಸಿ ಹೋಗದು.

ಏಳು ದಿನ ಡಾಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುವಾಗ ಅವರು ನದೀ ತೀರದ ಬ್ಯಾರಾಕ್ಯು ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿದ್ದರು. ಮುಂದೆ ಡಿಯಾ ಮತ್ತು ಸಾಲ್ವ ವಾಟರಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು. ಪೆರಾಲ್ಬ ಮಹತ್ವದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಒಯ್ದಿದ್ದ. ಪ್ರವಾಸದ ಅಭಿಮಾನ ಅವನನ್ನಾವರಿಸಿತ್ತು. ಇಡೀ ವರುಷದಲ್ಲಿ ಅವನು ಮಾದರಿಯ ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡು ತೋರಿಸುವ ಹಂಬಲ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹಾಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅನುಕೂಲವೂ ಇದ್ದಿತು. ವಾರದ ಕೊನೆಗೆ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ದೊರೆತದ್ದರಿಂದ ನಾಯಿಗಳು ಚುರುಕಾಗಿದ್ದವು. ದಾರಿಯೂ ಸುಗಮವೆನ್ನುವಂತೆ ತೋರಿತು. ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಜನರಿಗೂ ಪೋಲಿಸರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಅನುಕೂಲತೆ ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಭಾರ ವಸ್ತುಗಳು ವಿಶೇಷವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲ ದಿನ ಅರವತ್ತು ಮೈಲು ಸಾಧಿಸಿತು. ಪೆಲ್ಲಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಯುಕಾನ್ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲೆ ಎರಡೇ ದಿನವಿದ್ದರು. ಫ್ರ್ಯಾಂಕೋಯಿಸ್ ಇಂತಹ ನೇಗಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಸರಿಶ್ರಮೆ ವಹಿಸದೇ ಗತ್ಯಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಕ್ ನ ಬಂಡುಬೋರ ವೃತ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ದಳದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಒಕ್ಕಟ್ಟು ಚಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿ ಯಾಗಿತ್ತು. ಬಕ್ ನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹನೆಯ ಮೂಲಕ ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತಿನ ಅಭಾವವೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಹಿರಿತನವನ್ನು ಯಾರೂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಆಪ್ತಾನ ಕೊಡುವ ಕಾಲ ಈಗ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಬಕ್ ನ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಮೈಕ್ ಒಂದು ಇರುಳು ಮೀನು ಕದ್ದಿತು; ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಮತ್ತೊಂದು ಇರುಳು ಡಬ್ ಹಾಗೂ ಜೊ ಸ್ಪಿಟ್ಟಿನೊಡನೆ ಕಾದಾಡಿ ಶಿಕ್ಷೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡವು. ಬಿಲ್ಲಿಯಂಥ ಸಂಭಾವಿತ ನಾಯಿ ಕೂಡ ಈಗ ಕೊಂಚ ಅವಿನೇಕಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ಪಿಟ್ಟಿನನ್ನು ಕಂಡ ಸರತಿಗೊಮ್ಮೆ ಬಕ್

ಒನ್ ಎನ್ನುವದು; ಗುರುಗುಟ್ಟುವದು. ಸ್ವಿಟ್ಟಿನನ್ನು ಅವಮಾನಗೊಳಿಸುವದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಚಟವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು !

ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬೆಳೆದಂತೆ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೂ ತಿಲಾಂಜಲಿಯಾಯಿತು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಅನವಶ್ಯಕ ಮನಸ್ತಾಪ ಕಚ್ಚಾಟ ನಡೆದವು. ಕೊನೆಗೆ ಶಿಬಿರ ಹುಚ್ಚರ ಆಪ್ತಿಯೇ ಎನಿಸತೊಡಗಿತು ! ಡೇವ್ಡ್ ಸೊಲೆಕ್ಸ್ ಎರಡೇ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪರಿವರ್ತನೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗೀಗ ಅವಕ್ಕೂ ಸಿಟ್ಟು ಬಹು ಬೇಗ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯಾಗಿ ರಪಥ ಮಾಡಿದ. ಜಟಿಲವಾಗಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ. ಚಬಕದ ' ಸುಸ್ವರ ' ನಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹರಡಿತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳುವವರಾರು ? ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನೊಮ್ಮೆ ಅದೇ ಕಾಯಕ ! ಚಬಕದಿಂದ ಅವನು ಸ್ವಿಟ್ಟಿನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಬಕ್ ಉದವುಗಳನ್ನು ತನ್ನೆಡೆ ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ತೊಂದರೆಗೆ ಬಕ್ ಕಾರಣ ಎಂದು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದದ್ದು ಬಕ್ ಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅಪರಾಧಿಯಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಕೈಗೆ ಸಿಗುವಷ್ಟು ಎಬಡ ಪ್ರಾಣಿ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ ಬಕ್ ! ಜೀನು ಹಾಕಿದಾಗ ಅದರ ವಿಶ್ವಾಸುಕತೆ ಎಂತಹದು ! ಪ್ರವಾಸವೆಂದರೆ ಅದರ ಮೈ ಉಬ್ಬುತ್ತಿತ್ತು. ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗಲೂ ಅಷ್ಟೇ ಉನ್ನಾದ !

ತಹಕೇನದ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇರುಳು ಡಬ್, ಮೊಲವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿತು. ಹಿಡಿಯಲೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಡಿ ದಳದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಕೋಲಾಹಲವೆದ್ದಿತು. ನೂರು ಯಾರ್ಡ್ ದೂರದಲ್ಲಿ ಏನತ್ತು ಹಸ್ತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಮೋಲೀಸರ ಶಿಬಿರವಿದ್ದಿತು. ಅವೂ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿದವು. ಮೊಲ ಒಂದು ಹೊದರಿಸಲಿಲ್ಲ ಹಿಂದುದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಓಡಿದವು. ಮೊಲ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿತು. ಅರನತ್ತು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಕ್ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಮೊಲ ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ಹೋದರೂ ಹಿಡಿಯುವದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತು.

ಮನುಷ್ಯನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳೂ ವಿಲಕ್ಷಣವಿದ್ದು ತನ್ಮೂಲಕ ಅವನು ಅಡವಿ ಅಡವಿ ಅಲೆದಾಡುವಂತೆ ಬಕ್ ಸಹ ರಕ್ತದ ಅಸೆಗಾಗಿ, ಕೊಲ್ಲುವ ಹುರುಪಿಗಾಗಿ ಹೀಗೆ ಬೆನ್ನೆಟ್ಟಿತ್ತು.

ಜೀವನದಲ್ಲೊಂದು ಅನಂದದ ಸಮಯ ಒದಗುವದು. ಅದೇ ಅದರ ಔನ್ನತ್ಯ. ಆ ರಸ ನಿಮಿಷ ದಾಟಿ ಜೀವನ ಮುಂದುವರಿಯದು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಜೀವ ದಿಂದಿರುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ಪ್ರಸಂಗ ಬರುವದು. ವೈ ಮರೆವು ಉಂಟುಮಾಡುವದು. ಕಲಾವಿದನಿಗೆ ಇಂತಹ ಸುವರ್ಣ ಸಂಧಿ ಉಂಟಾಗುವದು. ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿಯೆ ಸೈನಿಕನಿಗೂ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಬಕ್ ನಿಗೂ ಇಂತಹ ರಸಮಯ ಸಮಯ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ನರನರಗಳೆಲ್ಲ ಜೀವ ನದ ಕ್ಷಣಭಂಗುರತೆ ಮರೆತು ಅನಂದಪುಲಕಿತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ತತ್ಪರನಾದವು. ಸರ್ಜೀವ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬಕ್ ಚೈತನ್ಯದಾಗರವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಆದರೆ ಸ್ವಿಟ್ಟ ಕೇವಲ ಕುಳಿತು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುವ ನೀರಸ ಜೀವಿ. ಕೆಲಸ ವಾಗದ್ದಕ್ಕೆ ಕೈ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿತು. ಮೊಲಕ್ಕಿಂತ ಅದರ ಕಣ್ಣೆದರು ಈಗ ಬೇರೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊಲ ಬಿದ್ದಿತು. ಅದೆ ಬಕ್. ಮೊಲ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತವಾಗಿ ಚೀತ್ಕರಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಈವರಲ್ಲಿ ಹಗೆತನ ಮೊದಲಾ ಯಿತು. ಕಡಿದಾಡತೊಡಗಿದವು. ಉಕ್ಕಿನ ಪಂಜರದಂತಹ ಹಲ್ಲುಗಳು. ಕೇಳುವದೆ ?

ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಅವಕ್ಕೆ ಕಲ್ಪನೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಕಾಲ ಸಮಾಪಿ ಸಿತು. ಮರಣದ ದಾರಿ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಒಂದನ್ನೊಂದು ತಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಲ್ಲ ಲೆತ್ತಿಸುವಾಗ ಬಕ್ ಗೆ ಒಂದಿನ ನೆನಪೆಲ್ಲ ಸುರುಳಿ ಸುರುಳಿಯಾಗಿ ತೆರೆಯತೊಡ ಗಿದವು—ಶುಭ್ರ ಕಾನನ, ಭೂಮಿ, ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳು, ಯುದ್ಧೋನ್ಮಾದ ! ಸ್ಮಶಾನ ರಾಂತತೆ ಸುತ್ತಲು. ಗಾಳಿಯ ಸುಳಿವಿಲ್ಲ; ಎಲೆಗಳ ಸರಿದಾಟವಿಲ್ಲ; ನಾಯಿ ಗಳ ದೀರ್ಘನಿದ್ರಾಸ ಮಾತ್ರ ಸ್ಫುಟವಾಗಿತ್ತು. ನೆಪ ಮಾತ್ರ ಮೊಲ. ಅದರೆ ತೋಳದಂತಹ ನಾಯಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನಿಸರ್ಗದ ಕ್ರಮವೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಬೇಜಾರ ತಲೆದೋರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಿಟ್ಟ ನುರಿತ ಯೋಧ. ಕಾನಡಾ, ಬ್ಯಾರನ್ಸಗಳೆಲ್ಲಾ ತಿರುಗಾಡಿ ಅದು ವಿವಿಧ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಕರ್ಪವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೂ ಪ್ರಾಸ್ಥಾಪಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ಸಿಟ್ಟು ಅತ್ಯುಗ್ರ. ಆದರೆ ನಿರ. ದ್ವಿರೈ ಎಲ್ಲ. ತನ್ನಂತೆ ತನ್ನ ಶತ್ರು ಕೂಡ ಸೇಡಿನದು ಎಂಬ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಅದಕ್ಕೆ ದ್ದಿತು. ಎದುರಾಳಿ ಎರಿ ಬಾರದ ವಿನಶಾ ತಾನೆ ಮುಂಠಾಗುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಸ್ವಸಂರಕ್ಷಣೆ ಅದರ ಜೀವಿತದ ರಹಸ್ಯ.

ಬಕ್ ಈ ದೊಡ್ಡ ಬಿಳಿ ನಾಯಿಯನ್ನು ಕಡಿದು ಹಣ್ಣಿಗೆ ತರಲು ವೃಥಾ ವಾಗಿ ಹವಣಿಸಿತು. ತಾನು ಕಡಿದಾಗೊಮ್ಮೆ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಸಹ ಕಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹಲ್ಲಿಗೆ ಹೆಲ್ಲು ತಾಕಲಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತುಟಿ ಹುಂದು ರಾಮಾರಕ್ಷನಾದವು. ಆದರೂ ಬಕ್‌ನ ಆಟ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಯತ್ನ ನಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಸುಂಟರಗಳ ಯಂತೆ ಶತ್ರುವಿನ ಮೇಲೆ ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಏರಿಹೋಯಿತು. ಹಿಮುವಷ್ಟು ಬಿಳಿಯ ಗಂಟಲಿಗೆ ಹಾರಲು ಅತಿಯಾಗಿ ತವಕಿಸಿತು. ಪ್ರತಿ ಸಲ ಸ್ವಿಟ್ಟು ನೈವೈ ಕೊಡಹಿ ಪಾರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಟಗರಿನಂತೆ ಕಾದಾಡಲೂ ಹವಣಿಸಿತು—ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಹೆಚ್ಚಿ. ಅಲ್ಲಿ ಸಹ ಹಿಂತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು.

ಸ್ವಿಟ್ಟಿನಿಗೆ ಗಾಯದ ಲವಲೇಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಕ್ ರಕ್ತವಲ್ಲ ಮಿಂದಂತಾಗಿತ್ತು. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಕಾವೇರತೊಡಗಿತು. ಅಂಕುಡೊಂಕಾಗಿ ಬಕ್ ಏರಿಬರುವಾಗ ಸ್ವಿಟ್ಟು ತಡೆಯಲೆತ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ದೃಢತೆ ತಂದು ಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಬಕ್‌ನ ಒಂದು ಸದ್ಗುಣವೆಂದರೆ ಕಲ್ಪಕತೆ. ಅದು ಹುಟ್ಟು ಯೋಧ. ತಲೆಯಿಂದಲೂ ಹೊಡೆದಾಡಲು ಕಲಿತಿತ್ತು. ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಸ್ವಿಟ್ಟಿನ ಎಡಗಾಲು ಹಿಡಿಯಿತು. ಎಲುವು ಮುರಿದಂತಾಗಿ ಮೂರು ಕಾಲಿನಿಂದ ಅದು ಹೋರಾಡ ಹತ್ತಿತು. ಎಷ್ಟು ಹವಣಿಸಿದರೂ ಏರಿಹೋಗುವದಾಗದೆ ಮುಂದಿನ ಬಲ ಗಾಲಿಗೆ ಎರವಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಅಸಹಾಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಎದೆ ಗುಂದಲಿಲ್ಲವದು ! ಹುಚ್ಚು ಅನೇಶ ತುಂಬಿತ್ತು. ಈ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಕೈ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲ ಆಸೆ ತೊರೆದಿತು. ಬಕ್ ಮನಸ್ಸು ಕಲ್ಲುಮಾಡಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ದಯೆ ಮಾಯೆಗೆ ಎಡೆ. ಯುದ್ಧದ ಕೊನೆಯ ಹಂತಕ್ಕೆ ಅಡಿ ಇರಿಸಿತು. ಉಳಿದ ಹೆಚ್ಚು ನಾಯಿಗಳು ಬಂದವು. ಸ್ವಿಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಹಾರಲು ಅವೆಲ್ಲ ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕ್ಷಣ ಕಾಲ ಎಲ್ಲೆಡೆ ನಿರವ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕಂಡು ಸ್ವಿಟ್ಟು ಎದೆಯೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಮರಣ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆಣಗಿತು. ಬಕ್ ಟೆಣ್ಣನೆ ಅದರೆಡೆ ಹಾರಿತು. ಉಳಿದುವೆಲ್ಲ ಗುಳುಗುಂಪಾಗಿ ಸ್ವಿಟ್ಟಿನನ್ನು ಮುತ್ತಿದವು. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯ ಸ್ವಿಟ್ಟು ? ಮೂಲಭೂತ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕರಾಳ ಕೈ ಮೇಲಾಯಿತು !

೪. ಹಿರಿತನದ ಪಟ್ಟವಾರಿಗೆ ?

‘ ನಿಜವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಕ್ ದೆವ್ವವೇ ಸೈ ! ’ ಬಕ್ ನ ಮೈತುಂಬ ಗಾಯಗಳಾಗಿ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಮರುದಿನ ಕಾಣದಾದಾಗ ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ನ ಉದ್ಗರಣವು. ಬೆಂಕಿಯ ಬೆಳಕಿಗೆ ಒಯ್ದು ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.

‘ ಸ್ವಿಟ್ಟು ಸಹ ಮಯಾವಾರಿ ! ’ ಎಂದು ಮೈಯಲ್ಲಿಯ ಸೀಳು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಪೆರಾಲ್ಡು ನುಡಿದ.

‘ ಇನ್ನೇನು ? ಸ್ವಿಟ್ಟು ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತಲ್ಲ ! ಎಲ್ಲಿಯ ಪೇಚು ? ’ ಎಂದು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಉತ್ತರಿಸಿದ.

ಪೆರಾಲ್ಡು ತಿಬಿರದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಣಿಗೊಳಿಸತೊಡಗಿದಾಗ ನಾಯಿಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕ ಜೀನು ಶಾಕುವದರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನನಾಗಿದ್ದ. ಸ್ವಿಟ್ಟು ರೂಢಿಯಂತೆ ಸಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಕ್ ತಾನು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಆಡ್ಯತೆಯಿಂದ ನಿಂತು ಕೊಂಡಿತು. ಇದೆಲ್ಲ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಸೊಲೆಕ್ಸನನ್ನು ಆ ಚುಕ್ಕಾಣಿಯ ಜಾಗೆಗೆ ತಂದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ಇದೇ ಆ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವೆಂದಾಗಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಬಕ್ ಟಿಗ್ಲಾನೆ ಸೊಲೆಕ್ಸನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಧಾರಿ ಅದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿತು.

“ ಏ, ಏ ” ಎಂದು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಎಚ್ಚರಿಸತೊಡಗಿದ.

ಆದರೂ ಬಕ್ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟು ಕದಲಲಿಲ್ಲ. ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಬೇರೆಡೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಸೊಲೆಕ್ಸನನ್ನು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಒಯ್ದ. ಅದು ಹೆದರಿಸಲೆಳಸಿದರೂ ಲಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮುದಿನಾಯಿ ಸೊಲೆಕ್ಸ ಇಷ್ಟೊಂದು ಉದ್ದನೀರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಕ್ ನೊಡನೆ ದ್ವೇಷ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಕ್ಕೇ ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಸೊಲೆಕ್ಸನ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಜುಕ್ಕುಜುಲುಮೆಯಿಂದ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬಕ್ ಮತ್ತೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಸಿತು- ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಬೇರೆಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದಾಗ !

ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸನ ಸಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲೆ ಮೀರಿತು. ಪಾಠ ಕಲಿಸುವೆನೆಂದು ಭಾರವಾದ ಟೊಣಪೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ಹೀಗೇ ಫೀಡಿಸಿದ ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮನುಷ್ಯನ ನೆನಪು ಬಕ್ ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿಹೋಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದಿತು. ಸೊಲಿಕ್ಸನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮುಂದೆ ತಂದು ಹೂಡುವಾಗ ಎರಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಟೊಣ ಪೆಯ ಅಳವಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪಾರಾಗಿ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುರ್ರೆನ್ನ ತೊಡಗಿತು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದನ್ನು ತೂರಿ ಒಗೆದರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಬಂಡಿಯ ವಾಹಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಡೇವ್ವನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬಕ್ ನನ್ನು ಕರೆದನು. ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಿತು. ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಮುಂದೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಮತ್ತೆ ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಹೋಯಿತು. ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಬಕ್ ಹೆದರುವದೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದರಡೆಗೆ ಅವನು ಟೊಣಪೆ ಒಗೆದನು. ಬಕ್ ನೇರವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ತಿರುಗಿ ನಿಂತಿತು. ಹೊಡೆವರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮಹಲು ತ್ಯಜಿಸೆನು ಎಂಬ ಹಟ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಮೇಲಿನ ಸ್ಥಾನ ತನ್ನ ಸೊತ್ತು; ವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಗಳಿಸಿದ್ದು; ಕೆಳಗಿನ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯುವುದು ಕುಂದು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಅದರದಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ತಾಸು ಹೀಗೆ ಗುದ್ದಾಟವಾಯ್ತು. ಟೊಣಪೆ ಒಗೆದರು ಬಕ್ ನೆಡೆಗೆ. ಅದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅವರು ಬಹು ಬಗೆಯಾಗಿ ಅವನ್ನು ರಪಿಸಿದರು. ಕುಲಕೋಟೆಯ ಉದ್ಧಾರ ಕೂಡ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೂ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಗುರುಗುಟ್ಟು ಕೈಗೆ ಸಿಗವಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಓಡಿಯೋಗಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯೆ ಶಿಬಿರದ ಸುತ್ತಲು ಅಲೆದಾಡತೊಡಗಿತು. ತನಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂಬ ಜಾಹೀರಾತಿನ ಮುಖಮುದ್ರೆ ಅದರದಾಗಿತ್ತು.

ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ಹಣೆಗೆ ಕೈ ಹೆಚ್ಚಿ ಕ್ಷಣಕಾಲ ಮೌನಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತ. ಕಾಲ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾಲ್ದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸಿ ತಾಸಾಗಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅವನು ಎದುರಾಳಿಯನ್ನು ರಮಿಸಿ ಕುರಿಮರಿಯನ್ನು ಚಪ್ಪರಿಸುವಂತೆ ಮೈದಡವಿದ. ಇದೇ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೊಡೆದದ್ದು ಎಂದು ಅದು ಹೆಗಲು ಕೊಡಹಿತು. ಆಮೇಲೆ

ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಸೊಲೆಕ್ಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ಬಕ್ ನನ್ನು ಕೂಗಿ ಕರೆದ. ನಗುತ್ತ ಹೋಯಿತು ಬಕ್. ಬಂಡಿಯ ನೊಗ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತಿತು. ಕೊನೆಗೂ ಬಕ್ ನಿಗೆ ಮುಂದಿನ ಸ್ಥಳವೇ ಸಿಕ್ಕಿತು ! ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಬಕ್ ನನ್ನು ಅಚ್ಚಿಯಿಂದ ಕರೆದ. ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಅದು ಸಲುಗೆಯಿಂದ ನಕ್ಕಿತು.

‘ ಟೊಣಪೆಯನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಬಿಡು ’ ಎಂದು ಪೆರಾಲ್ಪ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ.

ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದ. ವಿಜಯಿಯಂತೆ ಆಗ ಬಕ್ ನಕ್ಕಿತು. ಮುಂದಾಳಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಕಾಲ್ದಾರಿ ಕ್ರಮಿಸ ತೊಡಗಿತು.

ದಿವಸದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೇ ಶಾನು ಬಕ್ ನ ನಿಜವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಂಡಿಯ ವಾಹಕನಿಗೆ ಈಗ ಎನಿಸತೊಡಗಿತು. ಮುಂದಾಳು ಏನ ಹೊಣೆಯನ್ನವನು ಅದರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ. ನಿರ್ಣಾಯಕ ಬುದ್ಧಿ, ಚದುಕುತನ, ಕಾರ್ಯಕ್ಷಮತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಸ್ವಿಟ್ಟ್ಲನಿಗೆ ಮೇಲಿನ ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ. ಈಗ ಅದೆಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಾಗಿ ಬಕ್ ನನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟುವ ನರಾರೂ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರುವ ಕಲೆ ಬಕ್ ನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು. ಡೇವ್ಡ್ ಸೊಲೆಕ್ಸರು ಈ ಆಡಳಿತದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ತಾನೇನು ಮಾಡುವವರೆಂಬಂತೆ ಅವು ತಾತ್ಪರಭಾವವನ್ನೇ ತಳೆದಿದ್ದವು. ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದು ತಮ್ಮ ಧರ್ಮ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದವು ಅವು. ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿಬಾರದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು, ಉಳಿದವು ಏನಾದರೇನೆಂದು ಅವು ಅಲಕ್ಷಿಸಿದ್ದವು. ಈ ಹೊಸ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ಸ್ವಿಟ್ಟ್ಲನ ಹಿಂದಿನ ಆಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳು ಆರಾಜಕತೆಗೆ ಎಡೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದವು. ತನುಗೆ ಇಂತಹ ಸುಸ್ವರೂಪ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವೆಲ್ಲ ಬಕ್ ನನ್ನು ನೆನಿಸ ತೊಡಗಿದವು.

ಬಕ್ ನ ಹಿಂದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಪೈಕ್ ಈ ಮೊದಲು ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದೇ ಆತಿ ಚುರುಕಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆಂದೂ ತೋರಿ

ಸಿದ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನು ಈಗ ಪ್ರಕಟಗೊಳಿಸತೊಡಗಿತು. ಮೊದಲು ಇರುಳು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಜೊನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಿಟ್ಟು ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಇಂತಹ ಶಿಸ್ತಿನ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ ! ತನ್ನ ಭಾರದ ಬಲದಿಂದ ಬಕ್ ಆದನ್ನು ಹಿಚುಕಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ದಯಾಯಾಚನೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟಿತು.

ದಳದ ಮಟ್ಟ ಈಗ ಮೇಲ್ತರಗತಿಯದಾಯಿತು. ಮೊದಲಿನ ಒಕ್ಕಟ್ಟು ಹಾಹಾ ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಕಾಣತೊಡಗಿತು. ಟೀಕ, ಕೋನಾ ಎಂಬೆರಡು ಹೆಸ್ತಿನಾಯಿಗಳು ಪಡೆಗೆ ಬಂದವು. ಅವನ್ನೂ ಬಕ್ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಕಂಡು ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಬೆರಳು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡ !

‘ ಇಂತಹ ನಾಯಿಯನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾರಿದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಸಾವಿರ ಡಾಲರ್. ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ಪೆರಾಲ್ಬ ? ’

ಪೆರಾಲ್ಬ ಸರಿ ಎಂದ. ದಿನ ದಿನದ ವೇಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲು ದಾರಿಯೂ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಿಮದ ತೊಂದರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಚಳಿ ಮಾತ್ರ ವಿಶೇಷವಿತ್ತು. ಶೂನ್ಯದ ಕೆಳಗೆ ಐವತ್ತು ಅಂಶವೆಂದು ಉಷ್ಣತಾಮಾಪಕ ಯಂತ್ರ ತೋರಿಸಿತು. ಪ್ರವಾಸ ಹೊರಟಂದಿನಿಂದ ಹಿಗ್ಗೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಆಗೀಗ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರೂ ಪ್ರವಾಸ ಮುಂದುವರಿಯಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಮೂವತ್ತು ಮೈಲಿನ ನದಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಹಿಮವೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಹತ್ತು ದಿನವೆಲ್ಲ ಕ್ರಮಿಸಿದ ದಾರಿ ಈಗ ಒಂದೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಲೇಕ್ ಲಿ ಬಾರ್ಜದಿಂದ ವ್ಹಾಯಿಟ್ ಹಾರ್ಸ ರ್ಯಾಪಿಡ್ಸ್‌ದ ವರೆಗಿನ ಅರವತ್ತು ಮೈಲಿನ ದಾರಿ ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ಕ್ರಮಿಸಿಹೋಯಿತು. ದಳದ ಸಂಗಡ ಹಗ್ಗದ ತುದಿಗೆ ಓಡುವ ಮನುಷ್ಯ ಹಿಂದೇ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದ. ಎರಡನೆಯ ವಾರದ ಕೊನೆಯ ದಿನ ಅವರು ವ್ಹಾಯಿಟ್ ಪಾಸ್ ದಾಟಿ ಸಮುದ್ರದ ಇಳುಕಲಿಗೆ ಬಂದು ತಂಗಿದರು.

ಅದು ಸಂಸ್ಕರಣೆಯ ಯಾತ್ರೆ. ಎರಡುವಾರವೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿದಿನ ನಲವತ್ತು ಮೈಲಿನಂತೆ ದಾರಿ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂರು ದಿನ ಪೆರಾಲ್ಬ ಹಾಗೂ ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಸ್ವಾಗ್ವೇದ ಬೀದಿಗಳಿಂದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿದರು. ಪಟ್ಟಣದ ಸ್ವಚ್ಛತೆಯೂ ನಡೆಯಿತು. ಅನಂತರ ಸರಕಾರದ ಅಡ್ಡೆ ಹೊರಟವು. ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್, ಬಕ್‌ನನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅತ್ತನು.

ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್ ಮತ್ತು ಪೆರಾಲ್ಬರ ಸಂದರ್ಶನ ಅದೇ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯದು. ಬಕ್‌ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿನ ಇನ್ನೆಷ್ಟೋ ಜನರಂತೆ ಇವರಿಗಿರುವ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು !

ಸ್ವಾಜ್ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬ ಈ ನಾಯಿಗಳ ಪರಿವಾರವನ್ನು ತನ್ನ ಪರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಡಾಸನ್ನಿನ ಕಾಲುದಾರಿಗೆ ಹೊರಟ. ಪ್ರವಾಸ ಹಗುರೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ವೇಳೆಯ ಉಳಿತಾಯವೂ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಬೇಜಾರ ತಲೆ ದೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಮೇಲ್ ಗಾಡಿ ಎನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬಂಗಾರ ಹುಡುಕುವವರಿಗೆಲ್ಲ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿಸುವ ಹೊಣೆ ಆದರದು.

ಇದೆಲ್ಲ ಬಕ್‌ನ ಮಸ್ತಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ದೇವ್ವ, ಸೊಲೆಕ್ಷರಂತೆ ಆದಾದರೂ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಹಾಕಿತು. ಆದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಜೀವನ. ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನಕ್ಕೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಎನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಿವಸದ ಒಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ವೇಳೆಗೆ ಆಡಿಗೆಯೆಸರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಊಟ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿವರೆ ಉಳಿದವರು ಜೀನು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಸುಕಿನ ಸೂಚನೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇರುಳ್ಳ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ಹಾಸಿಗೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಲವರು ಅಡಿಗಿಯವರಿಗೆ ನೀರು ತಂದು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಆಗಲೇ ಊಟ. ಇದಾದ ಮೇಲೆ ಅಲೆ ದಾಡಲು ಅವಕ್ಕೆ ಆನುವು. ಕೆಲವು ನಾಯಿಗಳು ಆತಿ ಭಯಾನಕವಾಗಿದ್ದವು. ಮೂರು ಸಲ ಕಾದಾಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅವು ಬಕ್‌ನ ಆಡಳಿತಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟವು.

ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುವದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬಲು ಮೆಚ್ಚು. ಕಾಲು ಚಾಚಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಕಿಡಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಅರೆನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಂತೆ ಕುಳಿತುಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯಚುಂಬಿತ ಸಾಂತಾಕ್ಲೆರಾ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿಯ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರರ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ. ಸಿಮೆಂಟಿನ ಈಜುಸ ಕೆರೆ, ಕೂದಲಿಲ್ಲದ ಮೆಕ್ಸಿಕನ್ ನಾಯಿಗಳು, ಟೊಟ್ಟಿ, ಜಪಾನಿನ ಪಗ್ ನಾಯಿ—ಎಲ್ಲ ಮಾಲೆಮಾಲೆಯಾಗಿ ಕೋದು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಂಪು ಸ್ಲೆಟರಿನ ಆ ಮನುಷ್ಯ, ಕರ್ಲಿಯ ಮರಣ, ಸ್ವಿಟ್ಟಿ ನೊಡನೆ ಕಾದಾಟ, ತನ್ನ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳು—ಅದರ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದು ಮನೆಮೂಳವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿಲಿನ ಪ್ರದೇಶದ ನೆನಪು ಅದಕ್ಕೆ ಮನು

ಕಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಾನು ಹಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಪ್ರದೇಶವ ನೆನಪು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ಫುಟವಾಗಿತ್ತು. ಹುಟ್ಟುಗುಣಗಳು ಒಮ್ಮೆ ಎದ್ದುಕಾಣದೆ, ಹಿಂದುಗಡೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತವಾದವು.

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದು ಕಾಲುಮಡಿಚಿಕೊಂಡು ಬೆಂಕಿಯೆಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಕುಳಿತಾಗ ಆ ಉರಿ ಬೇರೊಂದು ಬೆಂಕಿಯದು ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಡಿಗೆ ಯನನಾಗಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ! ಅವನದು ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳ ಸ್ವರೂಪ. ಅಡಿಗೆಯವನ ಕೂದಲು ಜಡೆಗಟ್ಟಿದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ತಲೆ ಕಾಣದಂತೆ ಹಿಂದೆ ಹೋದಂತೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕತ್ತಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ಹೆದರಿ ಸಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಒದರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೈಮೇಲಿನ ಕೂದಲು ಜಡೆಗಟ್ಟಿ ಉಣ್ಣೆಯಂತಾಗಿದ್ದವು. ಬೆನ್ನು ಬಿಸಿಲಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟುಹೋದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಲು ಬರತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆದರಿಕೆಯ ಪಾತಾ ನರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರಂತೆ ಚುರುಕುತನ ಅದಕ್ಕೆ ಮೈಗೂಡಿಹೋಗಿತ್ತು !

ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಈ ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲಿನವ ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ತಲೆಯನ್ನು ಕಾಲುಗಳ ನಡುವೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದ. ಇಂಥ ವೇಳೆಗೆ ಅವನ ಮೊಣಕೈ ಮೊಣಕಾಲು ಮೇಲಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೈಗಳನ್ನು ತಲೆಯ ಮೇಲಿತ್ತಿ ಮಳೆಸುರಿಸುವನೆಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ! ಬಕಾನಿಗೆ ಕತ್ತಲೆ ಯಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲಿಯ ಕೆಂಡ ಎರಡೆರಡಾಗಿ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒದರುವದನ್ನೂ ಅದು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ವೆಲ್ಲ ವಿಚಿತ್ರ ಕನಸು ಕಂಡಾಗ ಅದರ ಮೈಗೂದಲು ನೆಟ್ಟೆಗಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯವ—‘ ಎ ಬಕಾ ’ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಗ ಆ ಬೇರೊಂದು ಜಗತ್ತು ಮಾಯವಾಗಿ ನೈಜ ಪ್ರಪಂಚ ಅದರ ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆ ಬಂದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚತ್ತವರಂತೆ ಅದು ಎದ್ದು ಆಗ ಮೈಮು ರಿದು ಆಕಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೈಮುರಿ ದುಡಿತದ ಈ ಕಾಲುದಾರಿಯ ಮೇಲುಗಾಡಿಯ ಪ್ರವಾಸ ದಿಂದ ನಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ನುಗ್ಗಾದವು. ಡಾಸನ್ನಿಗೆ ಮುಟ್ಟುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳ ತೂಕ ಇಳಿದಿತ್ತು. ಕನಿಷ್ಠ ಒಂದು ವಾರದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯಾದರೂ ಅವಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎರಡು ದಿನ ಆಗುವದರೊಳಗಾಗಿ ಹೊರಗೆ

ಯೋಗುವ ಕಾಗದಪತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಆಣೆಯಾಗ ಬೇಕಾಯಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಬಹಳ ದಣಿದಿದ್ದವು. ವಾಹಕರು ಗುಣುಗುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆಂಬಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನ ವಿಮನುಕೆ ಬೇರೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಕ್ರಮಿಸುವ ದಾರಿ ಕಡಿಮೆ, ಎಡರುತೊಡರುಗಳೂ ಆಸಂಬ್ಯ, ಒಯ್ಯುವ ವಸ್ತುಗಳೂ ಛಾರವಾದುವು,—ಎಂದಿದ್ದರೂ ಹೇಗೂ ಜನರು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿ ಇರುಳು ನಾಯಿಗಳ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಮೊದಲು. ಬಂಡಿಯ ಮಾರ್ಗವರ್ತಕರಿಗಿಂತ ಆವುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ಮೊದಲು. ನಾಯಿಗಳು ಭೇದಿಯೋಗುವ ಮೊದಲು ಯಾವನೂ ಹಾಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದವು. ಚೆಂಗಾಳಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಎಂದರೆ ಅವು ಹದಿನೆಂಟು ನೂರು ವೈಲು ನಡೆದಿದ್ದವು. ಎಂಥ ನಾಯಿಗಳಿದ್ದರೂ ಜಾರು ಬಂಡೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಎಳೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯಕೋಟಿಯದೆ! ಏಕೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿರ್ವಹಿಸಿತು. ಶಿಷ್ಟ ಕಾಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ತನಗೂ ದಣಿವು ಬಂದಿರಲಾಗಿ ಅದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬಿಟ್ಟ ಇಡಿ ರಾತ್ರಿ ಒದರುತ್ತಿತ್ತು. ಬೊಟ್ಟಿಹವಾಗಿತ್ತು. ಸೊಲೆಕ್ಷನ ಬಳಿ ಯಾರೂ ಸುಳಿಯುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ! ಕುರುಡು ಕಣ್ಣಿನ ಕಡೆ ಗಾಗಲಿ ಬೇರೆಡೆಗಾಗಲಿ ಆಜ್ಞೆ!

ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಡೇವ್ವನಿಗೆ ವ್ಯಥೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಶಿವರ ತಳವೂಲದಾಗ ಅದು ಶೀಘ್ರ ಕೋವಿಯಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೆ ಜೀನು ತೆಗೆದ ಮೇಲೆ ತರಗಿ ಮುಂಜಾನೆ ಹಾಕುವವರೆಗೂ ಅವಕ್ಕೆ ಕಾಲೇ ಎಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾರುಬಂಡಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧಡಕಿಯಾದರೆ ಸಾಕು ಅದು ಒದರುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಹಕನು ಎನಗಾದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದರೆ ಏನೂ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಡೇವ್ವನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಚದುರುಟು ಸೇವುವ ನೇಳೆಗೆ, ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಾಗ ಇದೇ ವಿಚಾರ ಅವರಿಗೆ. ಅವನ್ನು ಅಗ್ನಿ ಸ್ಥಿಕೆಯ ಬಳಿಗೊಯ್ದು ಉಪಚರಿಸಿದರು. ಎಲುವಿಗೆಲ್ಲಾ ವೆಟ್ಟು ತಗಲಿರಬೇಕು ಎಂದು ಹೊಳೆಯಿತಷ್ಟೆ!

ಕ್ಯಾಶಿಯಲ್ ಬಾರಿಗೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಸುಲ ಕಾಲು ತೊಡಕಾಗಿ ಅದು ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಆ ನಾಯಿಯನ್ನು ಹೊರಗೆ

ತೆಗೆದು ಸೊಲೆಕ್ಷನನ್ನು ಅಲ್ಲಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಡೇವ್ವ ನಡೆಯುತ್ತ ಬಂದರೆ ಸಾಕೆನಿಸಿತು. ಆದರೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸೊಲೆಕ್ಷ ಬಂದದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಗುರ್ರಿನ್ನಹತ್ತಿತು. ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಮಾನಕ್ಷತಿ ಆದಂತೆನಿಸಿತ್ತು !

ಕಾಲು ದಾರಿ ಸಾಗಿದಾಗ ಆಗೀಗ ಡೇವ್ವ ಹೋಗಿ ಸೊಲೆಕ್ಷನಿಗೆ ಕಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿಸಿಬಿಡಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ವಾಹಕನು ಚಬಕದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಈ ಚಬಕದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಅದೇನು ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಸರಿಶ್ರಮವಾಗದೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಬರುತ್ತಿರಲೆಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರ ಪರ್ತನೆ ನೋಡಿ ವಾಹಕನಿಗೆ ನಗೆಬರುತ್ತಿತ್ತು ! ಕೊನೆಗೆ ಓಸುವ ದಾರಿ ಅತಿ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತ ನಡೆದಂತೆ ಒಮ್ಮೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಬಿದ್ದೊಡನೆ ಕಾಲು ಕೀಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಕೀಳಲಿಲ್ಲ ! ಆದರೆ ಇದ್ದ ರಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಒಮ್ಮೆ ಸೊಲೆಕ್ಷನ ಸ್ಥಳದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಲು ಹವಣಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ತಂಬಾಕು ಸೇದುತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದ ವಾಹಕ. ಸ್ವನಾಸದಲ್ಲಿ ಹುರುಳೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಡೇವ್ವ ಓಡಿಬಂದು ಸೊಲೆಕ್ಷನನ್ನು ಸರಿಸಿ ನಿಂತಿರುವ ದೃಶ್ಯ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯುಂಟುಮಾಡಿತು.

ತಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರತಕ್ಕದ್ದೆಂದು ಕಣ್ಣಿನಿಂದಲೆ ಒಡೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿತು. ಪ್ರಾಣಪರಿತ್ಯಾಗದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಪ್ರಾಣಿವರ್ಗ ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳದು ಎಂಬ ಮಾತು ಎಲ್ಲರ ನಿರರ್ಥನಕ್ಕೆ ಈಗ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಸಾಯುವ ವೇಳೆಗೆ ಸಮಾಧಾನವಿರಲೆಂದು ಯಾರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಮೊದಲಿನಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಡೇವ್ವನನ್ನು ಅದರ ಪ್ರೀತಿಯ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೂಡಿದರು. ಅಷ್ಟೆ ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಅದು ಬಂಡಿ ಎಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಬಂಡಿ ಸಾಗಿದಂತೆ ಕುಂಟುವದೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಶಿಬಿರದ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಾಹಕನು ಅದನ್ನು ಬೆಂಕಿಯೆಡೆಗೆ ಒಯ್ದು ಉಪಚರಿಸಿದ. ಮುಂಜಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತ ಅದು ವಾಹಕನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅತಿ ಪ್ರಯಾಸದಿಂದ ಕಾಲೂರಿ ನಿಂತಿತು. ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿದ್ದ ಜೀನಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಅದರ

ಶಕ್ತಿ ಹ್ರಾಸವಾಗಿತ್ತು. ದೀರ್ಘ ಉಸಿರು ಕರೆಯತೊಡಗಿತು. ವೇದನೆಯಿಂದ ಗೋಳಿಡಹತ್ತಿತ್ತು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮತ್ತೆ ದಳ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ಸ್ಕಾಚ್ ಮನುಷ್ಯನು ತಿಬಿರ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಜನರ ಮಾತುಕತೆ ನಿಂತವು. ರಿವ್ವಾಲ್ವರಿನ ಧ್ವನಿ ಬಂದಿತು. ಅವನು ತಿರುಗಿ ಜಾರುಬಂಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ಮುಂದಿನ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಅವಸರ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ಚಿಬಕಗಳು ಸುಂಯ್ಯೆಂದು ಸದ್ದು ಮಾಡಿದವು. ಕೊರಳ ಗೆಜ್ಜೆಗಳು ಫಿಲ್ ಫಿಲ್ ಧ್ವನಿಗೈದವು. ನದಿಯ ದಡದ ಗಿಡಗಳ ತೋಸಿನ ಹಿಂದೆ ಏನು ನಡೆಯತೆಂಬದು ಬಹು ಹಾಗೂ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ನಾಯಗಳಿಗೆ ಥಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆಯಿತು.

೫. ಪ್ರವಾಸದ ದಣಿವು ಹಾಗೂ ಸತ್ವಸರೀಕ್ಷೆ

ಡಾಸನ್ನಿನಿಂದ ಮೊರಟು ಮೂವತ್ತು ದಿವಸ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ಬಕ್ ಹಾಗೂ ಸಂಗಡಿಗರೊಡಗೂಡಿದ ದಳ ಈಗ ಸ್ಯಾಗ್ವೇಗೆ ಬಂದಿತು. ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸತ್ತು ಸುಣ್ಣವಾಗಿದ್ದವು. ಬಕ್‌ನ ಹಿಂದಿನ ನೂರಾ ನಲವತ್ತು ಪೌಂಡಿನ ತೂಕವೆಲ್ಲಿ? ಇಂದಿನ ಕೇವಲ ನೂರಾಹದಿನೈದು ಎಲ್ಲಿ? ಉಳಿದ ನಾಯಿಗಳ ಹಾಡು ಯಾತಕ್ಕೂ ಬೇಡ. ಪೈಕ್,—ತನ್ನ ಕಳ್ಳತನದ ಜೀವನದಲ್ಲಿ—ಕಾಲು ನೋಯಿಸಿಕೊಂಡು ಈಗ ಕುಂಟುತ್ತ ಕೂರುತ್ತ ಸಾಗಿತ್ತು. ಸೊಲೆಕ್ಕದ್ದಿ ಹಾಗೆಯೇ. ಡಬ್‌ನ ಹೆಗಲೆಲವು ಹೀಚಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳ ಕಾಲು ಸೋತುಹೋಗಿದ್ದವು. ಅತಿ ಉರುಪು. ಚಾಕ ಚಕ್ಕುತೆ ಕನಸು! ದಿನದ ದಣಿವಿಗೆ ಅವು ಜುಕ್ಕುಜುಲುಮೆಯಿಂದ ಕಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಹಳ ಪರಿಶ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಉಂಟಾದ ದಣಿವಲ್ಲವದು. ಆದರೆ ಕ್ರಮೇಣ ಕಂದಿಗುಂದಿ ಬಲಗುಂದಿದ ದೇಹದ ನೀರಕ್ತತೆ! ಮರಳ ಹಾದಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದರೆ ಶಕ್ತಿ ಕ್ಷಯಿಸಿತ್ತು. ಇದ್ದಬಿದ್ದ ಶಕ್ತಿ ಎಲ್ಲ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕರಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ನರನರ ಅಂಗಾಂಗದಲ್ಲಿ ನೋವು! ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವೆಂದರೆ, ಸುಮಾರು ಐದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ನೂರು ಮೈಲು ಪ್ರವಾಸವಾದದ್ದು. ಇದು ಸಣ್ಣ ಮಾತೆ? ಹಿಂದಿನ ಹದಿನೆಂಟು ನೂರು ಮೈಲಿನ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಐದೇ ದಿನ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಸ್ಯಾಗ್ವೇಗೆ ಬಂದಾಗ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುವಂತಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಸ್ಯಾಗ್ವೇಯ ಭರ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದಾಗ 'ಮಶ್ ಮಶ್' ಎಂದು ವಾಹಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹದಂಭಿ ಮುಂದೆ ಸಾಗಿಸಲೆತ್ತಿಸಿದ.

'ಇದೆ ಚಿಕ್ಕ ಪ್ರವಾಸ. ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ' ಎಂದ.

ಬಂಡಿಯ ವಾಹಕರಿಗೂ ಸುಖವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡು ನೂರು ಮೈಲು ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಎರಡೇ ದಿನದ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ನ್ಯಾಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿಂದರೆ, ಅವರಿಗೂ ಮನಸೋಕ್ತ ತಿರುಗಾಟ ಅತ್ಯವಶ್ಯವಿತ್ತು. ಆದರೆ

ಕ್ಲೋನ್ ಡಾಯಿಕ್ ದಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು, ಬಂಧು ಬಳಗದವರೆಲ್ಲರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಸರಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಗಳೂ ಹೊರಟಿದ್ದವು—ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೊಸವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು. ನಿರುಪಯೋಗಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು.

ಮೂರು ದಿನಗಳಾದವು. ಬಕ್ ಹಾಗೂ ಸಂಗಡಿಗರು ನಿಜಕ್ಕೂ ದಣಿದಿದ್ದವು. ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಮುಂಜಾವು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಇಬ್ಬರು ಜನರು ಬಂದು, ಜೀನು, ನಾಯಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ಹಾಲ್, ಚಾರ್ಲಿಸ್ ಎಂದು ಅವರ ಹೆಸರು. ಚಾರ್ಲಿಸ್ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸು. ಬೂದು ಬಣ್ಣ. ಕಾಂತಿ ಹೀನ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳವ. ಮೀಸೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುವಿದ್ದ. ಹಾಲ್ ತರುಣ. ಸುಮಾರು ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದವ. ಬೇಟೆಯ ಚೂರಿ, ಲಿವ್ವಾಲ್ವರ ಅವನ ಟೊಂಕಕ್ಕೆ ದ್ದವು. ಈ ನಡುವೆ ಅವನ ಸೇವಾಭೂಷಣವ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ. ನಿರ್ದಯತನದ ಮ್ಯೋತಕ !

ಆ ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಎಜಂಟಿನ ನಡುವೆ ಹಣದ ವ್ಯವಹಾರ ನಡವಿದ್ದು ಬಕ್ ಸಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಸೆರಾಲ್ವ ಫ್ರಾಂಕೋಯಿಸ್ ರಂತೆ ಸ್ಯಾಚ್ ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಮೇಲ್ ನಾಡಕರೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾದರು—ಬಕ್ ಸಿಂದ ! ಹೊಸ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟುತನ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಡೇರೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತ ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಕಪ್ಪು-ಬಸಿ, ಅಡಿಗೆಯ ಪಾತ್ರೆಗಳು ಬೊಕ್ಕಬೊರಲು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು—ತೊಳೆಯದೆ. ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆ ಸಹ ಅಲ್ಲಿದ್ದಳು.

ಹೆಸರು ಮರ್ಸೆಡೆಸ್. ಆಕೆ ಚಾರ್ಲಿಸ್ ನ ಹೆಂಡತಿ, ಹಾಲ್ ನ ತಂಗಿ. ಒಳ್ಳೆ ಸರಿವಾರ.

ಜಾರುಬಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಡೇರೆಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿನಾಗ ಬಕ್ ಸಾಕೂತವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಂಜಾಮಿ ಹೆಚ್ಚು ಇದ್ದರೂ ಸಿದ್ಧತೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಡೇರೆಯನ್ನು ಆವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸುತ್ತಿ ಒಗೆದಿದ್ದರು. ಅಲ್ಯುಮಿನಿಯಮ್ ತಾಟುಗಳನ್ನು ತೊಳೆದಿದ್ದಿಲ್ಲ ಕೂಡ ! ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಹಿರಿಯಳಂತೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಾನೆ ಮುಂದುವರಿದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮುಂದೆ ಅರಿವೆಯ ಚೀಲ ಹಾಕಿದಾಗ ಹಿಂದೆ ಅವನ್ನು ಇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದಳು. ಎಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟಾಗ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳು ಉಳಿದದ್ದು ಕಂಡುಬಂದಿತು ಆಕೆಗೆ. ಮತ್ತೆ ಇಳಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಬಳಿಯ ಡೇರೆಯಿಂದ ಮೂವರು ಕಣ್ಣನ್ನೆ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದರು.

“ ಈಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಚೀಲಗಳು ಸರಿ ಇವೆ. ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಷ್ಟೆ ಬರಬಾರದು, ನಿಜ. ಆದರೆ ಆ ಡೇರೆ ಮಾತ್ರ ಒಯ್ಯಬಾರದಿತ್ತು.”

“ ನೀವು ಹೀಗೆ ಅನ್ನುವಿರೆಂದು ಅನಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಅಚ್ಚರಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದಳು. “ ಏನಾದರೂ ಡೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ”.

“ ಈಗ ವಸಂತ ಋತು. ಚಳಿ ಎಲ್ಲಿಯದು ? ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ನುಡಿದ.

ಚಾರ್ಲಿಸ್, ಹಾಲ್ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮೊದಲೆ ಪರ್ವತಪ್ರಾಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಡೇರೆಯೊಂದನ್ನು ಇಟ್ಟರು.

“ ಇಷ್ಟು ಎಳೆಯಲಿಕ್ಕಾದೀತೆ ? ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಕೇಳಿದ.

“ ಆಗದೇನು ? ” ಎಂದು ಚಾರ್ಲಿಸ್ ಸ್ಪಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ನುಡಿದ.

“ ಏನಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಭಾರವಾದೀತೇನೋ ! ” ಎಂದು ಒಬ್ಬ ಸಂರಯ ಮುಂದು ಮಾಡಿದ.

ಚಾರ್ಲಿಸ್ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಚಬಕದ ಧ್ವನಿಗೈದ. ಇದೇನು ಸರಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದ ಗಳ, ಮತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ಚಬಕ ಹಿಡಿದು ಹಾಲ್ ‘ ಮಶ್ ’ ಎಂದು ಕೂಗಿದ.

ನಾಯಿಗಳು ಹಾರಿಬಿದ್ದು ಕೆಲ ನಿಮಿಷ ಕಸುವಿನಿಂದ ಜಗ್ಗಿದವು. ಆ ಮೇಲೆ ಹಿಂತೆಗೆದವು. ಬಂಡಿಯನ್ನೆಳೆಯಲು ಅವು ಅಸಮರ್ಥವಾದವು.

“ ಸೋಮಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ! ಎಳೆಯುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ ” ಎಂದು ಹಾಲ್ ಮತ್ತೆ ಚಬಕ ಛಟಾಯಿಸಿದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ, “ ಹಾಲ್, ಹಾಗೆ ಹೊಡೆಯಬೇಡ ” ಎಂದು ಚಬಕ ಕಸಿದಳು. “ ನೀನು, ಹೀಗೆ ಬಡಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗೋಳುಹೊಯ್ದು ಕೊಂಡರೆ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ನಾನು ಇಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ” ಎಂದಳು.

“ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತು ? ಅವು ಅತಿ ಮುಗ್ಗಲುಗೇಡಿ ನಾಯಿಗಳು. ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಯದೆ ವಿಧಿ ಇಲ್ಲ. ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಕೇಳು ”-ಎಂದ ತಂಗಿಗೆ.

ಮನಸಿಗೆ ವ್ಯಥೆ ಎನಿಸಿ ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ದಯೆದೋರೆಂದು ಬೇಡಿದಳು.

ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ, “ ಈ ಪ್ರಾಣಿ ನೀರಿನಷ್ಟು ನೀರಕ್ತವಾಗಿವೆ. ಅತಿ ದಣುವು. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅವಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯ.”

ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಲೇಕೊಡಬೇಂದು ರಸಥಗೈದ ಹಾಲ್.

ತನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತೇ ಮತ್ತೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, “ ನಾಯಿಗಳು, ನಿನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿವೆ. ತಿಳಿದದ್ದು ಮಾಡು ”.

ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಚೆಬಕದ ಏಟು ಬಿತ್ತು. ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಕಾಲೂರಿ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟವು. ಹಿಮದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ರಕ್ತಿ ಹಾಕಿದವು. ಬಂಡಿ ಚಲಿಸದಾಯಿತು. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಪರಿಶ್ರಮಪಟ್ಟಾಗ ತೇಕುತ್ತ ಆವು ಎದ್ದು ನಿಂತವು. ಚೆಬಕ ಸುಮ್ಮನೆಂದು ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ರಬ್ಬಗೈಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ನಡುವೆ ಬಂದಳು. ಬಕ್ ನ ಮುಂದೆ ನೋಳಕಾಲೂರಿ ಅವರ ಕೊರಗಿಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

“ ಸುಮ್ಮನೆ ಎಳೆಯಬಾರದೆ ? ಚೆಬಕನ ಏಟು ತಪ್ಪುವುದು ” ಎಂದು ಪೂರ್ಣ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಹೇಳಿದಳು. ಬಕ್ ನಿಗೆ ಆಕೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ನೋಡುತ್ತ ನಿಂತವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಜ್ಜುಕಡಿದು ಹೇಳಿದ, “ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಹಾಳಾಗಲಿ. ನಾಯಿಗಳ ಗತಿ ಏನು ? ಹಿಮ ಬಹಳ ಬಿರುಸಾಗಿದೆ. ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ಕೋಲು ಹಾಕಿ ಆದನೋಡಿಯಿರಿ.”

ಈ ಸಲವೆಯಂತೆ ಮೂರನೆ ಯತ್ನ ನಡೆಯಿತು. ಹಾಲ್ ಕೋಲಿನಿಂದ ಹಿಮರಾಶಿ ಒಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಅತಿ ಭಾರವಾದ ಬಂಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಸರಿದಿತು. ಬಕ್ ಹಾಗೂ ಸಂಗಡಿಗರು ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಸುಗ್ಗಾಗಿದ್ದವು. ಮುಂದಿನ ನೂರು ಯಾರ್ಡು ಇಳಿಜಾರಾಗಿತ್ತು. ಅತಿ ಅನುಭವಿಕ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಪ್ರವಾಸ ಸುಗಮವಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹಾಲ್ ಹೊಸಬ. ಬಂಡಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾಗಿದಾಗ ಅರ್ಧ ಸಾವನುಗಳು ಕೆಳಗೆ ಉರುಳಿದವು. ನಾಯಿ ಗಳು ನಿಲ್ಲಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹಗುರಾದ ಬಂಡಿ ಈಗ ವೇಗವಾಗಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಿತು. ಕಂಡಂತೆ ಸಾವನು ಹೇರಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ, ಶಿಟ್ಟಿ ರೀತಿಯಿಂದ ನಡಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಕ್ವಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಹತ್ತಿತ್ತು. ಬಕ್ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಓಟ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಉಳಿದವೂ ಅನುಸರಿಸಿದವು. ಹೊ ಹೊ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿ ದರೂ ಅವು ಲಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ರೋಷಿಯೂ ಹೋಯಿತು. ಬುಡನೋಲಾದ

ಬಂಡಿ ಅವನನ್ನೂ ಉರುಳಿಸಿತು. ನಾಯಿಗಳು ಬೀದಿಗೆ ಬಂದವು. ಸ್ವಾಗ್ನೇಗೆ ರಂಗು ಏರಿತು.

ದಯಾಳು ನಾಗರಿಕರು ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ತಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೂ ಇತ್ತರು. ಭಾರ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಎರಡರಷ್ಟು ನಾಯಿ ಹೆಚ್ಚಿದರೆ ಡಾಸನ್ ಮುಟ್ಟುವ ಆಸೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಮೂವರೂ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ ಕೇಳಿದರು. ಡೇರೆ ಹೊಡೆದರು. ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆತೆಗೆದು ಇಟ್ಟಾಗ ಜನರು ನಗಹತ್ತಿದರು. ಕಂಬಳಿಗಳು ಈಗಿದ್ದುದರ ಅರ್ಥವಷ್ಟಾಗಿದ್ದರೂ ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಅವರು ಅಂದರು. “ಆಡಗಿಯ ಪಾತ್ರೆ, ತಾಟು ದೂರಿಸೆಯಿರಿ. ಇದು ಹಿಮಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರವಾಸಿಕರ ಲಕ್ಷಣವೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರು.

ಬೇಡಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಚಿಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ದಳ ಮುಂದೆ ಅಡಿ ಇಟ್ಟಿತು. ಒಂದರ ತರುವಾಯ ಒಂದು ತನ್ನ ಪಾತ್ರೆ ಒಗೆದಾಗ, ಅರಿವೆ ಒದ್ದೆಯಾದಾಗ ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ದೂರಿದಳು. ವಿಧವಿಧವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸಿದಳು. ಎದೆಯೊಡೆದುಕೊಂಡವರಂತೆ ಕೈ ಚಿಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಳು. ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೋ ಚಾರ್ಲ ಸರು ಬಂದರೂ ಒಂದು ಅಂಗುಲು ಸರಿಯೆನೆಯದಳು ಆಕೆ. ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟು ಆಕೆ ದೂರಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ನಿರುಪಾಯಳಾದರೂ ಸಿಟ್ಟುಸಿಟ್ಟು ಹಾಯುವವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಧವಷ್ಟು ಭಾರ ಹೋಗಿದ್ದರೂ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬಂಡಿ ಜಗ್ಗುವವು ದುಃಸ್ವಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಚಾರ್ಲಸ್ ಮತ್ತು ಹಾಲ್ ಸಂಜೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇರೆ ಆರು ನಾಯಿ ತಂದರು. ಒಟ್ಟು ಹದಿನಾಲ್ಕು ನಾಯಿಗಳಾದವು. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ನಾಯಿಗಳ ಉಪಯೋಗ ಅಷ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮೂರು ಸಣ್ಣ ಕೂದಲಿನವು. ಒಂದು ನ್ಯೂ ಫೌಂಡಲಂಡದ್ದು. ಬೇರೆ ಎರಡರ ಜಾತಿ ತಿಳಿಯದು. ಹೊಸ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು. ಬಕ್ ಹಾಗೂ ಸಂಗಡಿಗರು ಇವನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಏನು ಮಾಡಬಾರದೆಂಬದನ್ನು ಅವಕ್ಕೆ ಅವು ಕಲಿಸಿದರೂ ಮಾಡುವದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ! ಮ್ಯಾಂಗ್ರಿಲ್ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದ ಹೊಸವು ದಿಬ್ಬೂಡವಾದವು. ಅನಾಗರಿಕ ರೀತಿ

ಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಧಾನ ಅವಕ್ಕೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ನಿರುತ್ಸಾಹಿಯಾದವು. ಗಟ್ಟಿ ಭಾಗವೆಂದರೆ ಮೈ ಎಲುವೇ ಅವಕ್ಕೆ !

ಆಸಾಯ್ಯ ಅನಾಥ ಹೊಸನಾಯಿಗಳ ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟತ್ತೈದು ನೂರು ಮೈಲು ಒಂದೆ ಸವನೆ ನಡೆದ ಹಳೆನಾಯಿಗಳ ಒಟ್ಟು ತಂಡದಿಂದ ಕೆಲಸವಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರು ಜನರು ಮಾತ್ರ ಅತಿ ಹುರುಪಿನವರಿದ್ದರು. ಅಭಿಮಾನವೂ ತುಂಬಿತ್ತು. ಹದಿನಾಲ್ಕು ನಾಯಿಗಳಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿದ್ದರು. ಎಷ್ಟೆ ಬಂಡಿಗಳು ಡಾಸನ್ನಿಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಮರಳಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇದೊಂದೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ನಾಯಿಗಳ ದಳ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಉತ್ತರ ಧ್ರುವ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೂಡುವ ಪರಿಪಾಠವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅಷ್ಟು ಅಪಾರ ಪೂರೈಸುವದೇ ಕಠಿಣ. ಪಾಪ ! ಚಾರ್ಲಸ್ ಹಾಲ್ರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಏನು ಗೊತ್ತು ? ಪೆನ್ಸಿಲ್ವಿನಿಯಿಂದ ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ನಕಾಶೆ ತೆಗೆದು ಪ್ರವಾಸ ಕೈಕೊಂಡವರವರು. ಮರ್ಸೆಡಿಸ್‌ಗಳ ಅನುಭವವೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೆ. ನ್ಯಾವಾರಿಕ ತೊಂದರೆ ಗೋಚರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ.

ನುರುದಿನ ತಡವಾಗಿ ಬಕ್ ನಾಯಿಗಳ ಸಾಲಿಗೆ ಒಡೆಯನಾಗಿ ಓಣಿಯ ಲೈಲಿ ಬಂಡಿ ಎಳೆಯಿತು. ಯಾತರಲ್ಲಿಯೂ ಉತ್ಸಾಹವಿಲ್ಲ. ಹೊರಟಾಗಲೇ ದಣಿವು ! ಸಾಲ್ವ ವಾಟರ್-ಡಾಸನ್ನಿನ ನಡುವಿನ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಅಂತರ ಅದುವ ಕ್ರಮಿಸಿ ಬೇಸತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ನಾಯಿಗೂ ಆಸ್ಥೆ ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ನಾಯಿಗಳು ಅಂಜು ಬುರುಕ. ಒಳಗಿನವುಗಳಿಗೆ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯ ಲವಲೇಶವಿಲ್ಲ.

ಈ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡಸರು, ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಏನೂ ಅರ್ಥ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಿಸ್ತಿನ, ಕ್ರಮದ ಸೋಂಕೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ. ಒಂದು ತಿಬಿರ ಮುಚ್ಚಲೂ ಅರ್ಥತಾಸು, ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲೂ ಅರ್ಥತಾಸು. ಉಳಿದ ದಿವಸವೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಹತ್ತು ಮೈಲು ಪ್ರವಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ದಿನ ಅವರು ಹೊರಡುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಗಂಡ, ಮತ್ತು ಅಣ್ಣನಿಂದ ಪುರಸ್ಕಾರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಅಸಹಾಯಕತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಆಕೆಗೆ ರೂಢಿ. ಅವರು ದೂರುತ್ತಿದ್ದರು. ಸ್ತ್ರೀ ಜಾತಿಯ ಹಕ್ಕು ಬಾಧ್ಯತೆಗಳಿಗೆ ಮುಗಿಬಿದ್ದು ಆಕೆ ಅವರನ್ನು ಗೋಳಿಗೀಡುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಈಗ ನಾಯಿಗಳ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅತಿ ಬೇಸರವಾದ್ದರಿಂದ ಬಂಡಿಯನ್ನೇ ಏರಿತಳು. ಆಕೆ ಸುಂದರಿ, ಕರುಣೆಯುಳ್ಳವಳು. ಆದರೆ ತೂಕನೂರಾ ಇಷ್ಟತ್ತು ಪೌಂಡು! ನಾಯಿಗಳೇ? ಒಂದು ಮೊರ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದೆ ಕಾಲಿಡದಂತಾಗಿದ್ದವು. ಅಂತಹ ಹಸಿವೆ! ಎಷ್ಟೊ ದಿನ ಆಕೆ ಬಂಡಿಯೇರಿಯೇ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದಳು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಬಂಡಿ ಸಾಗದಾಯಿತು. ಚಾರ್ಲಸ್, ಹಾಲ್ ನಾನಾ ಬಗೆಯಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮದೆಲ್ಲ ಪಶುವೃತ್ತಿ ಎಂದು ಆಕೆ ಶರಾ ಹಾಕಿ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದಳು.

ಒಮ್ಮೆಯಂತೂ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಬಂಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು. ಆಕೆ ಅಚ್ಚಿಯ ಸಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳಂತೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುಜಿಲ್ಲಾಡುತ್ತ ದಾರಿಯ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತಳು. ಹೀಗೆ ದಾರಿ ಸಾಗಿತು. ಆದರೆ ಮೂರು ವೈಲು ಹೋದೊಡನೆ ಬಂಡಿ ತೆರವು ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ತಮ್ಮ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿಯೆ ಅವರು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಬುದ್ಧಿ ದೇಹ ಕಲ್ಲಾಗಬೇಕೆಂದು ಹಾಲ್ ನ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ತನ್ನ ಬೀಗ ಹಾಗೂ ತಂಗಿಗೆ ಅವನು ಇದನ್ನೇ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆ ಸಲ್ಲದಾದಾಗ ಟೊಣಸೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ನಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಫಾಯಿವ್ವ್ ಫಿಂಗರ್ನಿಗೆ ಬಂದಾಗ ನಾಯಿಗಳ ಆಹಾರ ಪರಿ ಸಮಾಪ್ತವಾಯಿತು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಗಲೆ ದೊರೆಯಿತು. ಅದು ಅರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ದನಗಾಹಿಗಳು ಕುದುರೆ ಕೊಂದು ಚಿಲ್ಲಿದ್ದ. ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿದ ಹವೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕಬ್ಬಿಣದಷ್ಟು ಬಿರುಸಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನೇ ನಾಯಿಗಳು ಹೊಟ್ಟೆ ಕಿಚ್ಚಿನಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಮಾಡುವದೇನು? ದಕ್ಕಲಿ ಬಿಡಲಿ ಕೇಳುವವರಾರು?

ಬಕ್ ದೆವ್ವ ಬಡೆದವರೆಂತೆ ದಳದ ಮುಂದಾಳಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ ಎಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗದೆನಿಸಿದರೆ ಜಪ್ಪೆಂದರೂ ಏಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅತಿ

ನೋಡತ ಬಿದ್ದಾಗ ಜೇತರಿಸಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ದೇಹದ ಕಾಂತಿ, ಮೈಗೂದಲಿನ ಸೊಬಗು ಈಗಿಲ್ಲ ? ಕೂದಲೂ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತವಾಗಿದ್ದವು. ಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಾಲ್‌ನ ಟೋಣಪೆಗೆ ಮೈ ನುಗ್ಗಾಗಿತ್ತು. ನರಗಳು ಕೂದಲಷ್ಟು ತೆಳ್ಳಾಗಿದ್ದವು. ಮಾಂಸ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅಂತೇ ಎಲ್ಲ ಎಲವು ಎಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಾಗಿದ್ದವು. ದೃಶ್ಯ ಹೈದಯದ್ರಾವಕವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಬಕ್ ಎದೆಯೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ! ಕೆಂಪು ಸ್ವೆಟರಿನ ಮನುಷ್ಯ ಅದಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯ ' ತರಬೇತು ' ಕೊಡಿಸಿದ .

ಬಕ್‌ನ ಗತಿ ಬೇರೆ ನಾಯಿಗಳಿಗೂ ಆಗಿತ್ತು. ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರಗಳಾಗಿದ್ದವವು. ಅವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಒಟ್ಟು ಏಳು ನಾಯಿ. ತಮ್ಮ ದುಃಖವ ಆವೇಗದಲ್ಲಿ ಒಡೆಯನ ಗದಾಪ್ರಹಾರದ ದರಕಾರವೂ ಅವಕ್ಕುಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಏನೂ ದೂರಿನವಸ್ತು ನೋಡಿದಾಗ, ಕೇಳಿದಾಗ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮ ಅದರಿಂದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆರೆ ಜೀವವಷ್ಟೆ ಏಕೆ ? ಕಾಲು ಜೀವ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿತ್ತು ! ಎಲುವಿನ ಹಲವಾರು ಚೀಲಗಳವು—ಎಂದು ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಲ್ಲಲು ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಟಸ್ಥವಾಗಿ ಸತ್ತಂತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೊಡೆದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದು ಮುಂದಾಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಒಂದು ದಿನ ಸುಸ್ವಭಾವಿ ಬಿಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದಿತು: ಎಳಲಿಲ್ಲ. ರೂಢಿಯಂತೆ ಹಾಲ್ ಚಪ್ಪಗೊಡಲಿಯಿಂದ ಅದರ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಶರೀರ ಬದಿಗೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಹೊರಟೆ. ಬಕ್ ಇದನ್ನು ನೋಡಿತು. ಸಹವಾಸಿಗಳು ನೋಡಿದವು. ತಮ್ಮ ಗತಿ ಸಹ ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಆಗುವದೆಂದು ತಿಳಿದವು. ಮರುದಿನ ಕೂನಾನ ಕೊನೆಯಾಯಿತು. ಐದು ಉಳಿದವು. ಜೊ ದುಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಮೈಕುಂಟೆ. ಅರ್ಧ ಎಚ್ಚರಿದ್ದು ಕುಂಟುತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು. ಸೊಲೆಕ್ಸ್, ಒಕ್ಕಣ್ಣ ನಾಯಿ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸಾಗಿತ್ತು—ಅಳಿದುಳಿದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ. ಟೀಕ ಅತಿಶಯ ನುಗ್ಗಾಗಿತ್ತು ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ. ಬಕ್‌ನೂ ಘೋವಲಿನಂತೆ ಶಿಸ್ತಿನ ಪರಿಪಾಲಕನಾಗಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಶಕ್ತತೆಯಿಂದ ಕುರುಡುತನ ಬಂದಿತ್ತು. ಹೇಗೂ ಕಾಲು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹವಾಮಾನ ಅಲ್ಪಾದಕರವಾಗಿತ್ತು. ನಾಯಿಗಳಿಗಾಗಲಿ ಜನರಿಗಾಗಲಿ ಇದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಕ್ಕೆ ಬಂದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನ ಸೂರ್ಯನು ನಸು ತೀವ್ರವೇ

ಉದಿಸಿ ತಡವಾಗಿ ಅಸ್ತಂಗತನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಮುಂಜಾವು ಮೂರಕ್ಕೇ ನಸುಕು ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೂ ಬಿಸಿಲು ಇರುಳು ಒಂಬತ್ತರ ವರೆಗೆ ಹಾಗೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಡೀ ದಿನ ಸ್ತುಖರ ಬಿಸಿಲು. ಹಿಂದಿನ ಪೈಶಾಚಿಕ ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೆ ಈಗ ಉಳಿ ಗಾಲವಿರಲಿಲ್ಲ. ವೈಭವಶಾಲಿ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಚೈತನ್ಯ ಇದೀಗ ಅಡಿ ಇಡುವದರಲ್ಲಿತ್ತು. ಭೂಪ್ರದೇಶದಿಂದೆಲ್ಲ ಈ ನಿನಾದ ಹೊರಹೊಮ್ಮುತ್ತಿತ್ತು. ಉನ್ನಾದವು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹೊರಸೂಸತೊಡಗಿತು. ಸ್ಥಾವರ ಜಂಗಮ ವಸ್ತುಗಳಿಂದೆಲ್ಲ ಅದು ಪ್ರವಹಿಸುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಮಂಜಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸತ್ತಂತಾಗಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಪೂರ್ವ ಸ್ಫುರಣೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಪೈಸ ಗಿಡಗಳು ಚಿಗುರೆಲೆ ಬಿಡಹತ್ತಿದವು. ವಿಲೊ ಹಾಗೂ ಅ್ಯಾಪ್ಲೆಸ್ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಮೊಗ್ಗುಗಳು ಒಡೆದವು. ಗಿಡಗಂಟೆಗಳು ಹಚ್ಚುಹಸಿರು ಮುರಿಯಹತ್ತಿದವು. ಇರುಳೆಲ್ಲ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಧ್ವನಿ. ಹಗಲು ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುವ, ಸರಿದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿ, ಕ್ರಿಮಿ ಕೀಟಕಗಳ ಚಟುವಟಿಕೆ. ಇಣಚಿಗಳ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಧ್ವನಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳ ಇಂಚರ, ದಕ್ಷಿಣದಿಂದ ಹೊರಟು ಗಿಡಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಯು ವಾತಾವರಣ ವನ್ನೆಲ್ಲ ಭೇದಿಸಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಪ್ರತಿ ಗುಡ್ಡದ ಇಳುಕಲಿನಿಂದ ನೀರಿನ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ತಡಸಲು ಹೊರಟಿದ್ದವು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಿದ್ದ ಕಾರಂಜಿಗಳ ಮಂಜುಳ ರವ ಬೇರೆ. ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ವೈಮುಣಿತ. ಗಿಡಗಳು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೇರುಬಿಟ್ಟು ಹಿಮವನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಸೂರ್ಯನು ಮೇಲಿಂದ ಹಿಮವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೆಳಗಿನಿಂದ ವನಸ್ಪತಿಗಳು. ಹಿಮವು ಆಗೀಗ ಕರಗಿ ಕರಣಿ-ಕರಣಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುವ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇಂಥ ಚೈತನ್ಯದ ಅಪರಾವತಾರವೆನಿಸಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ,—ಎಲ್ಲೆಡೆ ಬಿಸಿಲು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಲು ತಂಪುಗಾಳಿ ತೀಡುತ್ತಿರಲು, ಇಬ್ಬರು ಪುರುಷರು ಸಾವಿನ ದವಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರು. ಜತೆಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳು ಬೇರೆ; ಸಹಾಯಕವಾದ ಹೆಸ್ಟಿ ನಾಯಿಗಳಂತೂ ಸರಿಯೆ.

ನಾಯಿಗಳು ಹತಾಶವಾದಾಗ ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಕಣ್ಣೀರಿಟ್ಟಳು. ಹಾಲ್ ಶಪಥಗೈದ. ಚಾರ್ಲಸನಿಗೂ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿತು. ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಶಿಬಿರದೆಡೆಗೆ—ವ್ಹಾಯಿಟ್ ನದಿಯ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಒಮ್ಮೆ ಬಂಡಿ ನಿಂತಾಗ ನಾಯಿಗಳು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತಂತೆ ಬಿದ್ದವು. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಕಣ್ಣೀರು

ಬರಸಿಕೊಂಡು ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ನೆಡೆಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಚಾರ್ಲಸನು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಗೆಂದು ಒಂದು ಪುಂಡಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅವನ ಮೊದಲಿನ ದೌಲತ್ತೆಂತಹದು ! ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ತೀರ ಹತಾಶನಾಗಿ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಹಾಲ್‌ನೇ ಮಾತಿಗೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ. ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನು ತಾನು ಇದೀಗ ಬರ್ಚ್ ಗಿಡದ ಟೊಂಗೆಯಿಂದ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಕೊಡಲಿಯನ್ನು ಮಸೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದ; ತನ್ನ ಕೆಲಸ ನಡೆಸುತ್ತಲೇ ಉತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. — ಕಟ್ಟಿಗೆ ಮುರಿದಂತೆ ಮಾತು; ಅಷ್ಟೆ ! ನಾಯಿಗಳ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ತಿಳಿದ ಅವನು ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಇವರು ನಡೆಸಲಾರರೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಯೂ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆ ಹೇಳಿದ.

“ ಹಿಮು ನೆಲವೆಲ್ಲ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ; ಆದರಿಂದ ಜಾರುಬಂಡಿಗೆ ಅತಿ ಆಪಾಯವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು,” — ಹಾಲ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೇಳಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ. ಇಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವದು ಹೆಡ್ ತನವಾದೀತು. “ ಜನರು ವ್ಲಾಯಿಟ್ ನದಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಇವರು ದಾಟಲಾರರೆಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದೆವು ” ಎಂದು ಹಾಲ್ ಆಡ್ಯತೆಯಿಂದ ನುಡಿದ.

“ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸತ್ಯ ” ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತ: “ ಹಿಮು ನೆಲ ಯಾವಾಗಲೂ ಕುಸಿಯುವಂತಹದೇ. ಏನೂ ಮೂರ್ಖರು ದೈವದ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಮಂಗ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಇಕ್ಕುವರು. ಅಲಾಸ್ಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸುವರ್ಣ ನನ್ನ ಪುಂಡಿ ಸೂರೆಯಾದರೂ ಜೀವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡುವವನಲ್ಲ.”

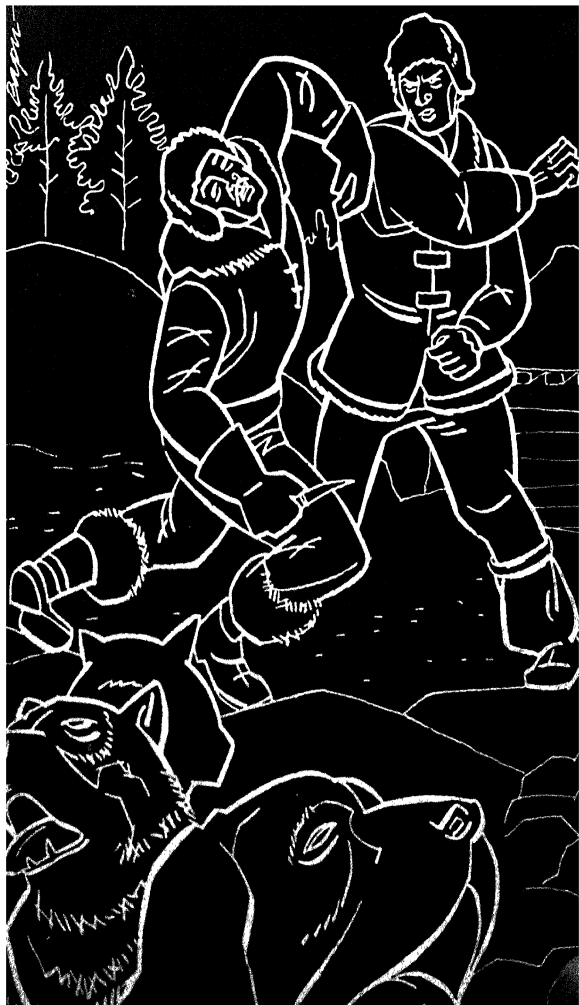
“ ಹೌದು ನೀನು ಮೂರ್ಖನಲ್ಲವೆಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಎಂದೆನಿಸುವದು ” ಎಂದ ಹಾಲ್.

“ ಏನೇ ಆಗಲಿ, ಡಾಸನ್ನಿಗೆ ಹೊರಟೇ ತೀರುವದು.” ಚಬಕವನ್ನವನು ಛಟಾಯಿಸಿದ. “ ಬಕ್, ಏಳು, ಎಲ್ಲರೂ ಏಳಿರಿ ಮಶ್ ಮಶ್.....”

ಥಾರ್ಟನ್‌ನು ತನ್ನ ಮಸೆಯುವ ಕಾಯಕ ನಡೆಸಿಯೇ ಇದ್ದ. ತನ್ನ ದಡ್ಡ ತನ ಹಾಗೂ ಬೇರೊಬ್ಬರ ಮೂರ್ಖತನದ ನಡುವೆ ನಿಂತು ವ್ಯವಹರಿಸುವದು ಎಂದೂ ಸೋಮಾರಿತನದ್ದೇ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನಿಸಿತು. “ ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಮೂರ್ಖರು ಏತಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಾರು ? ”

ಆದರೆ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಟಾಗಲೂ ದಳ ಮಿಟ್ಟಿಮಿಸುಕಲಿಲ್ಲ. ಹೊಡೆತ ಬಿದ್ದರೆ ಏಳುವ ಆ ಹಿಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ ಈಗ ಎಷ್ಟೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳಿಗೆ. ಅತ್ತಿತ್ತ ಚಬಕ ಮಿಂಚಿತು; ತನ್ನ ನಿಷ್ಕರುಣೆ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪರ ವಾಯಿತು. ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ ತನ್ನ ತುಟೆ ಕಚ್ಚಿದ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಏಳಲು ಹವಣಿಸಿದುದು ಎಂದರೆ ಸೊಲೆಕ್ಸ್. ಟೀಕ ಅನುಸರಿಸಿತು. ಜೋ ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು; ವ್ಯಥೆಯಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿತ್ತು. ಪೈಕನ ಯತ್ನ ವ್ಯರ್ಥ ಹೋಯಿತು. ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಏಳುತ್ತಿರುವಾಗಲೆ ಎರಡು ಸಲ ಧೂಪೆಂದು ಬಿದ್ದಿತು. ಬಕ್ ಕಲ್ಲಾಗುತ್ತ. ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಚಬಕದ ಚುರುಕು ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ತಗಲಿತು. ಅದು ಮುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒದ್ದಾಡಲೂ ಇಲ್ಲ. ಥಾರ್ಟನ್ ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಲವಾರು ಸಲ ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿತು. ಉದ್ವಿಗ್ನತೆಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಮುಂಜಾದವು. ಹಾಗೆಯೇ ಚಬಕದ ಛಟಾಯಿಸುವುದು ನಡೆಯಲು ಧೀರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದ.

ಹಾಲ್‌ನನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ರೊಚ್ಚಿಗೆಬ್ಬಿಸಲು ಬಕ್ ಇಂದೇ ಮೊದಲು ಸಲ ಕಾರಣವಾದದ್ದು. ಚಬಕನನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಟೊಣಪೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡ. ನುಗ್ಗುನುಗ್ಗುಗುವ ಹೊಡೆತಗಳ ಸುರಿಮಳೆಯಾದರೂ ಬಕ್ ಕದಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಗೆಳೆಯರಂತೆ ಅದಕ್ಕೂ ಕೇವಲ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಾ ಯಿತು. ಆದರೆ ಏಳಲು ಬೇಕೆಂತಲೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಅನರ್ಥದ ಕಲ್ಪನೆ ಅದರ ಚಿತ್ತಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿದುಹೋಯಿತು. ಯಾವಾಗ ನಿಂದಲೂ ಆ ಹೆದರಿಕೆ ಬಾಧಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಇಡೀ ದಿನ ಹಿಮವಲ್ಲೇ ಕಾಲು. ಸಂಕಟದ ಕರಾಳ ಛಾಯೆ ಈಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಡೆಹತ್ತಿತು. ಯಜಮಾನನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಅಡಿ ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಕು—ವೃತ್ಯುನಿನ ದವಡೆ ದೂರವಿಲ್ಲ ! ಅಂತೇ ನಸುವೂ ಕದಲಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ವರೆಗಿನ ಅದರ ಯಮಯಾತನೆಯ ಮುಂದೆ ಈ ಟೊಣಪೆಯ ಹೊಡೆತ ಏನು ಮಾಡಿತು ? ಎಷ್ಟು ಹೊಡೆದರೂ ನೋವು ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಮಿಣಿ ಮಿಣಿ ಮಿಣುಕುತ್ತಿದ್ದ ಜೀವಜ್ಯೋತಿ ಈಗ ನಂದಿ ಹೋದಂತೆಯೇ ಆಗಿತ್ತು. ಕಾಷ್ಠಲೋಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯದು. ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೊ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರಬಹುದೆಂಬ ಅರಿವು ಅದಕ್ಕೆ ಅಸ್ಪೃಟವಾಗಿ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನೃಥೆಯ ಭಾವನೆ ಆದರಿಂದ ಅಳಿಸಿಯೋಗಿತ್ತು. ಟೋಣವೆಯ ಧೋವ್ ಧೋವ್ ರಬ್ಬದ ವಿಸಯಾ ಅವಕ್ಕೆ ಯಾವುದೂ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟು ದೇಹವೇ ತನ್ನದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತ್ತದು !

ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡದೆ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಒಟಗುಡುತ್ತ, ಟೋಣವೆ ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಏರಿ ಹೋದ. ದೊಡ್ಡ ಗಿಡ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ವೈವೇಲೆ ಬಿದ್ದವನಂತೆ ಹಾಲ್ ಕೆಳಗುರುಳಿದ. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಚಿಟ್ಟಿನೆ ಚೀರಿದಳು. ಚಾರ್ಲಸ್ ತನ್ನ ಕಣ್ಣೀರು ಒರಿಸಿಕೊಂಡನು. ವೈವಿ ಬಿಗುವಿನ ಮೂಲಕ ಅವನಿಗೆ ಎಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ !

ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟಿನ ಮೂಲಕ ಮಾತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಅವೇಶ ತಡೆದುಕೊಂಡು ಬಕ್ಸನ ಬಳಿ ನಿಂತ.

“ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೈ ಎತ್ತಿದ್ದಾದರೆ ನಿನ್ನ ಜೀವವೇ ಹೋದೀ ತೆಂದು ತಿಳಿ ” ಎಂದು ಥಾರ್ಟನ್ ನುಡಿದ.

ಕಟವಾಯಿಯಿಂದ ರಕ್ತ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. “ ಅದು ನನ್ನ ನಾಯಿ. ಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ಮಾಡೇನು ” ಹಾಲ್ ನುಡಿದ: “ ದೂರ ಸರಿ. -ನಾನು ಡಾಸನ್ನಿಗೆ ಹೊರಟೆ.”

ಥಾರ್ಟನ್ ಅವನ ಹಾಗೂ ಬಕ್ಸನ ನಡುವೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಸರಿಯುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹಾಲ್ ತನ್ನ ಬೇಟೆಯ ಚೂರಿ ಹೊರತೆಗೆದ. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಆಗ ಚೀರಿದಳು, ನಕ್ಕಳು, ಅತ್ತಳು, - ಕರೆದಳು. ಸನ್ನಿಬಡಿದವರಂತೆ ಅನೇಕ ಏಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಥಾರ್ಟನ್ ತನ್ನ ಕೈಕೊಡಲಿಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಮುಂಗೈಯಿಂದ ಚೂರಿ ಜಾರಿಸಿದ; ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತದು. ಮತ್ತೆ ಅವನು ಮುಂಗೈಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ಕೊನೆಗೆ ಹಾಲ್ ಹೇಗೂ ಚೂರಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎರಡು ಕಡೆಗೆ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದ.

ಹಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಹೋರಾಟದ ಬುದ್ಧಿ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವನ ಸಹೋದರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅವನ ಕೈ ಹಿಡಿದಿದ್ದಳು. ಬಂಡಿ ಎಳೆಯಲು ಏನೂ ತ್ರಾಣ ಉಳಿದಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಸತ್ತಂತಾಗಿ ಬಕ್ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಮುಂದೆ ಕೆಲ ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಬಂಡಿ ಹೊರಟಿತು. ವೈಕ ಮುಂದಾಳು. ಸೊಲೆಕ್ಸ್ ಹಿಂದುಗಡೆ. ಜೊ ಮತ್ತು ಟೀಕ ಎರಡರ ನಡುವೆ. ಬಕ್, ಅವರೆಲ್ಲ ಕ್ರಮಿಸು

ವದನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿತು. ಎಲ್ಲ ಕುಂಟುತ್ತಿದ್ದವು. ರೈೋಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್ ಭಾರವಾದ ಬಂಡಿಯನ್ನೇರಿದ್ದಳು. ಹಾಲ್ ಮುಂದಿದ್ದ. ಚಾರ್ಲಸ್ ಹಿಂದೆ !

ಬಕ್ ಅವರನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಥಾರ್ಟನ್ ಅದರ ಬಳಿ ಮೋಣ ಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತು, ತನ್ನ ಬಿರುಸು ಕೈಯಿಂದ ಅದರ ಮುರಿದ ಎಲುವುಗಳನ್ನು ಸರಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲದರ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವದಾದಾಗ, ಮೈ ಬರಿ ಜಿಬ್ಬೆ, ಭಯಂಕರ ಹಸಿವು ಆದದ್ದಷ್ಟೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜಾರು ಬಂಡಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಮೈಲು ದೂರ ಕ್ರಮಿಸಿತ್ತು. ನಾಯಿ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯ, ಅದು ಸಾಗುವದನ್ನು ಕಂಡರು—ಹಿಮನೇಲದಗುಂಟ. ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ಬಂಡಿಯ ಹಿಂಭಾಗ ಕೊರಕಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಸಿಯುವದು ಕಂಡಿತು. ಹಾಲ್ ಜೋತುಬಿದ್ದಿದ್ದ ಅದಕ್ಕೆ. ಮರ್ಸೆಡೆಸ್‌ಳ ಚೀತ್ತಾರ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿತು. ಚಾರ್ಲಸ್ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು ಓಡಲು ಹವಣಿಸಿದ. ಅದರ ಇಡೀ ದೊಡ್ಡ ಹಿಮರಾಶಿಯೇ ಕುಸಿದು ನಾಯಿಗಳೂ ಮನುಷ್ಯರೂ ಜಲಸಮಾಧಿಹೊಂದಿದರು.

ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ ಹಾಗೂ ಬಕ್ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಸಾಕೂತವಾಗಿ ನೋಡಿದರು.

“ ದೆವ್ವ ನಾಯಿ, ನೀನು ! ” ಎಂದು ಥಾರ್ಟನ್ ಉದ್ಕಾರ ತೆಗೆದ. ಬಕ್ ಅವನ ಕೈ ನೆಕ್ಕಿತು.

೬. ಮಾನವನ ಮನುತೆಗಾಗಿ

ಹಿಂದಿನ ಡಿಸೆಂಬರ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನನ್ನು ಅವನ ಸಂಗಡಿಗರು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದಾಗ ಚಳಿ ವಿಶೇಷವಿತ್ತು. ಡಾಸನ್ನಿಗೆ ನಾವೆ ತಯಾರಿಸಲು ಅವರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ತರಲು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಬರ್ಕ್‌ನ ಬಿಡುಗಡೆಗಾಗಿ ಅವನು ಹೋಗಿದಾಗ ಇನ್ನೂ ಕುಂಟುತ್ತಲೆ ಇದ್ದ. ಹವೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಕಾವು ಹುಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ ಕುಂಟುವದೂ ನಿಂತಿತ್ತು. ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿಯೂ, ಆ ವಸಂತ ಋತುವಿನ ಹರಿಯುವ ನೀರು, ಹಾಡುವ ಪಕ್ಷಿ, ಇನ್ನೂ ನಿಸರ್ಗದ ಸೊಬಗನ್ನು ಬರ್ಕ್ ಕಣ್ತುಂಬ ನೋಡಿ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ರಮೇಣ ಸಂಚಯಿಸುತ್ತ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಸಾವಿರಾರು ವೈಲು ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಉಂಟಾಗುವ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬಹಳ ಹಿತಕಾರಿ. ಬರ್ಕ್‌ನ ಗಾಯಗಳು ಮಾಯುತ್ತ ಬಂದಂತೆ ಸೋಮಾರಿ ತನವೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ನರಗಳು ಉಬ್ಬಿದವು. ಎಲುವುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಲು ಮಾಂಸ ಬಂದಿತು. ಬರ್ಕ್, ಥಾರ್ಟನ್, ಸ್ಕೀಟಿ, ನಿಗ್—ಎಲ್ಲರೂ ನಾವೆಯ ದಾರಿಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು—ಡಾಸನ್ನಿಗೆ ಹೋಗಲು. ಸ್ಕೀಟ್ ಆಯಿರಿಶ್ ನಾಯಿ; ಬರ್ಕ್‌ನ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕೀವೃತ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿದ್ದವು—ಹಲವು ನಾಯಿಗಳಿಗಿರುವಂತೆ ! ಬರ್ಕ್‌ನ ಗಾಯಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಊಟವಾಡೊಡನೆ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅದು ನಿಯಮಿತತನದಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಗ್ ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪು ನಾಯಿ. ಅಷ್ಟು ಗೆಳೆತನದ ವೃತ್ತಿಯದಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿ ಇದ್ದಿತು. ಬೇಟೆಯೆಂದರೆ ಬಲು ಪ್ರೀತಿ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಸ್ವಭಾವ.

ಒಂದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿ, ಬರ್ಕ್‌ನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇನಾವವೂ ಅದರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅಸೂಯೆ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನನ್ನು ಇವುಗಳದೂ ಅದರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮ. ಬರ್ಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಸುವು ಬರುತ್ತ ನಡೆದಂತೆ, ಎಲ್ಲ ನಾಯಿಗಳು ನಾನಾಬಗೆಯ ವಿಚಿತ್ರ ಆಟಗಳನ್ನು

ಅದರೊಡನೆ ಆಡಹತ್ತಿದವು. ಥಾರ್ಟನ್ನನೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಎಷ್ಟೊ ಸಲ ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನೈಜ ಪ್ರೇಮ ಈಗ ಉದಿಸಿತು. ಸೂರ್ಯ ಚುಂಬಿತ ಸಾಂತಾ ಕ್ಲೇರಾ ಕೊಳ್ಳದ್ದೆಂಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ ಮಿಲ್ಲರ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಸಹ ಇಂತಹ ಪ್ರೇಮದ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸಂಗಡ ಹೋಗಿ ಬೇಟೆಯಾಡುವದು ಒಂದು ವಿಶೇಷವಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯಾಧೀಶನಾದರೂ ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸಿನವ. ಆದರೆ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಪ್ರೇಮವೆಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಹುಚ್ಚು.

ಇವನೇ ಅದರ ಜೀವ ಉಳಿಸಿದ್ದ. ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನದೆಂದರೆ ಆದರ್ಶ ಒಡೆಯನಾಗಿದ್ದ. ಬೇರೆ ಜನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರೇಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಾನ್ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳೋಪಾದಿಯಾಗಿ ಜೋಪಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಾಡಲು ಎಂದೂ ಅವನು ಮರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅದನ್ನು ಅನೇಕ ಬಗೆಯಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪೈದವು ತಿದ್ದ. ಮುಖಕ್ಕೆ ಮುಖ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ. ತಪ್ಪು ತಪ್ಪು ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಅವೇ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಕುರುಹಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಆಗ ಅದರ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮೇರೆ ಉಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈ ಬಿಟ್ಟಾಗ ಹಾರಿ ಬಂದು ಅದು ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದ ನಗು ನಗುತ್ತಿತ್ತು. 'ನಿನಗೆ ಮಾತಾಡುವದು ಒಂದು ಸಾಧಿಸಿಲ್ಲ' ಎಂದು ಥಾರ್ಟನ್ ಕೊನೆಗೆ ಅನ್ನುತ್ತಿದ್ದ.

ಬಕ್‌ನ ಪ್ರೀತಿ ಸಾಧಾರಣ ನೋವು ಉಂಟುಮಾಡುವ ಜಾತಿಯದೇ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದು ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಕೈಯನ್ನು ತನ್ನ ಹಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗೀಗ ಹಲ್ಲು ನಟ್ಟು ರಕ್ತವೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಹೃದಯದ ಪ್ರೀತಿಯ ಅರಿವಾಗಿ, ಇದೊಂದು ಉತ್ಕಟಪ್ರೇಮದ ದ್ಯೋತಕವೆಂದು ಅವನು ಬಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅವ್ಯಕ್ತವಾಗಿ ತೋರಿದರೂ ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ. ಆದರೆ ಸ್ನೇಹ ಹಾಗಲ್ಲ. ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟದಿದ್ದರೆ ಸಂತೋಷಹೊಂದುತ್ತಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಿಗ್ ತಲೆ ತಂದು ಒಡೆಯನ ಮೊಣಕಾಲಿಗೆ ಹಚ್ಚದೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಥಾರ್ಟನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪ್ರೀತಿ ಆಸಾಧಾರಣ ತರಗತಿಯದು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೋಡುವರು. ಮಾತು ಇಲ್ಲ. ಹೃದಯಗಳ ಮಿಲನ ಮಾತ್ರ ನಿಜ.

ತನ್ನ ಬಿಡುಗಡೆಗೆ ಹೆಣಗಿ, ಸಾಧಿಸಿದ ಒಡೆಯನನ್ನು ಬಹು ಬಹಳ ಕಾಲ ಅಗಲಿ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೆ! ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿಶ್ಚಿತ ಒಡೆಯ ದೊರೆತಿರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ. ಉಳಿದ ಫ್ರಾಂಕೊಯಿಸ್, ಪೆರಾಲ್ಬ, ಸ್ಯಾಚ್-ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಇವನೂ ಎಲ್ಲಿ ಕೈ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವನೋ ಎಂಮ ಅದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಸಂಶಯ. ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಪ್ರಬಲ ಹೆದರಿಕೆ. ಹೀಗೆ ಆದಾಗ ಅದು ಮೆಲ್ಲನೆ, ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಡೇರೆಯಲ್ಲಿಯ ಒಡೆಯನ ಉಸಿರಾಟದ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ನಿಯಮಿತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಳುಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಥಾರ್ಟೆನ್ಸನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಹುನ ಪ್ರೇಮ ಇಷ್ಟು ಬೆಳೆದು ನಾಗರಿಕ ವಾದರೂ ಹಿಂದಿನ ಕಾಡು ಸ್ಥಿತಿಯ ಲಕ್ಷಣ ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣ ಮಾಯವಾಗಿರು ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಾಸ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಾಡುತನ ಒಂದು ಪ್ರವಾಣದಲ್ಲಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಿಂದಲೇ ಬಂದು ಅದು ಥಾರ್ಟೆನ್ಸನ ಕಾಲಬಳಿ ಬೆಂಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಂತ ಪೀಳಿಗೆಗಳ ನಾಗರಿಕತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬರುವದೆಂತು? ಅನುಸಮ ಪ್ರೇಮದ ಮೂಲಕ ಅದು ಒಡೆಯನ ವಸ್ತು ಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕದ್ದರೂ ಬಯಲಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ಯೋಜಿಸುವ ಕಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಮೋರೆ ಹಾಗೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ನಾಯಿಗಳ ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಗಾಯ ವಾಗಿದ್ದವು. ಗತ್ತು ಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೋರಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ಕೀಟ್ ಮತ್ತು ನಿಗ್ ಇವುಗಳಿಗೆ ಜಗಳದ ಇಚ್ಛೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವ ಜಾತಿಯ ನಾಯಿ ಬಂದರೂ ಬಕ್ಕನ ಒಡೆತನ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಹುನಿಗೆ ದಯೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೇ ವಿಷದ ಹಲ್ಲಿನ ಹಾಗೂ ಟೋಣಸೆಯ ಕಾಯಿದೆ ಹಚ್ಚಿದ್ದರು. ಜೀವ ಹೋಗುವ ಗಳಿಗೆಯ ವರೆಗೆ ಅದು ಹೋರಾಡಿತ್ತು. ಸ್ವಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಅದು ಪಾಠ ಕಲಿತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡೇ ದಾರಿಗಳಿದ್ದವು—ಆಳುವದು, ಅಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದು. ಹೆರವರಿಗೆ ದಯೆದೋರುವದೆಂದರೆ ನಿಶ್ಚಕ್ತತೆಯ ಲಕ್ಷಣ. ಕಾಡು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದಯೆಗೆ ಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಿ? ದಯೆ ಎಂದರೆ ಹೆದರಿಕೆ, ಇಲ್ಲವೇ ಸಾವಿಗೆ ಸರಿ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆ ಬೇರೂರಿತ್ತು. ಕೊಲ್ಲು ಇಲ್ಲವೆ ಸಾಯಿ ಇದೆ ನಿಜವಾದ ಕಾನೂನು.

ತನ್ನ ವಯಸ್ಸಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವ ಅದಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಭೂತ ವರ್ತಮಾನ ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಎದುರಿಗೆ ಆನಂತತೆ. ಈ ಮೂರರ ತಳುಕಿನಿಂದ, ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿಯ ತೆರೆಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆ, ಅದರ ಜೀವನ ದಲ್ಲಿ ತಾಳಲಯಬದ್ಧತೆಯುಂಟಾಗಿದ್ದವು. ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ಬಳಿ ಅದು ಕೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹತ್ತಿರ ಬೆಂಕಿ,—ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳಲು. ಹಿಂದೆ ಉಳಿದ ನಾಯಿ— ನೆರಳಿನಂತಿದ್ದವು.

ಇಂತಹ ಎಷ್ಟೊ ನೆರಳುಗಳು ಅದನ್ನು ಕೈ ಮಾಡಿ ಕಾಡಿಗೆ ಬಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲೆ ಎಂದು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಬಕ್‌ಗೆ ವಿಚಾರ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಭೂದೇವಿಯ ಮೃದು ವಕ್ಷಸ್ಥಲ, ಗಿಡವ ನೆರಳು ಛಾಯೆ, ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ಅಪ್ರತಿಮ ವಾತ್ಸಲ್ಯ—ಎಲ್ಲ ಮಿಂಚಿ ಮತ್ತೆ ಮನಸ್ಸು ಹಿಂದೆಗೆಯುವದು. ಮತ್ತೆ ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡುವದು.

ಥಾರ್ಟನ್‌ನದೊಂದೆ ಬಂಧನ ಅದಕ್ಕೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ವರ್ಗ ಅದಕ್ಕೆ ತುಚ್ಛ. ಆಗಾಗ ಬಂದ ಪ್ರವಾಸಿಕರು ಮೈತಟ್ಟಿದರೇನಾಯಿತು? ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಹಾಗೂ ಪೇಟಿ ನಾವಿಗಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರಳಿ ಬಂದಾಗ ಬಕ್ ಅವರನ್ನು ಕಣ್ಣಿತ್ತಿ ಕೂಡ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ಜನ ಅದು ಎಂದಾಗ ಕೊಂಚ ಆತ್ಮೀಯತೆ ತಂದುಕೊಂಡಿತು. ಉಪಕರಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಂದ ಕಾಣಿಕೆ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ದೃಷ್ಟಿಯಾದರೂ ಥಾರ್ಟನ್‌ನಂತೆ ಉದಾರ, ವಿಶಾಲ. ದೋಣಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿ ಡಾಸನ್ನಿನ ಹತ್ತಿರದ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕೊರೆಯುವ ಕಾರಖಾನೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನ ಅವರಿಗೆ ಬಕ್‌ನ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದವು. ಸ್ನೇಹ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಗೋಷನೆ ಗೆಳೆತನವೂ ಬೆಳೆದಿತ್ತು.

ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಅದರ ಪ್ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೆ ಇದ್ದಿತು. ಬೇಸಿಗೆಯ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಣ್ಣೆ ಹೊರಿಸಲು ಸಮರ್ಥ. ಥಾರ್ಟನ್‌ನು ಹೇಳಿದ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯಕೋಟೆಯದಿನ್ನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಮ್ಮೆ ಜನರು, ನಾಯಿಗಳು ಬಂಡೆಗಲ್ಲಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಳಗೆ ಮೂರು ನೂರು ಪೂಟು ಆಳದ ಪ್ರಸಾತ. ಥಾರ್ಟನ್ ತುದಿಗೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ. ಹೆಗಲ ಹತ್ತಿರ ಬಕ್. ತಾನು ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಹ್ಯಾನ್ಸ್, ಪೇಟಿ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. 'ಕೆಳಗೆ ಜಿಗಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ

ಬರ್ಕನಿಗೆ. ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳದೆಡಿ ತೋರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಸಾಹಸ ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ದಂಗಳಾಗಿ ಕುಳಿತರು.

ಸರ್ಕಲ್ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪೇಟೆಗೆ ವಿಚಿತ್ರ ಅನುಭವ ಬಂದಿತು. ಬ್ಲಾಕ್ ಬರ್ಬನ್ ಎಂಬ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟನು ಉಪಹಾರ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಡನೆ ಜಗಳ ತೆಗೆದಿದ್ದ. ಥಾರ್ಟನ್ ಬಿಡಿಸಲು ನಡುವೆ ಹೋದ. ಬರ್ಕ ಆಗ ಮೂಲಿ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಪಂಜರದ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಇರಿಸಿತ್ತು. ಒಡೆಯನ ಶಾಪ ಭಾವವನ್ನೆಲ್ಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಬರ್ಬನ್ ಹೊಡೆದ. ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಝೋಲಿಝೋಯಿತು. ಉಪಹಾರಗೃಹದ ಸಲಾಹಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತುಕೊಂಡ.

ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತವರಿಗೆ ನಾಯಿಯ ಗುರುಗುಟ್ಟುವದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೆ ಗರ್ಜನೆ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಿತು. ಬರ್ಕ ನೆಲ ಬಿಟ್ಟು ಟೆಣ್ಣನೆ ಬರ್ಬನ್ ಗಂಟಲಿಗೆ ಹಾರಿತು. ಮುಂದೆ ಕೈ ಚಾಚಿ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸಾಕುಸಾಕಾಯ್ತು ಅವನಿಗೆ. ಅವನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ. ಬರ್ಕ ಅವನ ಮೈಮೇಲೆ! ಮೈಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಡಿದು, ಗಂಟಲು ಬಿಡಲೊಲ್ಲದು. ಗಟ್ಟಿ ಹಿಡಿಯಿತು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ. ರಕ್ತ ಸೂಸಿತು: ಮಾಂಸ ಹೊರಬಂದಿತು. ಕೂಡಿದ ಜನ ಬರ್ಕನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡರು. ಕಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಶಾಂತಮಾಡಿದರು. ಸರ್ಜನ್ನನು ಬಂದು ಚಿಕಿತ್ಸೆ ನಡೆಸಿದ. ಒಂದು ಸಭೆ ಕೂಡಿ ಕಡೆಗೆ, 'ಸಿಟ್ಟಿಗೆಬ್ಬಿಸಿದುದರಿಂದ ನಾಯಿ ಕಡಿಯಿತು' ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನವಿತ್ತಿತು. ಬರ್ಕನ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಯಿತು!

ಚೂಪಾದ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳೊಳ್ಳ ನದಿಯ ಒಂದು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾನ್ಸ ಒಮ್ಮೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಚಿಲ್ಲಿದ. ಥಾರ್ಟನ್ ನಾವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತ ಹಗ್ಗದ ತುದಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಕೋಲಿನ ಸಹಾಯದಿಂದ ದಂಡೆಗುಂಟ ನಾವನ್ನು ದಾಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿಗೆ ತಾಗದಂತೆ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಪ್ರವಾಹದ ರಭಸಕ್ಕೆ ನಾವು ಬುಡ ಮೇಲಾಗಿ ಥಾರ್ಟನ್ ಉರುಳಿದ. ನದಿಯ ಸೆಳವಿನಗುಂಟ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಹತ್ತಿದ.

ಬರ್ಕ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಹಿಸದೆ ಒಡೆಯನ ರಕ್ಷಣೆಗೊಂದು ಟೆಣ್ಣನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಯಿತು. ನೀರಿನ ಹುಚ್ಚು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಥಾರ್ಟನ್

ನನ್ನು ಜಗ್ಗತೊಡಗಿತು. ನಾಯಿಯ ಬಾಲವನ್ನು ಥಾರ್ಟನ್ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಅದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಈಸುಬಿದ್ದಿತು. ಅಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕೆ. ಪ್ರವಾಹದ ಗುಂಟೆ ಅದರ ವೇಗವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಕಲ್ಲುಗಳೆ ಆಫ್ಲಿ ಎಂದು ಈವರಿಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು ಉಳಿದವರು. ಇಂತಹದೊಡನೆ ಹೋರಾಡಿ ವಾರಾಗುವದು ಸುಲಭ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ ಥಾರ್ಟನ್ನನಿಗೆ ! ಒಂದೆರಡು ಕಲ್ಲು ಅವನಿಗೆ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದವು. ಒಂದು ಬಂಡೆಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ, ' ಬಕ್', ಆಫ್ಲಿಗೆ ನಡೆ ' ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ.

ಮರಳಿ ಮರಳಿ ಆಜ್ಞೆ ಬರಲು ಬಕ್ ಒಡೆಯನನ್ನು ತೊರೆದು ಅವನು ಹೇಳಿದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಥಾರ್ಟನ್ ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಜೋತುಬಿದ್ದ. ಬಕ್ ನ ಕೊರಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಗದಂತೆ, ಈಸಲು ಬರುವಂತೆ ನಾವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಮರಳುವದು. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಈಜುವ ಹದ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಹ್ಯಾನ್ಸನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾವಿನ ಹಗ್ಗವಿತ್ತು. ಬಕ್ ಅರ್ಧ ಮುಳುಗುತ್ತಿತ್ತು ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ. ಅದರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹೋಗದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಹ್ಯಾನ್ಸ ಹಾಗೂ ಪೇಟೆ. ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಕ್ಷೀಣ ಧೃನಿ ಬಂಡೆಗಲ್ಲಿನ ಹತ್ತರ ಕೇಳಿಸಿದಾಗ ಬಕ್ ನ ಆನಂದಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ ಸಮೀಪಿಸಿತು.

ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಾಣತನದಿಂದ ಜಗ್ಗಿ ನಾಯಿಯು ಮುಳುಗದಂತೆ ಜನರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಕ್ ಟೆಗರಿನಂತೆ ಜೀವದ ಹಂಗುಡೊರೆದು ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ಬರುವವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಕೂದಲುಳ್ಳ ಕುತ್ತಿಗೆಗೆ ಥಾರ್ಟನ್ ಕೈ ಹಾಕಿದನು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ ನಾಯಿಗೂ ಥಾರ್ಟನ್ನನಿಗೂ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಕಲ್ಲಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಆಗ ಹಾನ್ಸ, ಪೇಟೆ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ತೇಲುವಿಟ್ಟಿ ಮುಂಡಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಮೊದಲು ಬಕ್ ನ ಕಡೆಗೆ ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಲಕ್ಷ್ಯಹೋಯಿತು. ದಂಡೆಗೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ನಿರ್ಜೀವವಾದಂತಿತ್ತು. ನಿಗ್ ಕನಿಕರದಿಂದ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಒದರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವೀಟೆ ಅದರ ಕಣ್ಣು, ತೊಯ್ದು ಮುಖ ನೆಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಮೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಕ್ ನ ಮೂರು ಎಲವು ಸರಿದದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು ಅವನಿಗೆ.

“ ಇಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ. ಬಕ್ ನಡೆಯು ಸಂತಾದ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಪ್ರಯಾಣ ” ಎಂದ ಥಾರ್ಟನ್.

ಆ ಚಳಿಗಾಲ ಡಾಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬಕ್ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾಹಸ ಕೃತಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿತು. ಇದರಷ್ಟಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆ ಸಾಹಸದ ಮೂಲಕ ಅದರ ಹೆಸರು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯಾಯಿತು. ಮೂವರು ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಸಾಹಸ ಆನಂದ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲೊರ್ರ್ಯಾಡೊ ಸಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಮಾತಿಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ನಾಯಿಗಳ ಮಾತು ಹೊರಟಿತು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ನಾಯಿಗಳ ‘ ತಾರೀಫು ’ ನಡೆ ದಿತು. ಥಾರ್ಟನ್ನನೂ ತನ್ನ ಬಕ್ ನ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ. ಅರ್ಧ ತಾಸಿನ ಚರ್ಚೆಯಾದ ನಂತರ ಒಬ್ಬ, ತನ್ನ ನಾಯಿ ಐದು ನೂರು ಪೌಂಡು ತೂಕದ ಕಲ್ಲು ತುಂಬಿದ ನಾವನ್ನು ಎಳೆಯಬಲ್ಲೆಂದನು. ಎರಡನೆಯವ ಆರು ನೂರು ತೂಕದ್ದು ಎಂದ. ಮೂರನೆಯವ ಏಳು ನೂರಿನಂದೆಂದ.

“ ಸಿಮ್ಮದೇನು ಡೌಲು ! ನಮ್ಮ ಬಕ್ ಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ಎಳೆಯುವ ದೆಂದು ಥಾರ್ಟನ್ನ ನುಡಿದ.

“ ಬರಿ ಎಳೆಯುವದೋ ? ಅಥವಾ ಮುಂದೆ ನೂರು ಯಾರ್ಡೂ ಹಾಗೆ ಹೋಗುವದೋ ? ” ಎಂದು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ ಕೇಳಿದ.

ಶಾಂತಚಿತ್ತದಿಂದ ಥಾರ್ಟನ್ ನುಡಿದ—“ ನೂರು ಯಾರ್ಡೂ ಎಳೆಯುವದು ಬಕ್.”

“ ನನ್ನ ಹತ್ತರ ನೂರು ಡಾಲರಿನ ಚೀಲವಿದೆ. ನನ್ನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾದರೆ, ಇಕೊ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವೆ ” ಎಂದು ಜಂಭದಿಂದ ಸಲಾಖಿಯ ಬಳಿ ಚಿಲ್ಲಿದ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್.

ಯಾರಿಂದಲೂ ಒಂದು ಚಕಾರ ಶಬ್ದ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಥಾರ್ಟನ್ ನದು ಬರಿ ಬಡಾಯಿ ಎಂದರು. ಥಾರ್ಟನ್ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿತು. “ ಆದರೂ ಬಕ್ ಇಂಥ ಸಾಹಸ ಮಾಡೀತೆ ? ” ಎಂದು ತನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡ. ಬಕ್ ನ ಶಕ್ತಿಯ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಮನನರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಇಂಥ ಒಜ್ಜೆ ಎಳೆದೀತೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ. ‘ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ಜನರು ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಿ ನೋಡುತ್ತಾರೆ; ನಮ್ಮ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಹತ್ತಿರವೂ ಸಾವಿರ ಡಾಲರ ಇಲ್ಲ; ಆದರೂ ಆಗಿಯೆ ಹೋಗಲಿ ’ ಎಂದ.

“ ನನ್ನ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಪೌಂಡು ತೂಕದ ಚೀಲಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ನಾಯಿ ಎಳೆಯಲಿ ನೋಡುವಾ ”—ಎಂದು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ ಮತೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ.

ಥಾರ್ಟನ್ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ಏನು ಹೇಳಬೇಕೆಂಬದು ಹೊಳೆಯಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿ ಕುಂದಿ, ಹೊರಗಿನಿಂದ ಕಡ ತರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಆವನದಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಯಾರೂ ಮಾಡಲಾಗದ್ದನ್ನು ಮಾಡಿಯೇ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹವಣಿಸಿದ.

“ ನನಗೊಂದು ಸಾವಿರ ಸಾಲಕೊಡುವಿಯಾ ? ” ಎಂದು ಥಾರ್ಟನ್ ತನ್ನ ಗೆಳೆಯನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕಿವಿಮಾತು ಕೇಳಿದ.

‘ ಹೊ ! ’ ಎಂದು ಓಬ್ರಾಯಿನ್ ಸಾವಿರದ ಚೀಲ ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ನಿನ ಚೀಲದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ.

ಈ ಸತ್ವ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಪ್ರೇರಿತ ವಾಗಿ ಎಲ್ಲೊ ರ್ಯಾಡೊ ನಗರಕ್ಕೆ ನಗರವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿತು.

ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ಆಟಗಾರರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ನೋಜು ನೋಡಲು ಬಂದರು. ಜೂಜು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಜನ ಬಂಡಿಯನ್ನು ಸುತ್ತ ಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿತು. ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ನನ ಬಂಡಿ ಹಿಮದಲ್ಲಿ ಒಳಸಿಕ್ಕು ಎರಡು ತಾಸಾಗಿತ್ತು. ಬಕ್ ಇಂತಹ ಭಾರ ಎಳೆಯಲಾರದೆಂದು ಅರ್ಥಕ್ಕರ್ಥ ಜನ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಹಿಮದೊಳಗಿಂದ ಎಳೆಸುವದು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ನಿನ ಕರಾರಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲವಂತೆ ! ಇಂತಹದನ್ನು ಹಿಮದಿಂದೆಚ್ಚಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದೊಡನೆ, ಸಾವಿರ ಪೌಂಡಿನ ತೂಕದ ಚೀಲ ಎಳೆದೀತೆ ಬಕ್ ? ಎಂದು ಥಾರ್ಟನ್ ವಿವಂಚನೆಗೊಳಗಾದ.

“ ಹಿಮದೊಳಗಿಂದಲೆ ಬಕ್ ಎಳೆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ತೆಗೆದುಕೊ ” ಎಂದು ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ ಉತ್ತಾಹಭರಿತನಾಗಿ ನುಡಿದ.

ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯದ ಕಳೆ ಇದ್ದರೂ ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಅಂತರಂಗ ದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದ್ದಿತು. ಹೋರಾಟವೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಬಲು ಮೆಚ್ಚು. ಹ್ಯಾನ್ಸ್, ಪೇಟೆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದ. ಅವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಣ ಆಗ ಸಿಗದಿದ್ದರೂ ಒಟ್ಟು ಎರಡು ನೂರು ಡಾಲರ್ ಸಿಕ್ಕವು. ಇಷ್ಟೆ ಅವರ ಬಂಡವಲು.

ಮ್ಯಾಥ್ಯಾಸನ್ನನ ಆರು ನೂರಕ್ಕೆ (ಒಂದಕ್ಕೆ ನೂರರಂತೆ !) ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡದೆ ಪಣ ಒಡ್ಡಿದರು ಕೊನೆಗೆ !

ಹತ್ತು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ಬಂಡಿಗೆ ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಜೀನನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಬಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ನನಿಗಾಗಿ ತನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದುದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಬಕ್ ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಅದರ ರಾಜರೀವಿಗಾಗಿ ಜನ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಮೈಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂ ಬೊಜ್ಜು ಇಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೇ ಆರೋಗ್ಯದ ಸ್ಥಿತಿ ಬಕ್‌ನಿಗೆ. ನೂರಾ ಐವತ್ತು ವಾಂಡು ತೂಕ. ಅದರ ಮೈ ಕೂದಲಿಗೆ ರೇಶಿಮೆಯಂಥ ಹೊಳಪು. ಕೊರಳು, ಹೆಗಲು ಅದರ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ದ್ರೋತಕವೆನ್ನುವಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣಬದ್ಧ. ಸ್ನಾಯುಗಳು ಅಷ್ಟೇ ಬಲಶಾಲಿ ! ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಬಿರುಸು !

ಸ್ವಾಕಂ ಬೆಂಚೆ ಅರಸು ನುಡಿದ: “ ಈ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಬಕ್‌ನನ್ನು ನನಗೆ ಎಂಟು ನೂರು ಡಾಲರಿಗೆ ಮಾರಿಬಿಡಿರಿ.”

ಥಾರ್ಟನ್ನನು ಅದನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬಳಿ ನಿಂತ.

“ ಯೋಗ್ಯ ನಿರ್ಣಯವಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೀನು ದೂರ ಸರಿದು ನಿಲ್ಲು.” ಎಂದ ಥಾರ್ಟನ್ನ ನನ್ನದ್ದೇಶಿಸಿ ಮ್ಯಾಥ್ಯಾಸನ್ ಹೇಳಿದ.

ಜನ ಸಂಮರ್ದದಲ್ಲಿ ನೀರವ; ಬೇರೆ ಜೂಜುಗಾರರ ಜೂಜಿನ ದನಿ ಯಷ್ಟೇ. ಬಕ್ ಭವ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಕ್ಕೊರಲಿನಿಂದ ಅನ್ನುವವರೆ ! ಆವರೇನು ? ಸಾವಿರ ಪೌಂಡಿನ ತೂಕ ಎಳೆಯಲಾರದೆಂದು ಮಿಡುಕಿದವರು ಬಹಳ !

ಥಾರ್ಟನ್ ಬಕ್‌ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತ. ಅದರ ತಲೆ ಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ. ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಗಲ್ಲ ಹಚ್ಚಿದ. ವಿನೋದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ್ನು ಘಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅಚ್ಚೆಯ ಬೈಗಳನ್ನೂ ಬೈಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಿವಿವಾತು ಉಸುರಿದ—“ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀ ಬಕ್,—ನೋಡಿಕೋ, ನೋಡಿಕೋ.” ಅದುಮಿಟ್ಟ ಆತುರತೆಯಲ್ಲಿ ಕರುಣೆ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿತು.

ಜನ ಕುಲೂಹಲದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ವ್ಯವಹಾರ ರಹಸ್ಯ ನುಯವಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಇದೊಂದು ಜಾಡು ಎನಿಸಿರಬೇಕು. ಥಾರ್ಟನ್

ಎಳುವಾಗ ಬಕ್ ಅವನ ಕೈಯನ್ನು ಸ್ತ್ರೀತಿಯಿಂದ ಹೆಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ತೀವ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಜುಲುಮೆಯಿಂದ ಕೊನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದು ಸ್ತ್ರೀತಿಯ ಸಂಕೇತ—ಮಾತಿಲ್ಲದ ಮೂಲಕ! ಥಾರ್ಟನ್ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದ. ದೂರ ಸರಿದ.

‘ ಬಕ್ ಈಗ!....’ ಅವನಿಂದ.

ಬಕ್ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿತು. ಆಳವಿನ ಜ್ಞಾನ ಅವಕ್ಕಿತ್ತು.

ರಾವು-ರಾವಾದ ಆ ಸ್ತಬ್ಧವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಥಾರ್ಟನ್ನಿನ ಧ್ವನಿ ‘ ಗೀ ’ ಎಂದು ಕಂಚಿನಂತೆ ಹೊರಟಿತು.

ಬಕ್ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ, ಚೀಲಗಳಿಗೆ ‘ ಧಡಕಿ ’ ಕೊಟ್ಟಿತು. ತನ್ನ ನೂರಾ ಐವತ್ತು ಪೌಂಡಿನ ತೂಕದ ಕರಾಮತ್ತು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತೋರಿತು. ಭಾರ ಹೊಯ್ದಾಡಿತು.

‘ ಹಾ ! ’ ಎಂದು ಥಾರ್ಟನ್ ಆಜ್ಞೆಗೈದ.

ಈಗ ಬಕ್ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಎಡಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗ ನಡೆಸಿತು. ಕರ್ ಕರ್ ಎಂದು ಬಂಡಿಯ ಕೆಳಗೆ ಸಪ್ಪಳವಾಯಿತು. ಬಂಡಿ ಎಷ್ಟೋ ಇಂಚು ಬದಿಗೆ ಸರಿಯಿತು; ಕಿತ್ತಿ ಮುಂದು ಬಂದಿತು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ಜನ ಗೊಂಬೆಯಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞಾ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು.

“ ಮಝ, ಬಕ್ ”.

ಥಾರ್ಟನ್ನಿನ ಆಜ್ಞೆ ರಿವಾಲ್ವರಿನ ಗುಂಡಿನ ಧ್ವನಿಯಂತೆ! ಬಕ್ ಮುಂದಕ್ಕೆ ರೈಮೂಲಿ ಹೊಡೆದು ಕಾಲು ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇಡೀ ದೇಹದ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಯ್ತು. ರೇಶಿಮೆಯ ತುಪ್ಪಳದ ಕೆಳಗಿನ ಸ್ನಾಯುಗಳು ಮುರಿಗಿಗಟ್ಟಿ ಚುರುಕಾದವು. ಅದರ ಎದೆ ನೆಲಕ್ಕೇ ಹತ್ತಿತು. ತಲೆ ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲು ಅನೇಕದಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಂಡಿ ಹೊಯ್ದಾಡಿ ಅರ್ಧ ತಳ ಕಿತ್ತಿತು. ಅದರ ಒಂದು ಕಾಲು ಜಾರಿದಾಗ ಒಬ್ಬ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ಚೀರಿದ. ಒಂದರಿಂದೊಂದರಂತೆ ಧಡಕಿಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಬಂಡಿ ಹೊರಟಿತು—ಅರ್ಧ ಇಂಚು, ಇಂಚು, ಎರಡು ಇಂಚು! ಮುಂದೆ ಕ್ರಮೇಣ ಹೊಯ್ದಾಟವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಗಿತು...

ಜನರು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಮತ್ತೆ ಉಸಿರಾಡಿಸತೊಡಗಿದರು. ಹುರುಪು ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಮಾತನ್ನಾಡುತ್ತ ಥಾರ್ಟನ್ ನಾಯಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ಇದ್ದ. ಸಿಪ್ಪಿತ ಅಂತರ ದಾಟಿದ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿದ ಮಂದಿ ' ಹೆ ಹೊ ' ಎಂದು ಕೇಕೆ ಹಾಕಹತ್ತಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನೂ, — ಮ್ಯಾಥ್ಯೂಸನ್ನ ಸಹ—ಹರ್ಷಾ ವಿಸ್ಪನ್ನಾಗಿದ್ದ. ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಜನರು ಕೈ ಕುಲುಕಿಸಿದರು. ಯಾರೊಡನೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಏಳಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಹ ಉನ್ನಾದ !

ಅದರ ಥಾರ್ಟನ್ ಬಕ್ಕನ ಸನ್ನಿಧಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲ ಬಳಿ ಕುಳಿತ. ಅದರ ಕಾಲು ಕೈ ತಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ. ಅಚ್ಚಿಯಿಂದ ಬೈದಾಡಿದ.

ಸ್ವಾಕಂ ಬೆಂಚ ಅರಸು ನುಡಿದ—“ ಸಾವಿರ, ಹನ್ನೆರಡುನೂರು ಕೊಡುವೆ ಅದಕ್ಕಾಗಿ. ಒಪ್ಪಿಗೆಯೆ ? ”

ಥಾರ್ಟನ್ ಮೇಲಕ್ಕದ್ದ. ಕಣ್ಣು ಒದ್ದೆಯಾಗಿವೆ. ಹಾಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತ ಕಂಬಸಿ ಗಲ್ಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. “ ಅದರ ವಿಷಯ ಎತ್ತ ಬೇಡಿರಿ ”—ಎಂದು ನುಡಿದ ಥಾರ್ಟನ್.

ಬಕ್ ಥಾರ್ಟನ್ನನ ಕೈಯನ್ನು ತನ್ನ ಹಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಥಾರ್ಟನ್ ಅದನ್ನು ಅಲುಗಾಡಿಸಿದ. ನಿರೀಕ್ಷೆ ಕರೂ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿದರು. ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

2. ಕರೆಯ ಮುನ್ನೂಚನೆ

ಐದು ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಬಕ್ ಜಾನನಿಗಾಗಿ ಹವಿನಾರು ನೂರು ಡಾಲರ್ ಗಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಾಗ, ಅವನ ಎಷ್ಟೊ ಸಾಲಗಳು ಹರಿದವು. ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿಯ ಕಣಿ ಗಳಿಗೆ ಪಾಲುಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಹೋಗಲು ಅನುವು ಆಯಿತು. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಜನರು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸಿದ್ದರು, ಹುಡುಕಿದ್ದರು. ಈ ಭಾಗ್ಯ ಕೆಲವರದೇ ಸೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸುವರ್ಣಶೋಭಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು ಹಲವರಂತೂ ದುದೈವದಿಂದ ಮರಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಸಿಗದೇ ಇದ್ದ ಕಣಿಯ ಏಷಯಕ್ಕೆ ರಹಸ್ಯವೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲು ಶೋಧಿಸಿದವನ ಹೆಸರು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಜೀವದಂದುಳಿದ ಯಾವನಾದರೊಬ್ಬನು ಕೂಡ ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೂರೆಗೈಯಲಿಲ್ಲ. ಸತ್ತವರು ಸತ್ತೇಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಈಗ ಈ ಪು ವಾರ ಹೊರಟದ್ದು—ಹಿಂದಿನವರಂತೆ. ಯುಕನ್ನಿನ ವರೆಗೆ ಅವರು ಬಂಡಿ ಯಲ್ಲಿ ಹೋದರು. ಇಷ್ಟತ್ತು ಮೈಲು ಅದೀತು. ಮುಂದೆ ಸೈವರ್ಬ್ ನದಿ ಹತ್ತಿತು. ಆ ಭೂಖಂಡದ ಬೆನ್ನೆಲುವಿನಂತಿದ್ದ ಪರ್ವತ ತಿಖರಗಳೆಡೆಗೆ ಬಂದರು.

ಥಾರ್ಟನ್ ನಿಸರ್ಗ ಹಾಗೂ ಮನುಷ್ಯನ ಮಾತನ್ನೆ ಎತ್ತಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡು ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೇನೂ ಹೆದರಿಕೆ ಅನಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತುಸು ಆಹಾರ, ಒಂದು ರಿವಾಲ್ವರ ಸಾಕು ಅವನಿಗೆ—ಕಾನನದಲ್ಲಿ ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ! ಭಾರತೀಯರ ಧರ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ರಭಸಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದಿನದ ಆಹಾರ ವನ್ನು ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿಯೆ ದೊರಕಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅದೆ ಭಾರತೀ ಯನಂತೆ, ಮತ್ತೆ ಅದು ದೊರೆಯದಿದ್ದರೆ ಹಾಗೇ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ. ಮುಂದೆ ಸಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಅವನಿಗೆ ! ಅವನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಎಂದರೆ ಅಂತೇ ಮದ್ದು—ಗುಂಡು.

ಈ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿರುವುದು, ಮೀನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಎಂದರೆ ಬಹುನಿಗೆ ಅತಿ ಮೆಚ್ಚಿನದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಲವು ವಾರ ಅವರು ಹಾಗೇ ಕ್ರಮಿಸುವರು. ಹಲವು ವಾರ ವಿರಾಮ. ನಾಯಗಳು ಆಗ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಜನರು ಕಾಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.— ಒಂದು ದಲ್ಲಿ ತೂತು ಕೊರೆದು ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉಪವಾಸ ಬೀಳಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಸಲ ಸಮೀಚೀನ ಊಟ—ಎಲ್ಲ ದೈವೇಚ್ಛೆಯಂತೆ! ಬೇಸಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಜನರು, ನಾಯ ಒಡ್ಡಿ ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡು ದೋಣಿ ಹಿಡಿದು ಪರ್ವತಗಳಾಚೆಗಿನ ನೀಲಿಮಾಮಯ ಸರೋವರ, ಹೆಸರು ತಿಳಿಯದಿದ್ದ ನವ ನದಿ ದಾಟುತ್ತಿದ್ದರು.

ತಿಂಗಳುಗಳು ಬಂದವು; ಹೋದವು. ಅನಂತತೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದುಮುಂದಾದವು. ಸತ್ತದ್ದು ಸಜವಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಜನರ ಸುಳು ಏದ್ದಿರಲು ಸಾಕು. ಒಂದು ಬರುಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಸಾಗಿದರು. ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿಯ ಸೂರ್ಯನ ಛಾಯೆಯಲ್ಲಿ ಕಟಿ ಕಟಿ ನಡುಗಿದರು. ಕೊಳ್ಳ, ಘಟ್ಟ, ಒಮನದಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಹೂ ಹಗ್ಗು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತ ನಡೆದರು. ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಿಜಿತ್ರ ಸರೋವರ ಪ್ರದೇಶ ಹತ್ತಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿಗಾಳಿ, ಹಿಮ, ಅಲೆಗಳ ಏಡಿ, ಏಕಾಂತ ತೀರಗಳ ಹೊರತಾಗಿ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಜೀವನದ ಕುರುಹಿನ ಸುಳಿವೇ ಹತ್ತಲಿಲ್ಲ.

ಮತ್ತೊಂದು ಚಳಿಗಾಲ ಅವರು ಮೊದಲು ಕ್ರಮಿಸಿದವರ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರು. ಹಳೆಯ ಸೀಳು ದಾರಿಯವು. ಮುಗಿಯುವದಿಲ್ಲ, ಪ್ರಾರಂಭವೆಲ್ಲ—ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಾರಿಗಳಾದರೂ ನಿರ್ಮಿತವಾದುವೇಕೆ, ಹೇಗೆ—ಎಂಬುದೂ ಗೂಢವೇ. ಬೇಟೆಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಥಾರ್ಪನ್ನನಿಗೆ ಒಂದು ತುಬಾಕಿ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಯಾರೋ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮಿಸುವಾಗ ಮರೆತಿರಬೇಕು.

ಇದೀಗ ಇನ್ನೊಂದು ವಸಂತ ಬಂತು. ತಮ್ಮ ಅಲೆದಾಟದ ಕೊನೆ ಗೊನ್ನು ಒಂದು ಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಬಂದರು ಸಂಶೋಧಕರು. ಹಳದಿ ಬಿಣ್ಣೆಯಂತಹ ನೆಲ ಆದುದು. ಮುಂದೆ ಅವರು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಉಸುಕನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾಡಿದರು. ಬಂಗಾರವನ್ನು ತೊಗಲಿನ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿದರು—ಕಟ್ಟಿ

ಗೆಯ ಪುಡಿಯಂತೆ ! ರಾಕ್ಷಸರಂತೆ ದಾರಿ ತುಳಿದರು. ಕನಸು ನನಸಾಯಿತು. ಬಂಗಾರ ರಾಶಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿತು.

ಥಾರ್ಟನ್ನನು ಕೊಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ನಾಯಿಗಳ ಕೆಲಸವೇ. ಬಕ್ ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿ ಬಹುಕಾಲ ಕೂಡುವುದು— ವಿಚಾರಮಗ್ನವಾಗಿ. ಕಿರುಗಾಲಿನ, ಕೂದಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಮನೋಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಹೋಗುವನು. ಈಗ ಕೆಲಸವೇ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಬಕ್ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಕೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಅಜ್ಞಾತ ರೋಕದಲ್ಲಿ ಅದರ ಸಂಚಾರ !

ಈ ಬೇರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಮುಖ್ಯ ಲಕ್ಷಣ ಹೆದರಿಕೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಆ ಕೂದಲಿನ ಮನುಷ್ಯ ಬೆಂಕಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಒಮ್ಮಿಂದೊಮ್ಮೆಲೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ಹೆದರಿ ಕತ್ತಲೆಯಡೆಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿನೋಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಸಮುದ್ರದ ನಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ಮೀನು ಹುಡುಕಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಕೂದಲಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಹಿಂದೆಯೇ ಬಕ್. ಈವರೂ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಕ್ ನಷ್ಟೇ ಅವನ ಇಂದ್ರಿಯಗಳೂ ಚುರುಕು. ಗಿಡದಿಂದ ಗಿಡಕ್ಕೆ ಅವನು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದ. ಕೈಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಟೊಂಗೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಈ ಕೂದಲಿನ ಮನುಷ್ಯನ ಸಖ್ಯದಂತೆ ಕಾಡಿನ ಕರೆಯೂ ಬಕ್ ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತತೆ, ಉಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಕಾಡಿನ ಕರೆ ನಿಜವೂ ಏನೋ ಎಂಬಂತೆ ಒಂದೊಂದು ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳುತ್ತ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗಂಧವತೀ ಪೃಥಿವಿಗೆ ಮುಗ್ಧವಾಗಿ, ಹುಲ್ಲುಗಾವಲದಲ್ಲಿ, ಗಿಡಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಮೂಸಿನೋಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಸಕಲ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಅದು ತಲ್ಲೀನವಾಗಿ ಆ ಕರೆಯ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಯಲು ತವಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅಲೌಕಿಕ ಪ್ರೇರಣೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಬೇಜಾರಾದಿಂದ ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಮ್ಮೆಲೆ ತಲೆ ಎತ್ತುತ್ತಿತ್ತು. ಕಿವಿ ನಿಮಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಏನೋ ಕೇಳಿದಂತೆ ಹಾರಿಬಿದ್ದು ಸರನೆ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎಷ್ಟೋ ತಾಸು ಅದರ ಸುದ್ದಿ ಇಲ್ಲ ! ಅದು ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕದ್ದು ಕದ್ದು

ಪಕ್ಷಿ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರುಕ್ತಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ದಿವಸದ ಕೆಲವೊಂದು ಭಾಗ ಅದು ಗಿಡದಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ತಿತ್ತಿರಿ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಆಟ, ಹರಿದಾಟ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಸಿಗೆಯ ಪಂಚರಾತ್ರಿಯ ಹೂಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ದೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೀತಿ. ಕಾಡಿನ ಸಂಜ್ಞೆ ಧ್ವನಿಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಂತೆ ಅದು ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ಇರುಳು ಅದು ಎಚ್ಚತ್ತು ಅತಿ ಉತ್ಸಾಹಭರಿತವಾಗಿ ಆತುರತೆಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ, ಮೂಗಿನ ಹೊರಳೆ ಉಬ್ಬಿಸಿ, ನಡುಗುತ್ತ, ವಾಸನೆ ನೋಡುತ್ತ, ಹೊರಟಿತು. ಕಾಡಿನಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಿರಬೇಕು ! ಹಸ್ಯ ನಾಯಿಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ ಆದು. ಅಪೂರ್ವವಾದ, ಅನಂತಕಾಲವವರೆಗಿನ ಧ್ವನಿ ! ಬಕ್‌ಗೆ ಆದರ ಸಂಚಯ ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಏನೂ ಸಮ್ಮ ಮಾಡದೆ ತಿಬಿರದಿಂದ ಹಾರಿತು. ಒಂದು ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತಲುಪಿತು—ಧ್ವನಿಯನ್ನಾಲಿಸುತ್ತ. ದೂರದಲ್ಲಿ ತೋಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಅದೇನು ಒವರಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಕ್ ಗುರುತಿಸಿತು. ಶರೀರವನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕುಂಚಿಸಿ, ಅಂಬೆಗಾಲಿಡುತ್ತ, ಬಾಲವನ್ನೆತ್ತಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಹೆದರಿಕೆಯದು. ಆದರೆ ತೋಳ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಲಾಯನ ಹೇಳಿತು. ಆದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲೆಂದು ಬಕ್ ಚಿಗರಿಯಂತೆ ಹಾರಿತು. ನಡುವೆ ಒಂದು ಮುಂಡಿಗೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದಿತು. ತೋಳ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗಿ, ಹೆಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ ಬದಿಗೆ ಸರಿಯಿತು.

ಬಕ್ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಗೆಳೆತನದಿಂದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ತೋಳಕ್ಕೆ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗ ಹೆದರಿತು. ಬಕ್‌ನ ತೂಕ ಮೂರು ಪಟ್ಟು. ತೋಳನ ತಲೆ ನಾಯಿಯ ಹೆಗಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹವಣಿಸಿತು. ಬೇಟೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಬಲೆ ಹಾಕಿದಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಕೊನೆಗೆ ತನಗೇನು ಅಪಾಯವಿಲ್ಲೆಂದು ಮನವರಿಕೆಯಾದಾಗ ತೋಳವು ಬಕ್‌ನನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡಿತು. ಗೆಳೆತನ ಬೆಳೆಸಿತು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿಯ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಟದಂತೆ ಈವರೆ ಲೀಲೆ ಸಾಗಿತು. ಹೂಬಿಸಿಲಿ

ನಲ್ಲಿ, ಗಿಡದ ಹೊದರಿನಲ್ಲಿ, ಪರ್ವತಶ್ರೇಣಿಗಳ ಮೇಲೆ, ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಎರಡೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸರಿಕರಂತೆ ತಿರುಗಾಡಿವವು.

ಸೂರ್ಯನು ಆಗಸದಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಏರುತ್ತಿರುವಾಗ, ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಚ್ಚುಗಾುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾಸುಗಟ್ಟಿ ಅವೆರಡೂ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಿಶಾಲ ಕಾನನದಲ್ಲಿ, ಜುಳುಜುಳು ಹರಿಯುವ ಪ್ರವಾಹದಗುಂಟ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಹುನ ಆನಂದ ಅಪಾರವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಕರೆಗೆ ತಾನು ಓಕೊಡಬಲ್ಲೆನೆಂದು ಅದಕ್ಕೆನಿಸಿತು. ಹಿಂದಿನ ನೆನಪುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಮರುಕಳಿಸಿದವು. ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ವಿಹರಿಸತೊಡಗಿತು. ಮೇಲೆ ನೀಲ ನಭ. ಕೆಳಗೆ ನೀಸೀಮನೆಲ !

ಅವೆರಡೂ ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಝರಿಗೆ ಹೋದವು. ಕುಡಿಯುವಾಗ ಫಕ್ಕನೆ ಬಹುನಿಗೆ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ನೆನಪು ಮಿಂಚಿತು. ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು. ಕಾಡಿನ ಕರೆಯೆಡೆಗೆ ತೋಳ ಓಡಿತು. ನಾಯಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ವಾಸನೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಬಹು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದ ದಾರಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಸುಮಾರು ಅರ್ಧ ತಾಸು ಅದರ ಕಾಡಿನ ಗೆಳೆಯ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತು. ಆ ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಒದರಿತು. ಅದು ಆರ್ತನಿನಾದ. ಆ ಧ್ವನಿ ಅಡಗುವವರೆಗೆ ಬಹು ಕೇಳಿತು.

ಬಹು ಬಂದಾಗ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ಊಟ ನಡೆದಿತ್ತು. ಬಂದದ್ದೇ ತಡ, ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಟೆಣ್ಣನೆ ಅವನೆಡೆಗೆ ಜಿಗಿದು ಊಟದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾಗಿಸಿತು. ಥಾರ್ಟನ್ ಅದನ್ನು ಮೈದಡವಿದ.

ಮುಂದಿನ ಎರಡು ದಿನ ಬಹು ಶಿಬಿರದಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಕೀಳಲಿಲ್ಲ. ಥಾರ್ಟನ್ ನನ್ನೂ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಗೊಡಲಿಲ್ಲ ! ಯಾವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವನಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಿ ಕೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಲಗುವಾಗ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಎದ್ದಾಗ ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಎರಡು ದಿನದ ನಂತರ ಕಾಡಿನ ಕರೆ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ಮೊದಲಿನಂತೆ ಬಹುನಿಗೆ ಆಶಾಂತತೆ ತಲೆದೋರಿತು. ತನ್ನ ಕಾಡಿನ ಯೋಸಗೆಳೆಯನ ನೆನಪಾಯಿತು. ಕುಲುಕುಲು ನಗುವ ಕಾಡಿನ ವೈಶಾಲ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಕರೆಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಅಲೆದಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಆದರೆ ಕಾಡಿನ ಗೆಳೆಯ ಮರಳಲಿಲ್ಲ. ಹೃದಯವಿದಾರಕವಾದ ಅದರ ಧ್ವನಿಯೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ !

ಅದು ಇರುಳು ಹೊರಗೆ ಮಲಗಹತ್ತಿತು. ಬಿದಿರು ಮತ್ತು ಕಾಲುನೆ ಸ್ಪರ್ಶದಿಡೆಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಯಿತು. ಒಂದು ವಾರ ತಿರುಗಿತು. ಆದರೆ ಹೊಸ ಗೆಳೆಯನ ಗುರುತು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಂಸಾರ್ಥಿಯಾಗಿ, ಸಿಕ್ಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುತ್ತ ಸಾಗಿತು. ನದಿಯಲ್ಲಿ ಮೀನು ಹಿಡಿಯಿತು. ಪ್ರವಾಹದ ದಂಡೆಗಿದ್ದ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಕರಡಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಕೊಂದಿತು. ಬಹು ಹಿಂದಿನ ಸಾಹಸ ಆಗ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು. ಎರಡು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಹದಿನೈದು ಇಪ್ಪತ್ತು ತೋಳಗಳು ಆ ಸತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವ ದರಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತವಾಗಿದ್ದವು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬಹು ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ರಕ್ತದಾಹ ಬಹುನಲ್ಲಿ ಉಜ್ವಲವಾಯಿತು. ಕೇವಲ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬಹು ಜೀವಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಷ್ಟೆ ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಪರಿಪಾಠವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತು. ಈ ಪರಾಕ್ರಮದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಬಿಂಕವೂ ಬಂದಿತು. ಸಹಜವಾಗಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ತೋಳವನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ಸೆಂಟ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ತಂದೆಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತೂಕ, ಆಹಾರಗಳ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸುಸ್ವರೂಪ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಅದರ ಮೂಗಿನ ತುದಿ ತೋಳನ ಮೂಗಿನ ತುದಿಯನ್ನೇ ಹೋಲುತ್ತಿತ್ತು. ತಲೆ ಆಗಲ. ಶಕ್ಯತನ ತೋಳದ್ದೇ. ಜಾಣತನ ಸೆಂಟ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಜಾತಿಯದು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಕಾಡಿನ ಅನುಭವ — ಎಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಳಿಗೂಡಿ ಭಯಾನಕತೆಯ ಮೂರ್ತಿಮಂತ ಸ್ವರೂಪ ವಾಗಿತ್ತದು. ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಹುನಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಥಾರ್ಟನ್ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟಾಗ ಲೋಹಚುಂಬಕದಂತೆ ಅದೇನಿಸಿತ್ತು ! ದೇಹದ ಯಾವ ಭಾಗವೇ ಆಗಲಿ ಪರಿಪಕ್ವದಿಸೆಗೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳೂ — ಬಲು ಸೂಕ್ಷ್ಮ. ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯೇ ಸೈ ! ಹೆಸರಿನಾಯಿಗಳನ್ನು ಚಪಲತೆಯಲ್ಲಿ ನಾಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಬಹು. ಉಕ್ಕಿನ ಪಂಜರ ಅದರ ಮೈ. ಆನಂದೋನ್ಮಾದವೇ ಉಕ್ಕಿದಂತೆ ಅದರ ತೀವಿ.

ಅದರ ಶಕ್ಯತನ ತೋಳದ ಧರ್ತಿಯದು. ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ ದಕ್ಷ ಕುರುಬನದು; ಸೇಂಟ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್‌ದ್ದೂ ಅಹುದು. ಅತಿ ಭಯಾನಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳೊಡನೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿದ ಮೂಲಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಲಕ್ಷಣ ಅನುಭವ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ಇದಕ್ಕೆ

ಹೆದರಿದಷ್ಟು ಬೇರಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಹೆದರುವಂತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಯಾದ ಆ ಪ್ರಾಣಿ ಈಗ ಪೂರ್ಣ ಪರಿಪಕ್ವಾವಸ್ಥೆ ಮುಟ್ಟಿತ್ತು—ತನ್ನ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿಯೆ ! ಸತ್ವ, ಶಕ್ತಿ, ಉತ್ಸಾಹ ಅದರಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಥಾರ್ಟನ್ ಅದಕ್ಕೆ ಮನುತೆಯಿಂದ ಮೈದಡವಿದರೆ ಸಾಕು, ಕೈಗುಂಟಿ ಎರಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಕಣಗಳನ್ನು ಲೋಹಚುಂಬಕ ಎಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ ಅದರ ಮೈಗೂದಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ನಿರಂತರ ಪ್ರವಹಿಸಿದಂತಾಗಿ, ಹವಾ ತ್ತಾಗಿ ಕೂದಲು ನಿಮಿರಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ಬರಿ ಕೂವಲಷ್ಟೇ ಏಕೆ ? ದೇಹದ ಪ್ರತಿ ಅವಯವ—ಮಿದುಳು, ಶರೀರ, ಸ್ನಾಯುಮಂಡಲ, ಸಾಮಾನ್ಯ ನರ ಕೂಡ ಇದೇ ಚೈತನ್ಯಾವಸ್ಥೆ ತಾಳುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಮನ್ವಯ ಸ್ಪುಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವದಾದರೊಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದರೆ, ದೃಶ್ಯದಡೆಗೆ ಲಕ್ಷ್ಯ ಹೋದರೆ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸಬೇಕೆನಿಸಿದಾಗ ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ರಭಸ ಅದರಲ್ಲುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹಸ್ತಿ ನಾಯಿಯಂತೆ ಪ್ರಸಂಗ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದು ಎದುರಾಳಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಎರಿ ಹೋಗುವ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಓಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನೆಗೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಎಂತಹ ಚಲನವಲನ ಕಂಡಾಗಲೂ, ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿದಾಗಲೂ, ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ನಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಆತಿ ತ್ವರಿತಗತಿಯಿಂದ, ಅವು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ವಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗಲೆ ತಾನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅರಿವು ಉಂಟಾಗುವದಾಗಲಿ, ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರುವದಾಗಲಿ, ಕ್ರಿಯಾಪ್ರವೃತ್ತವಾಗುವದಾಗಲಿ—ಎಲ್ಲವೂ ತತ್ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೆ ! ಯಾವದು ಇದರಲ್ಲಿ ಮೊವಲು ಎಂದು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವದು ಎಂತಹರಿಗೂ ಕಠಿಣವೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಅದರ ತ್ರಿವಿಧ ಕರ್ಮಕಾಂಡ ಏಕಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಿಂಚಿನವೇಗದಿಂದ ಪೂರೈಸಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ನಾಯುಗಳು ಸತ್ಪದಾಗರವಾಗಿದ್ದವು. ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯತತ್ಪರವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು—ಉಕ್ಕಿನ ಹುಕ್ಕುಗಳಂತೆ ! ಅದ್ಭುತ ಮಹಾಪೂರವಂತೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಜೀವದುಮುದುಮಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಅವಿರತ ಉನ್ಮಾದಾವಸ್ಥೆ ! ಯಾವಾಗ ತನ್ಮೂಲಕ ಶರೀರ ಸೀಳಿ ಅದು ಉಕ್ಕಿ ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿತ್ತೋ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಗತ್ತನ್ನೇ ಅದೆಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂದು ಭ್ರಮೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿತ್ತು !

ಇನ್ನುಳಿದ ನಾಯಿಗಳು ಶಿಬಿರದಿಂದ ಹೊರಹೊರಟಾಗ ಬಕ್ ಸನ್ನು ನೋಡಿ ಥಾರ್ಟನ್ ಒಂದು ದಿನ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ — “ ಇಂತಹ ನಾಯಿಯು ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ! ”

“ ಇದರ ನಿರ್ಮಿತಿ ನಡೆದಾಗ ಬಹುಶಃ ಪಡಿಯಚ್ಚೇ ಮುರಿದಿರ ಬೇಕಷ್ಟೆ ! ” ಎಂದು ಸೇಟಿ ನುಡಿದ.

“ ಹಾಂ ! ನನಗೆ ಹಾಗೇ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ” ಎಂದು ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಆವರ ಮಾತನ್ನೆ ಪುರಸ್ಕರಿಸಿದ.

ಶಿಬಿರದಿಂದ ಆದು ಹೊರಗೆ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂದ ಹೊರಟದ್ದನ್ನು ಅವರು ನೋಡಿದರು. ಆದರೆ ಕಾಡಿನ ಅಂತರಾಳದಲ್ಲಿ ಅದು ಆಡಿ ಇಟ್ಟೊಡನೆ ಎಂತಹ ಅದ್ವೀತಿಯ ಮಾನಸಿಕ ಪರಿವರ್ತನೆ ಅದರಲ್ಲಾಯಿತೆಂಬದು ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಹೊಳೆಯುವದೆಂತು ? ಕೂಚು ಮಾಡುವದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮರುಕ್ಷಣ ಅದು ಕಾಡಿನ ಅಂಗವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳಹೆಜ್ಜೆಯಿಂದ ಕ್ರಮಿಸಹತ್ತಿತು. ಮೃದುವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕಿತು. ಬೆಕ್ಕಿನ ನಡಿಗೆಯೆ ಸ್ವ ! ನೆರಳಿನಂತೆ ಅದೊಮ್ಮೆ ಕಾಣುವದು; ಆಗೀಗ ಮಾಯವಾಗುವದು. ರಕ್ಷಣೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯುವ ಕಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಹಾವಿನಂತೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊಸೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೆ ಹಾವಿನಂತೆ, ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾಗ ಅಲಕ್ಷ್ಯವೆ ಜಿಗಿದು ಗಾಯಗೊಳಿಸಲೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಗೂಡಿನೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ಅದು ತತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದು ಚೆಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊಲವು ಮಲಗಿರುವಾಗಲೇ ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಗಿಡಗಳ ಟೊಂಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾರಾಡುವ ಮಂಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹಾರೈಸಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಚಂಗನೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ನೆಗೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಯಲು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಈಜಾಡುವ ಮೀನಗಳ ಚಪಲತೆ ಇದರ ಮುಂದೆ ಏನೂ ಅಲ್ಲ. ತಿನ್ನುವ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅದು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೇ ವಿನಹಾ ಕ್ರೂರತನದಿಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಾನೇ ಗಾಯಗೊಳಿಸಿ ಕೊಂದದ್ದನ್ನು ತಿನ್ನುವದು ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರ ವಿಸ್ತೃತ ಕಾರ್ಯರಂಗದಲ್ಲಿ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಎಡೆ ಇದ್ದಿತು. ಇಣಚಿಗಳ ಬಳಿ ಕಳ್ಳಗತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿ ಅವನ್ನು ಹಿಡಿಯುವದೆಂದರೆ ಅತಿ ಮೆಚ್ಚು ಅದಕ್ಕೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಅವು ಅಳವು

ಮೀರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುಹೋದದ್ದಾದರೆ ಅವುಗಳ ಹೆದರಿಕೆ ಹೇಳಲಾಸಲ್ಲ. ನೋಡನೋಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಗಿಡದ ತುದಿ ಏರಿರುತ್ತಿದ್ದವು.

ವರುಷ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂದು, ಚಳಿಗಾಲದ ಕೊರೆತವೂ ಕ್ರಮೇಣ ಹೆಚ್ಚುತ್ತ ನಡೆದಂತೆ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಬಹುನ ಹಾವಳಿ ಏಪರಿತ ಬೆಳೆಯಿತು. ಈಗಾಗಲೆ ಅದೊಂದು ಕರುವಿನ ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೂ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೇಟೆ ಸಿಗಲಿ ಎಂದೆ ಅವರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆ. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಗುಡ್ಡದ ಕೊರಕಲದ ತುದಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ದನಕರುಗಳು ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಗಳ ಪ್ರದೇಶದ, ಜವುಳು ಭೂಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೆವ್ವನಂತಹ ಹೋರಿಯೂ ಒಂದಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮದ ಮಸ್ತಕಕ್ಕೆರಿತ್ತು. ನೆಲದಿಂದ ಆರು ಅಡಿ ಎತ್ತರ ಆದೀತಷ್ಟೆ. ಬಹು ನಿಗೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಯೋಗ್ಯ ಎಂದುರಾಳಿ ಎಂದು ಎದೆ ತಟ್ಟಿ ಹೇಳಬಹುದಿತ್ತು. ಇಂತಹದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದೂ ನಿಜ. ಹೋರಾಟವೆಂದರೆ ಅವರ ಜೀವಾಳ ವಲ್ಲವೆ ? ಪೂರ್ಣ ಮೈಚಾಚಿ ನಿಂತರೆ ಅದು ಏಳು ಅಡಿ ಎಂದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ! ಅಂತಹ ಮೈತುಂಬಿದ ಬೆಳವಣಿಗೆ. ಅದರ ಚಿಕ್ಕ ಕಣ್ಣುಗಳು ಫಳಫಳ ಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಬಹುನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅದರ ರೊಚ್ಚು ಎಲ್ಲಿತ್ತೋ—ಡುರುಕ ಹಾಕಿತು.

ಹೋರಿ ಬರುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಿಡದ ಟೊಂಗೆಗಳು ತೀರ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಸಿ ದಾರಿ ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುವಾಗ ಅದು ಇನ್ನೂ ರಾವುಹೊಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬೇಟೆಯ ಹಿಂದಿನ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿ ದಿನಗಳ ನೆನಪು ಮಿಂಚಿ, ಮೊದಲಿನ ಕಾಡುತನ ಮತ್ತೆ ಅಂಗಾಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿತು. ಆ ಹಿಂಡಿನಿಂದಲೇ ಹೋರಿಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿ ಹೋರಾಟ ಹೂಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿತ್ತು. ಅದೇನು ಎಣಿಸಿದಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹೋರಿಯ ಎದುರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾರಾಡಿತು, ಕುಣಿದಾಡಿತು, ವಿವಿಧ ಬಗೆಯಾಗಿ ಬೊಗಳಿತು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ತನ್ನನ್ನು ಕೋಡಿನಿಂದ ತಿವಿಯಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿ—ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿತ್ತು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಅದರ ಲೆಕ್ಕ ಸರಿ ಹೋಗಿ ರೌಸಿಗೆದ್ದಾಗ ಮಾತ್ರ ಏರಿ ಬರಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಆದಾಗ ಬಹು ತಕ್ಕುತನ ಮುಂದು ಮಾಡಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೆವಣಿಸುವ ಸೋಗು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತು ಹೋರಿ ಯೊಮ್ಮೆ ಹಿಂಡಿನಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಬಂದಾಗ ಆದರ ಸಂಗಡಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಹೋರಿ ಇದ್ದವು. ಹೋರಿ ಗಾಯಗೊಂಡಾಗ ತಿರುಗಿ ಹಿಂಡಿಗೆ ಕೂಡಲು ಅವು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಗೆಯ ತಾಳ್ಮೆ ಇರುವದಂತೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜೀವಗಳಿಗೆ ಬೇಜಾರವೆಂಬುದಿಲ್ಲ. ಹಟ, ಅತಿ ಹಟ. ಬಲು ಜಿಗುಟು ತನ. ಬಲಿಯೊಳಗಿನ ಜೇಡ, ಮುಮುಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ ಹಾವು, ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕಾಯುವ ಚಿರ್ಚು—ಇವೆಲ್ಲ ಒಳ್ಳೇ ನಿದರ್ಶನ. ಆಹಾರಾರ್ಥಿ ಯಾದ ಬೇಟೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗೆ ಇಂತಹ ಗುಣವಿರುವದುಂಟು. ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿಯ ಹೋರಿಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಬಕಾನ ಹಾಡೂ ಇದೇ. ಅದರ ಲೀಲೆ ಭಯಾನಕ ವಾಗಿದ್ದವು; ಅಸಂಖ್ಯಾತವೂ ಎನಿಸಿದ್ದವು. ಚಿಕ್ಕ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಕಾಡು ವದೆ ? ಅಕಳುಗಳಿಗೆ ಉಪದ್ರವವೆ ? ಕರುಗಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯೆ ? ಉನ್ನತ್ತ ಹೋರಿಗೆ ಹೌಹಾರುವಂತೆ ಮಾಡುವದೆ ?—ಅದರ ಉಪಟಳಕ್ಕೆ ಇತಿ ಮಿತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಡೀ ಅರ್ಧ ದಿನ ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಗದ್ದಲ ನಡೆಯಿತು. ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬಕಾ ಹೋರಿಯನ್ನೆದುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಂಟರಗಳಿಯಂತೆ ಹಿಂಡಿನ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬೇಟೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಗಾಯ ಗೊಳಿಸುವದೇ ಅದರ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದಾದರೂ ಹೇಗೂ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ—ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟು ಎರಿಬಂದು ಬಲಿಗೆ ಬಿದ್ದರೆ ಸಾಕೆಂಬಂತೆ ಬಕಾನ ಚಟುವಟಿಕೆ ನಡೆದಿದ್ದವು. ಬೇಟೆ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳ ರೀತಿಯೇ ಇದು.

ದಿವಸ ಕಳೆಯುತ್ತ ನಡೆದು ಕ್ರಮೇಣ ಸೂರ್ಯನು ತಾಯಿಯ ಮಡ ಲಲ್ಲಿ ಹೋಗಲನುವಾದಾಗ (ಆರೆ ಕತ್ತಲೆ ವ್ಯಾಪಿಸಲುದ್ಯುಕ್ತವಾಗಲು) ಚಿಕ್ಕ ಹೋರಿಗಳು ಹೆಜ್ಜೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಿಂದೆ ಸರಿದು, ತಮ್ಮ ಬಳಗದ ಹಿರಿಯನ ಸಹಾಯ ಕ್ಯಾಗಿ ಹಂಬಲಿಸತೊಡಗಿದವು. ಮಡುವುಗಟ್ಟ ಬರುವ ಚಕ್ರ ಸಹಿಸಲಾಗದೆ ಅವು ಇಳುಕಲು ಪ್ರದೇಶದಡೆಗೆ ಸಾಗಿದವು. ತಮ್ಮನ್ನು ಇಷ್ಟೊಂದು ರಭಸ ದಿಂದ ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಜೀನ ಹಿಂಡುವ ಪ್ರಾಣಿಯಿಂದ ತಮಗೆ ಈ ದಿನ ಮುಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವ್ಯಾಕುಲವಾದವು. ಇದೊಂದು ಬರಿ ಹಿಂಡಿಗೆ, ಚಿಕ್ಕ ಹೋರಿ

ಗಳಿಗೆ ಬಂದ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ; ಉಂಟಾದ ಸಂಕಟವಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ—ದೊಡ್ಡ ಹೋರಿ—ಆದರೆ ಕಟಾಕ್ಷದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದನ್ನುಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ತಾವು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಜೀವ ತೆತ್ತಿದರೂ ಹೆಚ್ಚು ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದವನು.

ಹೂಬಿಸಿಲು ಹರಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಹಿರಿ ಹೋರಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿತು. ತನಗೆ ಪರಿಚಿತವಾದ ಆಕಳುಗಳನ್ನು, ತಾನು ವೋಷಿಸಿದ ಕರುಗಳನ್ನು, ರಕ್ತಿಯಿಂದ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಇತರ ಹೋರಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿತು. ಮಸುಕು ಮಸುಕು ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲ ಅದೇ ರಭಸದಿಂದ ಹೋಗುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ, ಪರಿವಾರವನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಉತ್ಕಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮಾಡುವದೇನು? ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ, ಸಿಂಹ ನಂತೆ ರೌದ್ರರೂಪ ತಾಳಿದ ನಾಯಿ ಬಂದು ಮತ್ತೆ ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿತು. ಹಿಂಡು ಕೂಡುವುದು ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯಾಯಿತು. ಅದರ ತೂಕವೇನೂ ಅಚ್ಚಿಷ್ಟವಲ್ಲ. ಒಂದು ಟನ್ನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾದೀತು. ಹೋರಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ ಜೀವಿಸಿತ್ತು (ತನ್ನ ಜೀವಿತದ ಆಯುಃ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ!). ಕಠಿಣ ಜೀವನ ನಡೆಸಿತ್ತು. ಹೊರಾಟ, ಜಗಳಕ್ಕೇನು ಕೊರತೆಯುಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೊನೆಗೆ ಮರಣೋನ್ಮುಖವಾಗುವ ದುರ್ಧರ ಪ್ರಸಂಗ ಆಡಿ ಇಟ್ಟಿತು. ಮಾಡುವದೇನು? ಏನಿ ಸಂಕಲ್ಪ ! ಮೀರುವವರಾರು ?

ಆಗಿನಿಂದ ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ಎನ್ನದೆ, ಎಡೆಬಿಡದೆ ಬಹು ತನ್ನ ಬೇಟೆಯನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ವಿರಾಮ ಒದಗಿಸಲಿಲ್ಲ. ಗಿಡದ ಹಸುರೆಲೆ, ಮಲ ಮಲ ಎನ್ನುವ ಚಿಗುರು, ಬರ್ಚ ಸಸಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ತ್ವದ್ವಿರುದ್ಧ ಗಾಯಗೊಂಡ ಹೋರಿಗೆ ನೀರಡಿಕೆ ಸಾವಾಗಿದ್ದರೂ ಗುಟುಕು ನೀರು ಕುಡಿಯಲು ಅನುವು ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ನೋಡಿದರೆ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತಿಳಿಯಾದ ಸೀನೀರ ಝರಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವನ್ನು ದಾಟುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳೂ ಹಲವಾರು ಬಂದಿದ್ದವು—ಹೋರಾಟಕಾಲದಲ್ಲಿ. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆಯಂತೂ ಜೀವದ ಹಂಗು ದೊರೆದು ಮನಬಂದಂತೆ ಅದು ಹಾರಿಗ್ಗಲು ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು; ಹುಲಿಯಂತೆ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಕಾಲು ಹಿಂದೇ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಎಲ್ಲ ಆವೇಶ ನೋಡಿ ಒಳಗೊಳಗೆ ಕಳಕಳಿಸಿ ನಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮತ್ತೆ ಸ್ಫುರತೆ ಬಂದಾಗ ಅವನ್ನು ಭಯಾನಕವಾದ ತನ್ನ ಕಳ್ಳರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಎದುರಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಹೋರಿಯ ದೊಡ್ಡ ತಲೆ ಈಗ ನಿಸಿತ್ವವಾಗತೊಡಗಿತು. ಕೊಂಬುಗಳಿಗೆ ಶೋಭೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇಳಿಮುಖವಾದಂತೆ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಉತ್ಸಾಹ ಕುಗ್ಗಿ ಹತ್ತಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಹಾಗೇ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ಮೂಗು ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ, ಕಿವಿಗಳನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು ಹತಾಶವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಸಮಯ ಅವಕ್ಕೆ. ಆದರೆ ಬಕ್ನನ ಯುಕ್ತಿ ಬೇರೆ. ಹೋರಿ ಹೌಹಾರಿಹೋದಾಗ, ತಾನು ನೀರು ಕುಡಿದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು ಆಗ ತನ್ನ ಕೆಂಡದಂತಹ ಕೆಂಪು ನಾಲಗೆ ಹೊರಗೆ ಜಾಚಿ, ಕಿಡಿಸೂಸುವಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಹೋರಿಯನ್ನು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿ, ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಬಗೆಗೆ ಆಶೋಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ನವೀನ ಜೀವಕಳೆ ಸ್ಫುರಿಸಿದ ಆನುಭವ ಅವಕ್ಕಾಯಿತು. ದನಗಳ ಹಿಂಡು ನೋಡಿದಾಗಿನ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯೇ ಬೇರೆ. ಕಾನನ, ಝರಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಜೀವನ ಎನಿಸಿತ್ತು. ಈ ಜೀವನಾನುಭವ ನೋಟ, —ಧ್ವನಿ, ವಾಸನೆಗಳಿಂದ ಲಭಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಬಕ್ನನಿಗೆ. ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಅದು. ಏನೂ ಅವಕ್ಕೆ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಹೊಸ ನೆಲ, ಹೊಸ ಜಲ ! ಏನೋ ವಿಶೇಷ ಪರಿವರ್ತನೆ ! ಈ ಅಪೂರ್ವ ಗಾಳಿಗುಂಟೆ ಅಪೂರ್ವ ಸಂಗತಿಗಳೇ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಈಗಿನ ಈ ಕೆಲಸವಾದೊಡನೆ ಈ ಜೀವನದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ವಿರಾಮಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆದಕಿ ನೋಡುವಾ—ಎಂದು ಅದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು.

ಕೊನೆಗೆ ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಹೋರಿಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣುಮಾಡಿತು. ಎಂತಹ ಭವ್ಯ ಪ್ರಾಣಿ ! ಈಡಾಗುವ ಲಕ್ಷಣ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಜೀವ ನೀಗಿತು. ಬಕ್ನನ ಆಹಾರ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಏನೂ ಕೊರತೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅಂತೇ ಶಕ್ತಿಯೂ ಹೆಚ್ಚುವದರಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಮತ್ತೆ ಆದರ ಮನಸ್ಸು ಥಾರ್ಟನ್ ನೆಡೆಗೆ ಹರಿಯಿತು. ಉದ್ದೋ ಉದ್ದೋ ಸೀಳುದಾರಿಗುಂಟೆ ಸರಸರನೆ ಸಾಗಿತು ಎಷ್ಟೋ ತಾಸು ! ಎಲ್ಲಿಯೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ

ಮನೆಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿಯಿತು. ಹೋಕಾಯಂತ್ರವ ಮುಳ್ಳು ಅದರ ಮುಂದೆ ನಾಚುವದೇ ಸರಿ !

ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದದ್ದೊಂದು ಚೈತನ್ಯ ಉಂಟಾದುದು ಅದರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಬೇರೆ; ಈಗ ನದೂ ಬೇರೆ. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ರಹಸ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಯ ಪರಿಣಾಮ ಅದರಮೇಲೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಷಿಸಂಕುಲವೇ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಿವರ್ತನ. ಕಿಲಕಿಲ ನಿನಾದ ಅವುಗಳ ಉಸಿರು. ಇಣಚಿಗಳೂ ಋತುಮಾನದ ಪರಿಣಾಮ ಅನುಭವಿಸಿದಂತೆ ಧ್ವನಿಗೈಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಸ್ಮಿಶ್ರ ಧ್ವನಿಯದು ! ಪಾಣಿವರ್ಗವಷ್ಟೇ ಏಕೆ ? ತಂಗಾಳಿ ಕೂಡ ಆ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಕಿವಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಲ ಅದು ಫಟ್ಟನೆ ನಿಂತು ಮುಂಜಾವಿನ ಆಲ್ಪಾದಕರ ಹವೆಯನ್ನು ಮೂಸಿನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಸಂದೇಶ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಗಾಳಿತುಂಬಿದಂತಾಗಿ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ವೇಗದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂದೇನಾದರೂ ಸಂಕಟದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಾವೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆ. ಹಿಂದಂತೂ ಸಂಭವಿಸಿದುವು ಮರೆವಿನ ಸ್ವಪ್ನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿದ್ದವಷ್ಟೆ. ಕೊನೆಯ ಸಲಿಲ ಪ್ರವಾಹ ದಾಟಿ, ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹಾಯ್ದು ಶಿಬಿರದಡೆ ಬಂದಿತು- ಅತಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ !

ಇನ್ನೂ ಮೂರು ಮೈಲು ದೂರವಿರುವಾಗ ಅದರ ಮೈಕೂದಲು ನೆಟ್ಟ ಗಾದವು. ಆ ದಾರಿ ನೇರವಾಗಿ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್‌ನ ವಸತಿ. ಬಹು ಈಗ ಅವಸರ ಮಾಡಿತು. ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಕ್ಕ ಹತ್ತಿತು. ಹಿಂದಿನ ಚರಿತೆ ಎಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಕ್ರಮಣದ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಅದರ ಮೂಗೇ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಶಾಂತತೆ ಅದರ ಮನೋಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಮೂಡಿತ್ತು. ಪಕ್ಷಿಗಳ ಜೀವನ ಅದರ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದಂತಿತ್ತು. ಇಣಚಿಗಳು ಈಗ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಒಂದೇ ಮಾತ್ರ ಈಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು—ಬೂದಿ ಬಣ್ಣದ್ದು; ಕಾಡಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಅಂಗವಾಗಿ ಅದು ಪರಿಣಮಿಸಿತ್ತು.

ತನ್ನ ನೆರಳಿನೊಡನೆ ಬಹು ಹೀಗೆ ನಿರುದ್ದಿಶ್ಯವಾಗಿ ಜಾರುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದರ ಮೂಗಿಗೆ ಏನೋ ಆಘಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ

ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿತು. ಈ ನವೀನ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಅದು ಗಿಡಗಳ ರುಡುಪಿ ನಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿತು. ಅಲ್ಲೊಬ್ಬ ಕಾಡು ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದ. ಮಗ್ಗುಲಾಗಿ ಮಲ ಗಿದ್ದ. ಕಾಲು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದಲ್ಲಿಯೇ ಮರಣ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿತ್ತು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಒಂದ ಬಾಣ ಹೊರಗೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಒಂದೆಡೆಗೆ ಗರಿ, ಬೇರೆಡೆಗೆ ತುದಿ.

ನೂರು ಯಾರ್ಡು ಮುಂದೆ ಹೋದಾಗ, ಥಾರ್ಟನ್ ಸಾಕಿದ, ಹಿಮವ ಬಂಡಿ ಎಳೆಯುವ ನಾಯಿಗಳಲ್ಲೊಂದು ಕಂಡಿತು. ಡಾಸನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದು. ಈ ನಾಯಿ ಮರಣಾಂತಿಕ ಅವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿತ್ತು ಚಟ ಪಟನೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬಕ್ ಅದನ್ನು ಸುತ್ತವರಿದು ಹೆಚ್ಚು ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯದೆ ಹಾಗೆ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಶಿಬಿರದಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಅಸ್ಪಷ್ಟ ಧ್ವನಿಗಳು ಕೇಳಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಏರಿಳಿತಗಳಿಂದೊಡಗೂಡಿದ ಶಬ್ದ ಸರಣಿಯದು. ಇದೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಮುಂದೆ ಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ, ಹ್ಯಾನ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕ. ಮುಖ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿ ಪನಡಿಸಿದ್ದನವ. ಶರಪಂಜರದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿವಂತೆ ಕಂಡನವ ! ಗಿಡವ ಟೊಂಗೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಕಣ್ಣರಳಿಸಿ ನೋಡಿದ ಕ್ಷಣ ಕಂಡ ವೃಶ್ಯ ಭಯಾ ನಕವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆಯ, ಹೆಗಲಿನ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲು ನಿಮಿರಿ ನಿಂತವು. ಸಿಟ್ಟಿನ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಅದರ ಕಣ್ಣೊಳಗಿಂದ ಹೊರಸೂಸತೊಡಗಿ ದವು. ತಾನು ಆವೇಶದಿಂದ ಗುರುಗುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ರಾಕ್ಷಸೀ ಕ್ರೌರ್ಯದಿಂದ ಬೊಗಳಿತು. ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇದೇ ಕೊನೆಯ ಸಲ ಅದರ ಠಕ್ಕುತನ ಕೆಳಗಾಗಿ, ಮನೋವಿಕಾರ ಕೈ ಮೇಲು ಮಾಡಿದ್ದು ! ತನ ಗಾಗಿ ಆತ್ಮಾರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ ನ ಹೃದಯವಿದಾರಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡು ಅದು ಹೇಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀತು !

ತಾವು ಹಾಳುಗಡಹಿದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾಂಡವನೃತ್ಯ ನಡೆಸಿದ ಯೇಹಾ ತರು, ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಾನೇಶದಿಂದ ಏರಿಬರುವ ಸಿಂಹರೂಪಿ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಕಾಲ್ಟೆಗೆಯಲನುವಾದರು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಣಿ ಅಪರ ಜೀವ ಮಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಬಕ್. ರೋಷದ ಜೀವಂತ ಬಿರು ಗಾಳಿಯದು ! ಇವರನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹುರಿದುಬಿಡುವೆನೆಂದು ಹುಟ್ಟೊಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿಯದು ! ತೀರ ಎದುರಿಗಿದ್ದವನ ಮೇಲೆಯೆ ಅದು ಮೊದಲು ಅಲಕ್ಕನೆ

ಜಗಿಯಿತು (ಅವನೇ ಯೀಹಾತರ ಮುಂದಾಳು). ನೋಡನೋಡುವಷ್ಟ ರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ ಗಂಟಲು ಹರಿಯಿತು. ಮಡುವುಗಟ್ಟಿ ರಕ್ತ ಹೊರಸೂಸಿತು. ಮೊದಲಿನವನ ಗತಿ ಏನಾಯಿತೆಂಬ ಸಮಾಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಸರತಿಯಂತೆ ಮುಂದಿನವನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಅದನ್ನು ತಡೆವ ಗಂಡಸಾರು ? ಎಲ್ಲರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಒಳನುಗ್ಗಿತು. ಅವರು ಬಾಣದ ಮಳೆ ಕರೆದರೂ ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಲಕ್ಷಿಸದೆ ಅಖಂಡವಾಗಿ ಸುಲಿಗೆ ನಡೆಸಿತು. ಹಾಹಾಕಾರವೆದ್ದಿತು. ಎಂತಹ ಹಿಂಸೆ ! ಇದರ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅವರೆಲ್ಲಿ ಈಡು ? ಕಾಡುಜನರು ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಹೊಡಿದ ಬಾಣ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮವರಿಗೇ ತಾಕಿತು. ಒಬ್ಬ ತರುಣ ಬೇಟೆಗಾರ ಅತಿ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿ ಬಕ್ಕನೆಡೆಗೆ ಭೆಲ್ಲೆ ಎಸೆದ. ದುರ್ಘಟವೆಂದ ಅದು ತಮ್ಮೊಳಗಿನೊಬ್ಬನಿಗೆ ನಟ್ಟಿತು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಟ್ಟಿ, ಅದು ಬೆನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವಾರಾಯಿತು. ಯೀಹಾತರು ಈಗ ಕಂಗಾಲಾದರು. ಹಾಹಾರಿಯಾದರು. ಇನ್ನುಳಿದವರ ಜೀವವಾದರೂ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು ಸಬ್ಬಲ್ಲವೆ ಅಡವಿಬಿದ್ದು ದಿಕ್ಕು ಗಟ್ಟು ಓಡಿದರು. ಇದೇನು ರಾಕ್ಷಸನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದೆವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಗೋಳಿಟ್ಟರು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಬಕ್ ರಕ್ತಸನೇ. ಓಡುವವರನ್ನು ಹಾಗೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿತು. ಚಿಗರಿಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುವಂತೆ ಅವರೊಡನೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿತು. ಗಿಡ ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಚವೂ ಲಕ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಯೀಹಾತರ ದುರ್ದಿನವದು. ಅವರು ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಪಲಾಯನ ಸೂತ್ರ ಪಡಿಸಿದರು. ಮುಂದೆ ಒಂದು ವಾರದ ನಂತರ ಉಳಿದವರು ಪರಸ್ಪರರನ್ನು ಕಂಡು ಮರಣಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾದವರ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಬಕ್ ಮಾತ್ರ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ಬೇಸತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ರಾವು ರಾವು ಹೊಡೆಯುವ ಶೂನ್ಯವಾದ ತಿಬಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕಂಬಳಿ ಹೊದ್ದು ಕೊಂಡು ಮಲಗಿದಲ್ಲಿಯೇ ವಾಸ, ಪೇಟೆ ಇಹಬೋಕ ಯಾತ್ರೆ, ಮುಗಿಸಿದ್ದ. ಅಚ್ಚರಿಯೆನಿಸಿತು. ಅನಿರ್ವಚನೀಯ ವ್ಯಥೆಯೂ ಆಯಿತು. ಥಾರ್ಟನ್ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಬಗೆಯ ನಿದರ್ಶನ ನೆಲದ ಮೇಲೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಡುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗೆಂದರೆ, ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ವಿವರಗಳು ಸ್ಮೃತಿಗೆ ಬಂದವು. ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗೆ ಉಳಿದ ಸ್ಪೀಟ್, ಅದೋ ಅಲ್ಲಿ—ತಲೆ, ಮುಂಗಾಲು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು

ಕೊಂಡಂತೆ ಪ್ರಾಣ ನೀಗಿದೆ. ಮಡುವಿನಲ್ಲಿಯೆ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುವ ಸಂಗತಿಗಳೆಷ್ಟೋ ! ಅಲ್ಲೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಣುವದು. ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಥಾರ್ಟನ್‌ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು. ನೀರು ರಾಡಿಯಾಗಿದೆ. ನೀರಂಚಿನ ವರೆಗೆ ಅವನ ಗುರುತು ಸಿಕ್ಕುವೇ ವಿನಾ ಮುಂದೇನೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಇಡೀ ದಿನ ಬಕ್ ಮಡುವಿನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತ ಮುಖಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಆಗೀಗ ಅಲೆದಾಡಿದರೂ ಶಿಬಿರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಷ್ಟೆ. ಚಲನವಲನೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಜೀವಂತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಂಧುಬಳಗದವರಿಂದ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯುವ ಸಾವು ಇಡೀ ಥಾರ್ಟನ್‌ನನ್ನೂ ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದೆ. ಬಕ್‌ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವೂ ಬರಿದು; ತೆರವೊ ತೆರವು ! ಆ ಶೂನ್ಯತೆ ಹೃದಯಭೇದಿ ಸುವಂತಹದು. ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆ ಈಗ ಗಾವುದ ಗಾವುದ ದಾಟಿ ಹೋಗಿವೆ. ಕೇವಲ ಆಹಾರದ ಆಧಾರದಿಂದ ಅದರ ಉದ್ವಿಗ್ನತೆ ಮರೆಯಾಗದು. ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಯೇಹಾತರ ಹೇಣಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾಗಿ ನೆಲಕ್ಕುರಿಳಿದ್ದ ದೃಶ್ಯ ಮಿಂಚಿದಾಗ ಮತ್ತೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಸಮಾಧಾನ ತಲೆದೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಕರ್ತವ್ಯ ಮಾಡಿದನೆಂಬ ನಸು ಅಭಿಮಾನ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದು ಕ್ಷಣಿಕ. ಟೊಣಸೆ ವಿಷದಂತಹ ಕಾನೂನಿನ ದಿನಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ಅಂಗೈ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟು ಸಲುಹಿದ, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದವೆನಿಸಿದ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ವೈಮರವಿನಿಂದ ಸಾಯಗೊಟ್ಟಿನಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿತು. ಎಲ್ಲ ಕಳೇಬರಗಳನ್ನು ಮೂಸಿ ನೋಡತೊಡಗಿತು—ಕೇವಲ ಕೌತುಕದ ಸರಣಿಯಲ್ಲಿ. ಅವರು ತೀರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದರು. ಆ ಜನರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವದು ದುಸ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಅವಾದರೂ ಹೇಗೆ ಸತ್ತವೋ ! ಎಲ್ಲವೂ ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಗುಂಭವೆನಿಸಿತು. ಬಾಣ, ಭಲ್ಲೆ ಟೊಣಸೆಗಳ ಮುಂದೆ ಅವುಗಳ ಆಟ ನಡೆದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇರಲಿ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾನಾರಿಗೂ ಸೊಪ್ಪು ಪಾಕಕೂಡದು; ಭಲ್ಲೆ ಬಾಣಗಳೆದ್ದಾಗಿ ನ ಮಾತು ಬೇರೆ—ಎಂದು ಬಕ್ ಮನದಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿತು.

ಇರುಳು ಬಂದಿತು. ಗಿಡಗಳ ಟೊಂಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಚಂದ್ರನ ಬಿಂಬ ಕಾಣಹತ್ತಿತು. ಇಡೀ ದಿನವೆಲ್ಲ ಸ್ಮಶಾನ ಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಈಗ ಬೆಳದಿಂಗಳು ಬಂದಿತು. ರಾತ್ರಿ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಬಕ್‌ನ ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಿತು.

ವಿಚಾರ ಮುತ್ತಿತು. ಯೇಹಾತರು ಕಾಲ್ಪೆಗೆದ ಮೇಲೆ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಜೀವನ ಅಡಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ತೋರಿತು. ಮತ್ತೆ ಮಡುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಯಿತು. ಒಂಟೆಗನಾಗಿ ಕುಳಿತಿತು. ಎದ್ದು ನಿಂತು ವಿವಿಧ ಸ್ಥಾನ ಅಲಿಸಿತು. ಮೂಸಿನೋಡಿತು. ದೂರಿನಿಂದ, ಅತಿ ದೂರಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೊದಲು ಅಸ್ಪಷ್ಟವೆನಿಸಿದವು ಈಗ ತೀರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದವು.

ಕ್ಷಣ ಗತಿಸಿದಂತೆ ಧ್ವನಿ ದೀರ್ಘವಾಗುತ್ತ ನಡೆಯಿತು. ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಇನ್ನೊಂದು ಧ್ವನಿಯೆಂದು ಬಹುನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನೆಲೆಸಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದೆ ಕ್ರಮಿಸಿ, ಬಟ್ಟೆಬಯಲಿನ ಮಧ್ಯೆ ನಿಂತು ಕೊಂಡು ಅದು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಲಾಲಿಸಿತು. ಅದೇ ಧ್ವನಿಯೆಂದು. ಹಿಂದೆಷ್ಟೋ ದಿನದಿಂದ ಕೇಳಿದಂತಹದು. ಅದು ಬಹುನನ್ನು ಮುಗ್ಧವಾಗಿ ಮಾಡಿ ತನ್ನೆಡೆಗೆ ವಿಲಕ್ಷಣ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೆಳೆಯತೊಡಗಿತು. ಒಂದೇ ಪ್ರಾಣಿಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲ. ಮೃಗಸಂಕುಲದ ಮೋಹಕ ನಿನಾದ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿ ನಡೆದಂತೆ ಬಹುನಿಗೆ ಈಗಾದರೂ ಆ ಕರೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸದಿರಲಾಗಲಿಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಪಾಪ ! ಜಾನ್ ಥಾರ್ಟನ್ ಸತ್ತುಹೋಗಿದ್ದ. ಜೀವನದ ಪಾತ್ಸಲ್ಯದ ಕೊನೆಯ ಬಂಧನ ಕಳಚಿಬಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನಾರ ವಶದಲ್ಲಿರುವದು ? ಯಾರ ಹುಂಗೆನು ? ಬೇರೆ ಯಾರು ತನ್ನನ್ನು ಮೈವಡವಿಯಾರು ? ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನ ಸಹನಾಸದ ಸುಖವೂ ಈಗ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ !

ಸತ್ತವರ ಮಾಂಸ ತಿನ್ನಲೆಂದು ಆಶಿಸಿ, ಯೇಹಾತರು ಮಡಿದುಬಿದ್ದ ಕೊಳ್ಳದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ತೋಳಗಳ ಹಿಂಡು ಸದ್ದು ಮಾಡುತ್ತ, ಬಿದ್ದಿರು ಮೆಳೆಗಳೊಳಗಿಂದ ಹಾಯ್ದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯ ರುರಿಗಳನ್ನು ದಾಟಬಂದಿತು. ಬೆಳ್ಳಿಗಳು ತುಂಬ ಹರಡಿದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಮಹಾಪೂರವೇ ಬಂದಂತೆನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುವೆ ಬಹು ನಿಂತಿತ್ತು. ಶಿಲಾಪ್ರತಿಮೆ ! ಕೊಂಚವೂ ಅಲುಗಾಟವಿಲ್ಲ. ಆ ಹಿಂಡಿನ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅದಿತ್ತು. ತೋಳಗಳು ಇದರ ಭವ್ಯ ಆಕಾರ ನೋಡಿ ಮೊದಲು ಹೆದರಿದವು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣ ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೊಂದು ದಿಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿ ನೇರವಾಗಿ ಬಹುನಿಗೆ ಹಾರಿತು. ಬಹು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೆಡವಿತು. ನರಿ ಒಂದೇ ಸವನೆ ನರಳುತ್ತ ಗೋಳಾಡಿ

ಹೊರಳಾಡಿತು. ಮತ್ತೆ ಮೂರು ಹಾಗೆ ಏರಿಬಂದವು. ಒಂದರ ನಂತರ ಒಂದು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಯಿತು — ಪರಾಜಿತವಾಗಿ. ಗಂಟಲು, ಹೆಗಲಿ ನಿಂದ ಅವಕ್ಕೆ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ನಡೆದಿತ್ತು.

ಇಡೀ ಹಿಂದಿನಲ್ಲಿ ಹಾಹಾಕಾರ ಹುಟ್ಟಿಸಲು ಇದೊಂದು ಸನ್ನಿವೇಶ ಸಾಕು. ತೋಳಗಳೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟಿಗೂಡಿ ಮಸಲತ್ತು ಹೂಡಿದವು. ಈ ಬಕ್ ನನ್ನು ಹಣ್ಣು ಮಾಡುವದೆಂತು ಎಂಬುದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅವಕ್ಕೆ. ಬಕ್‌ನಿಗೆ ಅದರ ಚಸಲತನವೇ ಮಹಾಸ್ತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಕಾಲಮೇಲೆಯೆ ತಿರುಗುವ ಕೆಲೆ ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಎಲ್ಲವರನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಎದುರಿ ಸುವ ಹತೋಟಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿ ವಶವಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಎದುರಿ ಸಿದರೂ ಅದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭದ್ರವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ರಕ್ಷಣೆಯ ಹದ; ಗತ್ತು ಗಾರಿಕೆ! ಹಿಂದಿನಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಂದಾವೆಂದು ಅದು ಕೂಡಲೆ ತಿರುಗಿ ನಿಂತು ಹಿಂದೆ ಸರಿಯುತ್ತ ಕೊಳದಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿ ದಿನ್ನೆಯನ್ನೇರುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಯ ಹೆದರಿಕೆ? ಕಣಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಜನರು ಕಾಟಕೋನಾ ಕೃತಿಯ ದುರಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಬಕ್ ಸಹ ತನ್ನ ಯುದ್ಧದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಆದೇ ಬಗೆಯಾಗಿ ಸಂಯೋಜಿಸಿತ್ತು. ಮೂರು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾವಲು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನುಳಿದ ದಿಕ್ಕು ಹೋರಾಟದ ಸ್ಥಳವೆಂದು ಮೀಸಲು.

ಈ ಬಕ್ ನ ಯುದ್ಧದ ವಿಧಾನ ಕಂಡು ಅರ್ಥ ತಾಸಿನಲ್ಲಿ ತೋಳಗಳೆಲ್ಲ ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿ ಶರಣುಬಂದವು. ಎಲ್ಲ ತೋಳಗಳ ನಾಲಿಗೆ ಜೋತು ಬಿದ್ದಿದ್ದವು. ಅವುಗಳ ಕ್ರೂರ ಹಲ್ಲುಗಳು ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಲಕಲಕಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ತಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದವು. ಕೆವಿ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದವು. ಬೇರೆ ಹಲವು—ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಬಕ್ ನನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಲೊಚಲೊಚ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದವು—ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ. ಒಂದು ತೋಳ ಮಾತ್ರ ಬಹಳ ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹಾಗೂ ಬದಕವಾಗಿದ್ದದ್ದು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಸ್ನೇಹ ಭಾವ ದಿಂದ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಮುಂದು ಬಂದಿತು—ಬಕ್ ನೆಡೆಗೆ. ಇಡೀ ಹಗಲು, ಇಡೀ ಇರುಳು ತಾನು ಇವುಗಳೊಡನೆ ಒಂದು ಸಲ ಅಲೆದಾಡಿದ ಹಿಂದಿನ ನೆನಪು ಅವಕ್ಕೆ ಮರುಕಳಿಸಿತು. ಅನೇರಡೂ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿ ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದವು.

ಒಂದು ಮುದಿ ತೋಳ—ಮೈಮೇಲೆಲ್ಲ ಗಾಯದ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದು ಮುಂದೆ ಬಂದಿತು. ಬಕ್ ತುಟಿ ಕಚ್ಚಿ ಜಗಳದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಾಗಿ ಗುರುಗುಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣ ಅದರ ಮೂಗು ಮೂಸಿನೋಡಿತು. ಆಗ ಆ ತೋಳ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಒದರಿತು. ಉಳಿದುವೂ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದವು. ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ಆ ಸಂಮಿಶ್ರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಬಕ್ ತನ್ನ ಧ್ವನಿಯನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿತು. ಇದಾದೊಡನೆ ತನ್ನ ಕಾಟಕೋನ ಪ್ರವೇಶ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಹೊಸ ಹಿಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲೆಲ್ಲ ತೋಳಗಳು—ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಕಾಡು—ಅರ್ಧಮರ್ಧ ಸ್ನೇಹ ಭಾವದಿಂದ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದವು. ಮುಂದಾಳುಗಳು ತಮ್ಮ ಹಿಂಡಿನ ಧ್ವನಿ ಹಿಡಿದು ಕೂಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿದವು. ಉಳಿದವು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದವು—ಹಾಗೇ ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ! ಬಕ್ ಸುಸುರಿಯಾಗಿ ಅವುಗಳ ಬದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಡಿನ ಸಹೋದರನಂತೆ ಸಾಗಿತು.

ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಕ್‌ನ ಚರಿತೆ ಮುಗಿಯಬೇಕು. ಬಿದಿರು ಮೆಳೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೋಳಗಳ ಹಿಂಡಿನಲ್ಲಿ ಅಪೂರ್ವ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾದುದು ಯೇಶಾತರ ಲಕ್ಷ್ಮಿಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಂದಿ ಬಣ್ಣವಿದ್ದ, ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಶುಭ್ರ ಕಲೆಗಳಿದ್ದ ತೋಳಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾತೆಂದರೆ, ಬಕ್‌ನನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವರು ಅಂಜಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂತಹ ರಾಕ್ಷಸೀ ರೂಪ ಅದರದೆಂದು ಹೌಹಾರಿಯೋಗಿದ್ದರು. ಚಳಿಗಾಲದ ಕೊರೆತ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಬಲವಿರುವಾಗ ಅದು ಗಪ್ಪುಗಾರಿರುಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡುತ್ತ ಬಂದು ಅವರ ಬಲೆಗಳನ್ನು ಕದಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಯಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿಯೂ ಅತಿ ಶೂರ ಬೇಟೆಗಾರರ ಇತಿಶ್ರೀಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅದರ ಕತೆ ಇನ್ನೂ ಭಯಾನಕವಾಗಿತ್ತೆಂಬಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಬೇಟೆಗೆಂದು ಹೋದ ಬೇಟೆಗಾರರು ಈ ತೋಳಗಳ ಹಿಂಡಿನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಮನೆಯನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಏಕೆ ಹೀಗಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹುಡುಕಾಡತೊಡಗಿದರೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತೋಳಗಳ ಹೆಜ್ಜೆ, ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಾಯಿಯ ಪಾದಗಳ ಗುರುತು ! ಯಾವ ಕೊಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಬೇಕೆಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತತೆ

ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ತಾವಿದ್ದ ಕೊಳ್ಳದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ತೋಳ ನೆಲೆಸಿದವೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು, ದಾವಾನಲ ಕಂಡಂತೆ ಅವರು ಚಿಂತೆಗೊಳಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಯೀಹಾತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಂತೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿ ಮಾತ್ರ ಜೀಸಿಗೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೊಂದು ತೋಳನ ಆವರಣವಿದ್ದುದು; ಆದರೆ ತೋಳವಲ್ಲ. ಅದು ಹಸಿರು ಮುರಿಯುವ ಬದಿರು ಮೆಳೆ ದಾಟಿ ಬಯಲು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಡಿ ಇಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಗಿಡದ ಯುಡುಪು. ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸಿಡಿದಾಗಿ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಯಿಸಲೆ ಸಹ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರು. ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿಗೆ ಅವು ತಾಕದಂತೆ ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಸ್ಥಳ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟೆ ಹೋಗುವಾಗ ದೀರ್ಘವಾದ ಧ್ವನಿಗೈಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಏಕಾಂಗಿಯಲ್ಲ. ಚಳಿಗಾಲದ ಇರುಳು ಗಳಲ್ಲಿ ತೋಳಗಳು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಳಗಿನ ಕೊಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟಾಗ, ಮಸಕು ಮಸಕಾವ ಬೆಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಹಿಂಡಿನ ಮುಂದೆಯೇ ನಡೆದದ್ದು ಆಗೀಗ ಕಂಪುಬರುತ್ತಿತ್ತು. ನರ್ವಿನ ಪ್ರಸಂಚದ ಸಮ್ಮಿಶ್ರ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ವನಿ ಗೂಡಿಸಿ ಭಗನೆ ನೆಗೆಯುತ್ತ ಹಿಂಡಿನೊಡನೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು !

ಕೆಲವು ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

✽ ಕಾದಂಬರಿಗಳು

೧	ದೀಪನಿರ್ವಾಣ	ಕೊಟ್ಟಲಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರ	೧-೨೦
೨	ಕೈಮಾಂಸ	ಜನಾರ್ದನ ಗುರ್ಕಾರಿ	೧-೨೦
೩	ರಕ್ತದ ರೂಪಾಯಿ	ಸೇವ ನಮಿರಾಜ ಮಲ್ಲ	೧-೨೦
೪	ಪರಿಹಾರ	ದ. ಬಾ. ಕುಲಕರ್ಣಿ	೩-೦೦

✽ ಕಥಾಸಂಗ್ರಹಗಳು

೧	ತೇಲಿಹೋದ ಮೋಡ	ಗೀತಾ ಕುಲಕರ್ಣಿ	೧-೨೦
೨	ಕಪ್ಪುಹುಡುಗಿ	ದ. ಬಾ. ಕುಲಕರ್ಣಿ	೦-೭೫
೩	ಜೈತ್ರ ಸಲ್ಲವ	ಕೊಟ್ಟಲಗಿ ರಾಮಚಂದ್ರ	೧-೨೦
೪	ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂ	ವ್ಯಾಸರಾಯ ಬಲ್ಲಾಳ	೧-೨೦
೫	ಮುದ್ದಿನ ಕಣಿ (ಜಿಕ್ಸ್ಟ್ರಾನ್)	ಅನುವಾದ : ಚುಳಕಿ	೧-೦೦
೬	ದೋರಾ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥೆಗಳು	,, ,,	೧-೦೦

✽ ನಾಟಕಗಳು

೧	ಜಂಬದ ಜಾನಕಿ	ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	೧-೭೫
೨	ಅಶ್ವಮೇಧ	ಶ್ರೀರಂಗ	೧-೨೦
೩	ಪ್ರಸಂಚ ಪಾಣಿಸತ್ತು	,,	೧-೨೦
೪	ಧನಂಜಯ	ರಂ. ಶ್ರೀ. ಮುಗಳ	೦-೭೫

✽ ಇತರ

೧	ಹಕ್ಕಿನೋಟ (ವ್ಯಕ್ತಿ ಚಿತ್ರಗಳು)	ದ. ಬಾ. ಕುಲಕರ್ಣಿ	೧-೦೦
೨	ಅರಿಕೇಸರಿ (ಕಾವ್ಯ)	ಬಿ. ಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ಟ	೧-೦೦

ಈ ಪ್ರಕಟನೆಗಳ ಉತ್ತಮ ಜೈಂದಿನ ಪ್ರತಿಗಳೂ ಇವೆ.

ಲಲಿತ ಸಾಹಿತ್ಯನಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ

ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಥೆಯ
ಸಹಕಾರದಿಂದ ಪ್ರಕಟಿತ

ನಾಯಿ ನಂಬುಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿ. ನಾಯಿ
ಯನ್ನು ಕಂಡು ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸದ ಜನ
ಅತ್ಯಂತ ವಿರಳ. ನಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಸಂ
ಖ್ಯಾತ ತಳಿಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ಜಾತಿಯ
ನಾಯಿಗಳು ಬುದ್ಧಿಯ ಚುರುಕುತನಕ್ಕೆ
ಹೆಸರಾಗಿವೆ. ನೀವೀಗ ಓದುತ್ತಿರುವುದು
ಇಂಥ ಒಂದು ವಿಖ್ಯಾತ ಜಾತಿನಾಯಿಯ
ಕಥೆ. ಜಾಕ್ ಲಂಡನ್ ನಾಯಿಗಳೊಡ-
ನಾಟದಿಂದ ಪಡೆದ ಸ್ವಾನುಭವದಿಂದಲೇ
ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

